

Posodobitev urejene sodne prakse nove odločbe objavljene v drugem kvartalu 2018

Urejena sodna praksa je del paketa eINS – elektronski komentar ZFPPIPP z urejeno sodno prakso, ki je dostopen na portalu Založnika Tax-Fin-Lex: <https://www.tax-fin-lex.si/Home/Vsebina/e-Paket-INS>

© Ta dokument je namenjen samo uporabi naročnikov paketa eINS. Vsaka drugačna uporaba ali nadaljnja distribucija je prepovedana.

1. člen (vsebina zakona)

2. člen (prenos in izvajanje predpisov EU)

3. člen (namen opredelitve pojmov)

4. člen (kratice drugih zakonov)

5. člen (postopki zaradi insolventnosti)

6. člen (postopka prisilnega prenehanja)

7. člen (pravna oseba, podjetnik, zasebnik in potrošnik)

- ◆ Podjetnik ni pravna oseba, prav tako ni pravna oseba njegovo podjetje, v pravnem prometu nastopa kot fizična oseba. Po 7. členu ZGD-1 za svoje obveznosti odgovarja z vsem svojim premoženjem, tudi osebnim, ki sicer ni v zvezi z opravljanjem podjetja.

VSL sklep Cst 710/2017, 19. 12. 2017

8. člen (posloводство, organ nadzora in zastopniki pravne osebe)

9. člen (družbenik, pravila pravne osebe in delež)

10. člen (premoženje, obveznosti in kapital)

11. člen (kratkoročna in dolgoročna plačilna sposobnost; kapitalska ustreznost; dolgoročni viri financiranja)

12. člen (pravila poslovnofinančne stroke in stroke upravljanja podjetij)

13. člen (finančno poslovanje)

14. člen (insolventnost)

1. Splošno

2. Dokazni standard

3. Trajnejša nelikvidnost

- ◆ Pritožnik (dolžnik in družbenik) sklep o ustavitvi postopka prisilne likvidacije in začetku stečajnega postopka izpodbija tako, da poleg tistega, kar je bilo pomembno pri začetku postopka prisilne likvidacije, navaja še, da ima dolžnik osebno vozilo N. Vendar s tem razlogom pritožnik ne more uspeti, saj se ta razlog nanaša na dolgoročno plačilno sposobnost (prezadolženost), medtem ko se je stečajni postopek začel iz razloga trajnejše nelikvidnosti, ki je podana takrat, ko dolžnik v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti (davčna izvršba je bila neuspešna), ki so zapadle v tem obdobju (1. točka prvega odstavka 14. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 119/2018, 13. 3. 2018

4. Neizpodbojna domneva

- ◆ Pritožbeno sodišče v celoti pritruje oceni sodišča prve stopnje, da dolžnik ni uspel dokazati, da bi z upnikom sklenil ustni dogovor o odlogu plačila davčnih obveznosti (iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 236. člena ZFPPIPP). Zato je podana neizpodbojna domneva o njegovi trajnejši nelikvidnosti iz petega odstavka 236. člena ZFPPIPP (in 2. točke četrtega odstavka 14. člena ZFPPIPP). Ker je le-ta neizpodbojna, nasprotnega, torej da je dolžnik solventen, ni mogoče dokazovati. Zato je sodišče postopalo pravilno, ko je dolžnikov predlog za postavitve izvedenca ekonomske stroke, ki naj bi "preveril in pregledal računovodske izkaze dolžnika", kot nepotreben zavrnilo. Dolžnik pa je tudi sicer le pavšalno zatrjeval, da ni insolventen ter da ima le občasne likvidnostne težave zaradi številnih odprtih terjatev do svojih dolžnikov.

VSL Sklep Cst 63/2018, 15. 2. 2018

5. Dolgoročna plačilna nesposobnost

6. Po potrjeni prisilni poravnavi ali poenostavljeni prisilni poravnavi

7. Insolventnost in delovno razmerje

15. člen (finančno prestrukturiranje)

16. člen (insolventni dolžnik)

17. člen (identifikacijski podatki o dolžniku in upniku)

18. člen (ožje povezana oseba)

19. člen (ločitvena pravica; ločitveni upnik)

20. člen (nedenarna, zavarovana in nezavarovana terjatev)

20.a člen (finančna in poslovna terjatev)

- ♦ V obravnavani zadevi se izterjujejo obveznosti, ki imajo po prvem in drugem odstavku 21. člena ZFPPIPP naravo prednostnih (nezavarovanih) terjatev. To pomeni, da se plačujejo prednostno, pred poplačilom navadnih (nezavarovanih) terjatev. Za tovrstne obveznosti pa odpust obveznosti ne učinkuje, kot je določeno v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP. Sodišče na podlagi nespornega podatka, da je Okrožno sodišče v Ljubljani 1. 9. 2016 izdalo sklep o odpustu obveznosti, ugotavlja, da se v obravnavani zadevi od tožnice izterjuje znesek, ki predstavlja neplačane prispevke za socialno varnost, ki imajo naravo prednostnih terjatev, in na katerega odpust obveznosti ne učinkuje. Razlogi tožnice, da se določbe ZFPPIPP ne nanašajo na prispevke, ki so predmet tega spora, saj gre za prispevke, ki jih je tožnica kot stečajna dolžnica dolžna plačati sama zase, nimajo podlage niti v izreku sklepa o odpustu obveznosti z dne 1. 9. 2016 (kjer je v točki 2. določeno, da odpust obveznosti učinkuje za vse navadne in podrejene terjatve upnikov do stečajnega dolžnika, ki so nastale do 10. 7. 2015, razen tistih, kot jih določa drugi odstavek 408. člena ZFPPIPP) niti v določbah ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 993/2017-9, 13. 2. 2018

- ◆ Terjatve iz prvega odstavka 390. člena ZFPPIPP so le tiste, ki so v prvem odstavku 390. člena ZFPPIPP specialno določene kot prednostne. Tako razlago potrjuje tudi besedilo drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP, po katerem (pred uveljavitvijo novele G) odpust obveznosti ne učinkuje za prednostne terjatve iz prvega odstavka 21. člena in prvega odstavka 390. člena tega zakona. Ob razlagi 390. člena, na kateri je utemeljena izpodbijana odločitev in po kateri so terjatve iz prvega in drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP kot prednostne določene v prvem odstavku 390. člena, je navedba terjatev iz prvega odstavka 21. člena v tej določbi povsem nepotrebna. Drugačno razlago od izpodbijane narekuje tudi novela ZFPPIPP-G, po kateri se v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP v napovednem stavku besedilo „prvega odstavka 21. člena“ nadomesti z besedilom „prvega in drugega odstavka 21. člena“ in s tem, kot izhaja tudi iz zakonodajnega gradiva, širi terjatve, za katere ne učinkuje odpust obveznosti, tudi na terjatve za plačilo neplačanih prispevkov iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 360/2017-11, 20. 2. 2018

21. člen (prednostne, podrejene in navadne terjatve)

22. člen (izločitvena pravica; izločitveni upnik)

- ◆ Za pridobitev lastninske pravice morajo biti izpolnjeni trije pogoji: 1. sposobnost stvari, da je lahko predmet lastninske pravice, 2. sposobnost pridobitelja, da lahko pridobi lastninsko pravico in 3. pravni temelj, na podlagi katerega sposoben pridobitelj lahko pridobi lastninsko pravico na stvari, ki je za to sposobna. Ker tožeča stranka, kot srbska pravna oseba, na nepremičninah v Republiki Sloveniji sploh ni (bila) sposobna pridobiti lastninske pravice s priposestvovanjem, v obravnavani zadevi za pridobitev lastninske pravice ni izpolnjen pogoj, ki se nanaša na sposobnost pridobitelja. Zato je odveč vsako nadaljnje razpravljanje o pravnem temelju, konkretno o izpolnjenosti predpostavk za priposestvanje, kamor sodi tudi vprašanje dobre vere. Pravnoposlovna pridobitev lastninske pravice, če bi do nje res prišlo, ne more biti podlaga za uveljavitev izločitvenega zahtevka v stečajnem postopku. Izločitveni upnik na podlagi 2. točke prvega odstavka 22. člena ZFPPIPP je namreč lahko le tisti, ki je lastninsko pravico pridobil s priposestvovanjem ali na drug izviren način.

VSL Sodba I Cpg 475/2017, 4. 4. 2018

23. člen (vodilna in predpisana obrestna mera)

24. člen (dvostranska pogodba in vzajemno neizpolnjena dvostranska pogodba)

24.a člen (kvalificirana finančna pogodba in dogovor o izravnavi)

24.b člen (druga kvalificirana pogodba)

25. člen (pooblaščenec ocenjevalec)

26. člen (agencija)

27. člen (uporaba 2. poglavja)

28. člen (temeljne obveznosti posloводства)

29. člen (temeljne obveznosti članov nadzornega sveta)

30. člen (upravljanje tveganj)

31. člen (upravljanje likvidnostnega tveganja)

32. člen (spremljanje in zagotavljanje kapitalske ustreznosti)

33. člen (uporaba oddelka 2.2)

34. člen (obveznost enakega obravnavanja upnikov)

- ◆ Ko bi ugotovilo, kdaj je prišlo do insolventnosti, bi morale ravnanje tožencev primerjati z ravnanjem, kakršno je zahtevano v 34. do 39. členu ZFPPIPP. Upoštevati je namreč treba, da odškodninska odgovornost posloводства in članov NS, kot je urejena v 42. in 43. členu ZFPPIPP, nima značaja odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP. Določbe 35. do 39. člena ZFPPIPP omejujejo prosto podjetniško presojo članov posloводства ob nastanku insolventnosti, saj določajo, katere ukrepe mora posloводство izvesti in v kakšnem času. Dokazno breme se prenese na toženo stranko, ki mora izkazati, da preusmeritev finančnih tokov na drugo osebo ni pomenila neenakega obravnavanja upnikov, ker naj bi dejansko šlo le za plačila in obveznosti, nujne za redno poslovanje družbe. Kriteriji v 34. členu ZFPPIPP so določeni primeroma. Kriterija neznatne vrednosti in posebnih okoliščin nista naštetata med

njimi, zato bi morali toženci izkazati, da je šlo za plačila in prevzem obveznosti, ki so nujni za redno poslovanje družbe in da zato ne pomenijo neenakega obravnavanja upnikov.

VSK Sklep Cpg 86/2017, 22. 6. 2017

- ◆ Zgolj zaradi tega, ker se je dolg tožeče stranke do tožene stranke (ki je bil poravnan z izpodbijanimi asignacijami) nanašal na plačilo DDV, ne moremo reči, da učinkov plačil, izvedenih na podlagi spornih asignacij, ni dovoljeno razveljaviti oziroma da asignacije z dne 12. 4., 14. 4. in 21. 3. 2016 niso izpodbojne. Pravnega dejanja stečajnega dolžnika, ki je predmet presoje v tem postopku, namreč ni mogoče subsumirati pod določbo 273. člena ZFPPIPP. Ni mogoče reči, da gre za nujno plačilo v smislu drugega odstavka 34. člena ZFPPIPP (pri čemer je potrebno poudariti, da tudi plačila, ki jih kot nujna za redno poslovanje družbe po nastopu insolventnosti opredeljuje 34. člen ZFPPIPP, samo zato še niso neizpodbojna).

VSL Sodba II Cpg 1143/2017, 19. 3. 2018

35. člen (poročilo o ukrepih finančnega prestrukturiranja)

- ◆ Določbe 35. do 39. člena ZFPPIPP omejujejo prosto podjetniško presojo članov posloводства ob nastanku insolventnosti, saj določajo, katere ukrepe mora posloводство izvesti in v kakšnem času. Dokazno breme se prenese na toženo stranko, ki mora izkazati, da preusmeritev finančnih tokov na drugo osebo ni pomenila neenakega obravnavanja upnikov, ker naj bi dejansko šlo le za plačila in obveznosti, nujne za redno poslovanje družbe. Kriteriji v 34. členu ZFPPIPP so določeni primeroma. Kriterija neznatne vrednosti in posebnih okoliščin nista naštetata med njimi, zato bi morali toženci izkazati, da je šlo za plačila in prevzem obveznosti, ki so nujni za redno poslovanje družbe in da zato ne pomenijo neenakega obravnavanja upnikov.

VSK Sklep Cpg 86/2017, 22. 6. 2017

36. člen (sklic skupščine)

37. člen (vpis in vplačilo novih delnic)

38. člen (obveznost posloводства vložiti predlog za začetek stečajnega postopka)

39. člen (obveznosti posloводства glede postopka prisilne poravnave)

40. člen (obveznosti posloводства po potrditvi prisilne poravnave)

41. člen (računovodska obravnava učinkov potrjene prisilne poravnave)

- ◆ Ker po ZDDV-1 obstoji dobaviteljeva pravica uveljaviti zmanjšanje davčne osnove zaradi neplačila, ki je posledica potrjene prisilne poravnave, zaradi uresničevanja načela nevtralnosti DDV na drugi strani

obstaja kupčeva dolžnost, da opravi popravek vstopnega DDV, ki ga je odbijal. Celotno ali delno dokončno neplačilo namreč spreminja davčno osnovo, saj ta pri dobavah blaga ali storitev vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave (prvi odstavek 36. člena ZDDV-1).

VSRS Sodba in sklep X Ips 3/2015, 25. 4. 2018

Iz obrazložitve:

35. Na obstoj revidentove dolžnosti ne vplivajo navedbe o 41. členu ZFPPIPP, ki da ne določa ničesar glede DDV, na podlagi česar revident sklepa, da ZFPPIPP izhaja iz predpostavke, da dolžnik zaradi prisilne poravnave ni dolžan popravljati odbitkov vstopnega DDV in da če bi ta obveznost obstajala, bi zakon zaradi pomembnega finančnega učinka, ki ga imajo popravki odbitkov, to uredil. Revident se torej sklicuje na določbo, ki ureja računovodsko obravnavo učinkov potrjene prisilne poravnave. Računovodska pravila po naravi stvari ne urejajo nastanka davčnih obveznosti. Zato iz dejstva, da omenjeni člen ne določa ničesar glede računovodskega obravnavanja DDV, ki se nanaša na zmanjšane obveznosti, ni mogoče izpeljati več kot to, da je treba glede tega uporabiti splošna računovodska pravila.

42. člen (odškodninska odgovornost članov posloводства)

- ◆ Ko bi ugotovilo, kdaj je prišlo do insolventnosti, bi morale ravnanje tožencev primerjati z ravnanjem, kakršno je zahtevano v 34. do 39. členu ZFPPIPP. Upoštevati je namreč treba, da odškodninska odgovornost posloводства in članov NS, kot je urejena v 42. in 43. členu ZFPPIPP, nima značaja odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP. Določbe 35. do 39. člena ZFPPIPP omejujejo prosto podjetniško presojo članov posloводства ob nastanku insolventnosti, saj določajo, katere ukrepe mora posloводство izvesti in v kakšnem času. Dokazno breme se prenese na toženo stranko, ki mora izkazati, da preusmeritev finančnih tokov na drugo osebo ni pomenila neenakega obravnavanja upnikov, ker naj bi dejansko šlo le za plačila in obveznosti, nujne za redno poslovanje družbe. Kriteriji v 34. členu ZFPPIPP so določeni primeroma. Kriterija nezatne vrednosti in posebnih okoliščin nista naštet med njimi, zato bi morali toženci izkazati, da je šlo za plačila in prevzem obveznosti, ki so nujni za redno poslovanje družbe in da zato ne pomenijo neenakega obravnavanja upnikov.

VSK Sklep Cpg 86/2017, 22. 6. 2017

- ◆ Sodišče prve stopnje se je v ponovljenem postopku oprlo na stališče Ustavnega sodišča RS, ki je pojasnilo, da je pri presoji ovire po v času odločanja veljavni 4. točki 399. člena ZFPPIPP potrebno upoštevati namen odpusta obveznosti, ki odpust obveznosti pogojuje z vrednostno primernostjo dolžnika. Zato pravni pojem "prevzemanje obveznosti" v omenjeni določbi ZFPPIPP po stališču Ustavnega sodišča RS ne zajema samo obveznosti, ki so nastale neposredno na izraženi dolžnikovi volji, da obveznost prevzame, ampak tudi tiste obveznosti, pri katerih dolžnik s svojim zavestnim in voljnim ravnanjem povzroči izpolnitev zakonskih pogojev za nastanek obveznosti (npr. spregled pravne osebnosti ali odškodninsko odgovornost zaradi kršitev pravil o finančnem poslovanju). Sodišče prve stopnje je glede na navedeno pri presoji, ali obstaja ovira iz 4. točke 399. člena ZFPPIPP, upoštevalo tudi ravnanja dolžnice kot zakonite zastopnice družbe M. d.o.o., nad katero se je dne 21. 11. 2013 začel stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 107/2018, 21. 3. 2018

Iz obrazložitve:

9. Sodišče prve stopnje je glede na navedeno pri presoji, ali obstaja ovira iz 4. točke 399. člena ZFPPIPP, upoštevalo tudi ravnanja dolžnice kot zakonite zastopnice družbe M. d.o.o., nad katero se je dne 21. 11. 2013 začel stečajni postopek. Ugotovilo je, da je družba M. d.o.o. oziroma stečajna dolžnica kot njena poslovodja vsa nakazila provizij, ki ji jih je upnik A. A. nakazal na podlagi Pogodbe o zastopanju št. 188/10 z dne 10. 2. 2010, v času od julija 2012 do maja 2013 nemudoma, ne da bi za to imela podlago v računovodskih listinah, prenakazala na druge osebe. Ker je imel upnik po pogodbi z družbo M. d.o.o. pravico zahtevati vračilo provizij v primeru neplačevanja premij (storniranja zavarovalnih pogodb), je le-te izterjeval od te družbe, vendar neuspešno. Poleg tega je v stečajnem postopku nad družbo M. d.o.o. prijavil terjatev v višini 537.775,64 EUR, katere poplačilo pa ni prejel, saj družba ni imela nobenega premoženja. Zato je v imenu stečajne mase družbe M. d.o.o. zoper stečajno dolžnico zaradi njenih ravnanj vložil tožbo na temelju odškodninske odgovornosti v skladu z 42. členom ZFPPIPP kot tudi na temelju spregleda pravne osebnosti v skladu z 8. členom Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1). Poleg tega je v stečajnem postopku nad dolžnico prijavil navedeno terjatev, ki jo je stečajna upraviteljica v celoti priznala, ni pa je

prerekala ne stečajna dolžnica in ne drug upnik. Sodišče prve stopnje je zato ob upoštevanju dejstva, da predmetna obveznost stečajne dolžnice obstoji, in zgoraj povzetega stališča Ustavnega sodišča RS štelo, da je tudi predmetno obveznost dolžnice, ki temelji na spregledu pravne osebnosti, na podlagi 8. člena ZGD-1 oziroma odškodninski odgovornosti na podlagi 42. člena ZFPPIPP, mogoče umestiti pod pravni pojem "prevzem obveznosti", ki ga vsebuje zgoraj citirana določba 399. člena ZFPPIPP. Sodišče prve stopnje je upoštevalo odločbo Ustavnega sodišča RS pravilno zaključilo, da ni dvoma o tem, da je stečajna dolžnica predmetno obveznost prevzela oziroma s svojim zavestnim in voljnim ravnanjem povzročila izpolnitev zakonskih pogojev za nastanek te obveznosti v zadnjih treh letih od uvedbe postopka osebnega stečaja nad njo, ki je bil uveden dne 28. 5. 2014.

- ◆ Fizična oseba, ki je član organa pravne osebe, za povzročitev škode pri opravljanju svoje funkcije tretjim ne more osebno odškodninsko odgovarjati na podlagi drugega odstavka 147. člena OZ. To pa ne pomeni, da oškodovani upniki nimajo ustreznega odškodninskega varstva neposredno zoper člane organov pravne osebe na podlagi posebnih materialnopravnih predpisov (ZFPPIPP in ZGD-1). Vendar pa revizija ne izpodbija stališča o odsotnosti tožnikove aktivne legitimacije za uveljavljanje odškodninskega zahtevka na podlagi teh predpisov.

VSRS Sodba II Ips 132/2016, 17. 5. 2018

43. člen (odškodninska odgovornost članov nadzornega sveta)

- ◆ Ko bi ugotovilo, kdaj je prišlo do insolventnosti, bi morale ravnanje tožencev primerjati z ravnanjem, kakršno je zahtevano v 34. do 39. členu ZFPPIPP. Upoštevati je namreč treba, da odškodninska odgovornost posloводства in članov NS, kot je urejena v 42. in 43. členu ZFPPIPP, nima značaja odgovornosti za nastanek finančnega položaja insolventnosti družbe, temveč samo za kršitev prepovedi in zapovedi, določenih v 34. do 39. členu ZFPPIPP. Določbe 35. do 39. člena ZFPPIPP omejujejo prosto podjetniško presojo članov posloводства ob nastanku insolventnosti, saj določajo, katere ukrepe mora posloводство izvesti in v kakšnem času. Dokazno breme se prenese na toženo stranko, ki mora izkazati, da preusmeritev finančnih tokov na drugo osebo ni pomenila neenakega obravnavanja upnikov, ker naj bi dejansko šlo le za plačila in obveznosti, nujne za redno poslovanje družbe. Kriteriji v 34. členu ZFPPIPP so določeni primeroma. Kriterija nezatne vrednosti in posebnih okoliščin nista našeta med njimi, zato bi morali toženci izkazati, da je šlo za plačila in prevzem obveznosti, ki so nujni za redno poslovanje družbe in da zato ne pomenijo neenakega obravnavanja upnikov.

VSZ Sklep Cpg 86/2017, 22. 6. 2017

44. člen (omejitev, izključitev in uveljavitev odškodninske odgovornosti)

- ◆ Fizična oseba, ki je član organa pravne osebe, za povzročitev škode pri opravljanju svoje funkcije tretjim ne more osebno odškodninsko odgovarjati na podlagi drugega odstavka 147. člena OZ. To pa ne pomeni, da oškodovani upniki nimajo ustreznega odškodninskega varstva neposredno zoper člane organov pravne osebe na podlagi posebnih materialnopravnih predpisov (ZFPPIPP in ZGD-1). Vendar pa revizija ne izpodbija stališča o odsotnosti tožnikove aktivne legitimacije za uveljavljanje odškodninskega zahtevka na podlagi teh predpisov.

VSRS Sodba II Ips 132/2016, 17. 5. 2018

44.a člen (taksna oprostitev)

44.b člen (dolžnik v postopku preventivnega prestrukturiranja; uporaba pravil o postopkih zaradi insolventnosti)

44.c člen (namen postopka preventivnega prestrukturiranja; sporazum o finančnem prestrukturiranju)

44.d člen (razlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.e člen (upniki kot stranke glavnega postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.f člen (upravičeni predlagatelj)

44.g člen (procesne ovire za vodenje postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ◆ Ker z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, se pritožbeno sodišče ni opredeljevalo do trditev pritožnice, da dolžnik ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, saj le-te glede na podano soglasje upnikov iz drugega odstavka 44.g člena ZFPPIPP niso več relevantnega pomena. Ker se ugotovitev sodišča prve stopnje v 2. točki izreka sklepa, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, nanaša tudi na finančne terjatve, zavarovane po ZFZ, saj so te vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, je tudi izpodbijani sklep v 2. točki izreka v nasprotju s petim odstavkom 44.1 člena ZFPPIPP, ki izrecno izključuje učinek začetka postopka preventivnega prestrukturiranja kot tudi sporazuma o finančnem prestrukturiranju za te terjatve.

VSL Sklep Cst 231/2018, 16. 5. 2018

44.h člen (predlog za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ◆ Ker z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, se pritožbeno sodišče ni opredeljevalo do trditev pritožnice, da dolžnik ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, saj le-te glede na podano soglasje upnikov iz drugega odstavka 44.g člena ZFPPIPP niso več relevantnega pomena. Ker se ugotovitev sodišča prve stopnje v 2. točki izreka sklepa, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, nanaša tudi na finančne terjatve, zavarovane po ZFZ, saj so te vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, je tudi izpodbijani sklep v 2. točki izreka v nasprotju s petim odstavkom 44.1 člena ZFPPIPP, ki izrecno izključuje učinek začetka postopka preventivnega prestrukturiranja kot tudi sporazuma o finančnem prestrukturiranju za te terjatve.

VSL Sklep Cst 231/2018, 16. 5. 2018

44.i člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.j člen (odločanje o predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ◆ Ker z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, se pritožbeno sodišče ni opredeljevalo do trditev pritožnice, da dolžnik ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, saj le-te glede na podano soglasje upnikov iz drugega odstavka 44.g člena ZFPPIPP niso več relevantnega pomena. Ker se ugotovitev sodišča prve stopnje v 2. točki izreka sklepa, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, nanaša tudi na finančne terjatve, zavarovane po ZFZ, saj so te vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, je tudi izpodbijani sklep v 2. točki izreka v nasprotju s petim odstavkom 44.l člena ZFPPIPP, ki izrecno izključuje učinek začetka postopka preventivnega prestrukturiranja kot tudi sporazuma o finančnem prestrukturiranju za te terjatve.

VSL Sklep Cst 231/2018, 16. 5. 2018

Iz obrazložitve:

21. Utemeljeno pa pritožnica navaja, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja ne učinkuje za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja (ZFZ), in terjatev, zavarovano s takšnim zavarovanjem. V skladu z določbo petega odstavka 44.l člena ZFPPIPP namreč niti začetek postopka preventivnega prestrukturiranja niti potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju ne učinkujeta za finančno zavarovanje po zakonu, ki ureja finančna zavarovanja in terjatev, zavarovano s takim zavarovanjem, razen, če je imetnik tega zavarovanja privolil v sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju. V osnovnem seznamu finančnih terjatev, ki je priložen predlogu za začetek postopka preventivnega prestrukturiranja, pa morajo biti, glede na določbo drugega odstavka 44.h člena ZFPPIPP, navedene vse finančne terjatve do dolžnika po stanju ob koncu zadnjega koledarskega trimesečja pred vložitvijo predloga, torej tudi zavarovane finančne terjatve in finančne terjatve, zavarovane po ZFZ. Iz navedenega izhaja, da je določba 3. točke tretjega odstavka 44.j člena ZFPPIPP (po kateri mora izrek sklepa o začetku postopka preventivnega prestrukturiranja vsebovati tudi ugotovitev sodišča, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev), v nasprotju s petim odstavkom 44.l člena ZFPPIPP. Ker se ugotovitev sodišča prve stopnje v 2. točki izreka sklepa, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, nanaša tudi na finančne terjatve, zavarovane po ZFZ, saj so te vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, je tudi izpodbijani sklep v 2. točki izreka v nasprotju s petim odstavkom 44.l člena ZFPPIPP, ki izrecno izključuje učinek začetka postopka preventivnega prestrukturiranja kot tudi sporazuma o finančnem prestrukturiranju za te terjatve.

44.k člen (vpliv uvedbe postopka preventivnega prestrukturiranja na postopek prisilne poravnave in stečajni postopek)

44.l člen (nastanek in trajanje pravnih posledic postopka preventivnega prestrukturiranja)

- ◆ Ker z začetkom postopka preventivnega prestrukturiranja nad dolžnikom soglašajo upniki, ki so skupno imetniki najmanj 75 odstotkov vsote vseh finančnih terjatev do dolžnika, se pritožbeno sodišče ni opredeljevalo do trditev pritožnice, da dolžnik ni izpolnil vseh obveznosti iz prejšnje pravnomočno potrjene prisilne poravnave, saj le-te glede na podano soglasje upnikov iz drugega odstavka 44.g člena ZFPPIPP niso več relevantnega pomena. Ker se ugotovitev sodišča prve stopnje v 2. točki izreka sklepa, da začetek postopka preventivnega prestrukturiranja učinkuje samo za finančne terjatve, vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, nanaša tudi na finančne terjatve, zavarovane po ZFZ, saj so te vsebovane v osnovnem seznamu finančnih terjatev, je tudi izpodbijani sklep v 2. točki izreka v nasprotju s petim odstavkom 44.l člena ZFPPIPP, ki izrecno izključuje učinek začetka postopka preventivnega prestrukturiranja kot tudi sporazuma o finančnem prestrukturiranju za te terjatve.

VSL Sklep Cst 231/2018, 16. 5. 2018

44.m člen (vpliv začetka postopka preventivnega prestrukturiranja na izvršilne postopke in postopke zavarovanja)

44.n člen (zadržanje zastaranja in dospelosti terjatev)

44.o člen (pogoji za uveljavitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.p člen (sklenitev sporazuma o finančnem prestrukturiranju in notarska hramba)

44.r člen (zahteva za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.s člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.t člen (odločanje o zahtevi za potrditev sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.u člen (ustavitev postopka preventivnega prestrukturiranja)

44.v člen (pravni učinki potrditve sporazuma o finančnem prestrukturiranju)

44.z člen (posebna prednost pri plačilu finančnih terjatev, ki nastanejo med postopkom preventivnega prestrukturiranja, in izključitev izpodbojnosti)

45. člen (uporaba 3. poglavja)

46. člen (načelo enakega obravnavanja upnikov)

- ◆ Čeprav obe terjatvi (upraviteljčina iz naslova nagrade za opravljeno delo in pritožnikova iz naslova najemnine oziroma uporabnine njegovih poslovnih prostorov v teku stečajnega postopka) predstavljata strošek stečajnega postopka, pa njun položaj tudi po zakonu ni enak. ZFPPIPP namreč glede odmere in plačila nagrade upravitelja v stečajnem postopku določa poseben režim odmere v četrtem odstavku v zvezi z osmim odstavkom 103. člena, medtem ko o pravici zahtevati plačilo in deležu le-tega določa v drugem odstavku 104. člena. Stroške upravitelja pa posebej ureja 105. člen ZFPPIPP. Le stroški upravitelja pa so kot vrsta stroškov stečajnega postopka in sicer kot tekoči stroški umeščeni med stroške stečajnega postopka. Iz navedene systemske razlage torej izhaja, da v razmerju do stečajnega dolžnika upravitelj za terjatve iz naslova nagrade ni v enakem položaju kot pritožnik za terjatev iz naslova najemnine oziroma uporabnine.

VSL Sklep Cst 32/2018, 23. 1. 2018

- ◆ Pridržek javnega reda se uporabi samo kot skrajna možnost, in sicer takrat, ko bi njegova neuporaba privedla do posledic, ki bi bile za domači pravni red nevzdržne. Sodišče prve stopnje je takšno »nevzdržnost« utemeljilo z nespoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov (v postopku izredne uprave), ki naj bi kot eno od temeljnih pravil o postopkih zaradi insolventnosti bilo del javnega reda Republike Slovenije. Vrhovno sodišče (kot pravilno) povzema, da pojem javnega reda ne vključuje vseh prisilnih določb domačega prava, temveč le tiste imperativne pravne norme (in moralna pravila), katerih kršitev bi ogrozila pravno (in moralno) integriteto pravne ureditve. Ker priznanje tuje sodne odločbe pomeni priznanje njenih pravnih učinkov na območju Republike Slovenije, je lahko predmet priznanja le takšna odločba (postopek), ki ustreza temeljnim pravnim načelom postopkov zaradi insolventnosti po ZFPPIPP. S priznanjem tujega postopka izredne uprave, v katerem ni zagotovljeno spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, bi bil namreč prizadet javni interes Republike Slovenije, ki v domačih postopkih zaradi insolventnosti kot skupno (temeljno) pravilo določa (in varuje) načelo enakega obravnavanja upnikov, medtem ko v postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom (na svojem območju) priznava le vodenje postopkov zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika za skupni račun vseh upnikov dolžnika (kar ustreza načelu enakega obravnavanja upnikov).

VSRS Sklep Cpg 2/2018-3, 14. 3. 2018

47. člen (načelo zagotavljanja najboljših pogojev za plačilo upnikov)

48. člen (načelo hitrosti postopka)

- 1. Instrukcijski roki**
- 2. Prekinitev postopka**
- 3. Nadzor upravitelja**
- 4. Razno**

48.a člen (obvezna mediacija v postopkih zaradi insolventnosti)

48.b člen (sporazumna mediacija pred vložitvijo tožbe)

49. člen (predhodni in glavni postopek zaradi insolventnosti)

50. člen (razlog za začetek postopka zaradi insolventnosti)

51. člen (stvarna pristojnost sodišča)

52. člen (krajevna pristojnost sodišča)

53. člen (sestava sodišča)

- ◆ Ugovor kot pravno sredstvo proti izdanemu sklepu sodišča prve stopnje je dopustno pravno sredstvo v primeru, da sklep v skladu s pooblastili ZFPPIPP izda samostojni sodniški pomočnik ali strokovni sodelavec.

VSL Sklep Cst 156/2018, 10. 4. 2018

54. člen (predlagatelj postopka)

55. člen (stranke predhodnega postopka)

56. člen (stranke glavnega postopka)

57. člen (pridobitev procesne legitimacije upnika)

1. Splošno

- ◆ Če pritožnica terjatve v stečajnem postopku ni prijavila, z nikakršnimi postopki, ki naj bi na njeno pobudo tekli zoper upravitelja (in sodnico), položaja upnice ni pridobila.

VSL sklep Cst 61/2018, 6. 2. 2018

- ◆ Upniki stroškov stečajnega postopka niso stranke stečajnega postopka, ki je namenjen poplačilu upnikov za njihove terjatve, ki so nastale do začetka stečajnega postopka. O njihovih terjativah stečajno sodišče sploh ne odloča, razen v delu, ko upravitelj sam oceni, da gre za stroške stečajnega postopka in zato zaprosi sodišče za soglasje k plačilu stroškov postopka v smislu 357. člena ZFPPIPP.
VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

2. Prenos terjatve

- ◆ Pritožbeno sodišče razlagi določbe 468.a člena ZTFI, kot jo ponuja pritožnik, pritrjuje. ZTFI v navedenem členu res predvideva tako imenovano posredno zastopanje, pri katerem posredni zastopnik (Banka Slovenije) nastopa v svojem imenu in za račun zastopane (v danem primeru za račun borznoposredniških družb). Vendar pa pritožbeno sodišče ugotavlja, da je Banka Slovenije najprej prijavila terjatev članic sistema jamstva za terjatve vlagateljev (iz naslova vplačila zajamčenih terjatev vlagateljev) kot upnica, v svojem imenu. V vlogi z dne 28. 9. 2016 pa je navedla kot upnike teh terjatev posamezne borznoposredniške družbe. S tem je nanje prenesla upravičenja, ki jih je s prijavo terjatev pridobila na podlagi 468.a člena ZTFI. Gre za situacijo, ki je podobna tisti, ki nastopi, če upnik pravočasno prijavljeno terjatev prenese na novega upnika (tretji odstavek 57. člena ZFPPIPP – primer cesije v izterjavo). Banka Slovenije je tako na posamezne borznoposredniške družbe prenesla upravičenja opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti (prvi odstavek 57. člena ZFPPIPP). Upnice, borznoposredniške družbe, članice upniškega odbora, pa so s tem soglašale. Ker so posamezne borznoposredniške družbe s tem pridobile upravičenje opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti, so tudi lahko bile izvoljene za članice upniškega odbora.
VSL Sklep Cst 605/2017, 15. 11. 2017

58. člen (prenehanje procesne legitimacije upnika)

- ◆ Ker torej pritožnik nima več položaja upnika v tem stečajnem postopku (priznana terjatev je bila plačana, za pretekli del prijavljene terjatve pa pritožnik ni v roku začel pravnega postopka, na katerega je bil napoten), tudi nima pravice vložiti ugovora proti načrtu razdelitve posebne razdelitvene mase. Glede na navedeno je sodišče prve stopnje pravilno zavrglo njegov ugovor.
VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

59. člen (rok za prijavo terjatve)

1. Splošno

2. Naknadne prijave

- ◆ Položaj upnika, ki po prejemu tožbe zaradi izpodbijanja pravnih dejanj plača znesek, ki izhaja iz izreka tožbe, je primerljiv s položajem, ki ga ureja četrti odstavek 59. člena ZFPPIPP, ki določa rok za prijavo terjatev v primeru, kadar upnik prostovoljno (brez tožbe) vrne korist, pridobljeno z izpodbojnim pravnim dejanjem. Za tak primer pa 60. člen ZFPPIPP, ki predpisuje vsebino prijave terjatve in na katerega se je upnik skliceval v prijavi terjatve, ne določa obveznosti, da upnik še v okviru opisa okoliščin navede, da prijavlja terjatev, ki je nastala na podlagi vrnjene koristi, pridobljene z izpodbojnim pravnim dejanjem. Ker je upnik prijavil terjatev v skladu s 60. členom ZFPPIPP, njegova prijava pa se nanaša na terjatev, ki je oživela zato, ker je v stečajno maso vrnil korist, ki jo je imel zaradi dolžnikovega dejanja, ki je v stečajnem postopku izpodbojno, se izkaže, da je sodišče prve stopnje zmotno presodilo, da ne gre za prijavo terjatve v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 59. člena ZFPPIPP.
VSL Sklep Cst 250/2018, 16. 5. 2018

60. člen (vsebina prijave terjatve)

1. Popolnost prijave

- ◆ Položaj upnika, ki po prejemu tožbe zaradi izpodbijanja pravnih dejanj plača znesek, ki izhaja iz izreka tožbe, je primerljiv s položajem, ki ga ureja četrti odstavek 59. člena ZFPPIPP, ki določa rok za prijavo terjatev v primeru, kadar upnik prostovoljno (brez tožbe) vrne korist, pridobljeno z izpodbojnim pravnim dejanjem. Za tak primer pa 60. člen ZFPPIPP, ki predpisuje vsebino prijave terjatve in na katerega se je upnik skliceval v prijavi terjatve, ne določa obveznosti, da upnik še v okviru opisa okoliščin navede, da prijavlja terjatev, ki je nastala na podlagi vrnjene koristi, pridobljene z izpodbojnim pravnim dejanjem. Ker je upnik prijavil terjatev v skladu s 60. členom ZFPPIPP, njegova prijava pa se nanaša na terjatev, ki je oživela zato, ker je v stečajno maso vrnil korist, ki jo je imel zaradi dolžnikovega dejanja, ki je v stečajnem postopku izpodbojno, se izkaže, da je sodišče prve stopnje zmotno presodilo, da ne gre za prijavo terjatve v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 59. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 250/2018, 16. 5. 2018

2. Prednostne terjatve

3. Obresti po začetku postopka zaradi insolventnosti

4. Dolžnost prijave pravnih stroškov

Pri odločbi VDSS Pdp 828/2017, je treba navesti: Enako VDSS Sklep Pdp 940/2017, 1. 2. 2018 in VDSS Sklep Pdp 884/2017, 7. 2. 2018

- ◆ Tožeča stranka navaja, da je tožbo morala vložiti v zakonskem roku po objavi sklepa o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic, zaradi česar naj ji ne bi bilo mogoče naložiti plačila stroškov postopka. Tudi če bi bilo res tako, to glede na določilo prvega odstavka 158. člena ZPP ne razbremeni tožeče stranke povračila stroškov. Pri tem pa iz 314.a člena ZFPPIPP izhaja, da kadar je vložena pritožba zoper sklep o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic, teče rok za vložitev tožbe, na katero je stranka stečajnega postopka napotena, glede take terjatve od objave sklepa, s katerim je pritožbeno sodišče odločilo o tej pritožbi. Tožena stranka pa v postopku osebnega stečaja nad tožnikom ne uveljavlja take terjatve oziroma stroški iz obravnavanega gospodarskega spora niso nastali s tem, ko bi tožena stranka uveljavljala kako terjatev proti tožniku. Zato tudi ni bilo razloga, da bi tožena stranka terjatev za stroške prijavila v postopku osebnega stečaja.

VSL Sklep I Cpg 1063/2017, 27. 2. 2018

5. Stroški po umiku tožbe zaradi priznanja terjatve

6. Povračilo stroškov po četrtem odstavku

- ◆ V skladu z drugim odstavkom 298.a člena ZFPPIPP mora upravitelj v osnovni seznam preizkušenih terjatev vključiti hipoteke in terjatve zavarovane z njo, tudi če upnik terjatve ni prijavil v roku za prijavo iz drugega odstavka 59. člena ZFPPIPP. V predmetnem postopku tako ni uporabljiva določba 60. člena ZFPPIPP, saj upnik oziroma tožena stranka v predmetnem postopku ni bila dolžna predložiti nobenih listin oz. dokazov o dejstvih, na podlagi katerih utemeljuje zahtevek v stečajnem postopku. Ker k slednjemu ni bila zavezana, je tudi ne morejo bremeniti stroški postopka po četrtem odstavku 60. člena ZFPPIPP. Tako je v predmetnem postopku potrebno uporabiti 158. člen ZPP.

VSM Sklep I Cpg 18/2018, 25. 1. 2018

7. Razno

61. člen (izjava upravitelja o prijavljenih terjativah; osnovni seznam preizkušenih terjatev)

- ◆ Upravitelj se mora o vsaki pravočasno prijavljeni terjatvi in ločitveni pravici določno izreči, ali jo priznava ali prereka. Izjava upravitelja mora biti torej določna in nepogojna. Iz končnega seznama preizkušenih terjatev z dne 5. 8. 2017 izhaja izjava upraviteljice, ki je upnikovo terjatev uvrstila med "pogojno priznane terjatve". Iz končnega seznama preizkušenih terjatev z dne 5. 8. 2017 nadalje izhaja, da je na pravdo napoten upnik, ter iz opombe v tem seznamu, da se terjatev prizna pod razveznim pogojem in omejeno na poplačilo iz posebne stečajne mase.
VSL Sklep Cst 565/2017, 11. 10. 2017
- ◆ Po prvem odstavku 61. člena ZFPPIPP priznanje terjatev oziroma ločitvenih pravic ne more biti pogojno, zato je šteti, da je stečajni upravitelj ločitveno pravico in terjatev prekal.
VSC Sodba in sklep Cpg 252/2017, 16. 3. 2018
- ◆ Ko se upravitelj izjavlja o prijavljenih terjativah in ločitvenih pravicah, mora skladno s 6. in 7. točko četrtega odstavka 61. člena v zvezi s 303. členom ZFPPIPP določno navesti, za kateri del terjatve prereka ločitveno pravico ter opisati dejstva, iz katerih izhaja, da prerekana ločitvena pravica ne obstaja. Iz izjave upraviteljice pa ne izhaja, katere so terjatve v znesku 4.686,72 EUR, ki jim je prerekala status zavarovane terjatve. V izpodbijanem sklepu pa je izostala tudi odločitev sodišča o napotitvi na drug postopek zaradi uveljavljanja obstoja ali neobstoja ločitvene pravice, prav tako pa ni jasna njena opredelitev do terjatve v znesku 15.010,54 EUR.
VSL Sklep Cst 149/2018, 18. 4. 2018

62. člen (ugovor proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev)

63. člen (ugovor o prerekanju terjatve)

64. člen (ugovor insolventnega dolžnika o prerekanju terjatve)

65. člen (dopoljnjeni seznam preizkušenih terjatev)

66. člen (ugovor proti dopolnjenemu seznamu preizkušenih terjatev)

67. člen (priznana in prerekana terjatev)

- ◆ Vrhovno sodišče pojasnjuje še, da za odločitev o reviziji niso odločilne revizijske navedbe, ki se nanašajo na način izvajanja poplačila priznane terjatve tožene stranke. To namreč ni predmet presoje v tej pravdi, ki je bila pričeta na podlagi napotitve stečajnega sodišča v sklepu o preizkusu terjatev (4. točka drugega odstavka 69. člena ZFPPIPP). Rezultat te pravde je zgolj odgovor na vprašanje o obstoju prijavljene, a prerekane terjatve in ločitvene pravice tožene stranke do stečajnega dolžnika. O tem, kako bosta priznana terjatev in ločitvena pravica tožene stranke (na podlagi druge alineje 2. točke tretjega odstavka 67. člena ZFPPIPP) vplivali na poplačilna upravičenja v stečajnem postopku, bo odločalo stečajno sodišče v fazi razdelitve posebne in splošne stečajne mase stečajnega dolžnika.

VSRS Sodba III Ips 47/2017, 24. 4. 2018

68. člen (verjetno izkazana terjatev)

69. člen (sklep o preizkusu terjatev)

- ◆ Upravitelj se mora o vsaki pravočasno prijavitelj terjatvi in ločitveni pravici določno izreči, ali jo priznava ali prereka. Izjava upravitelja mora biti torej določna in nepogojna. Iz končnega seznama preizkušenih terjatev z dne 5. 8. 2017 izhaja izjava upraviteljice, ki je upnikovo terjatev uvrstila med "pogojno priznane terjatve". Iz končnega seznama preizkušenih terjatev z dne 5. 8. 2017 nadalje izhaja, da je na pravdo napoten upnik, ter iz opombe v tem seznamu, da se terjatev prizna pod razveznim pogojem in omejeno na poplačilo iz posebne stečajne mase

VSL Sklep Cst 565/2017, 11. 10. 2017

- ◆ Ko se upravitelj izjavlja o prijavljenih terjativah in ločitvenih pravicah, mora skladno s 6. in 7. točko četrtega odstavka 61. člena v zvezi s 303. členom ZFPPIPP določno navesti, za kateri del terjatve prereka ločitveno pravico ter opisati dejstva, iz katerih izhaja, da prerekana ločitvena pravica ne obstaja. Iz izjave upraviteljice pa ne izhaja, katere so terjatve v znesku 4.686,72 EUR, ki jim je prerekala status zavarovane terjatve. V izpodbijanem sklepu pa je izostala tudi odločitev sodišča o napotitvi na drug postopek zaradi uveljavljanja obstoja ali neobstoja ločitvene pravice, prav tako pa ni jasna njena opredelitev do terjatve v znesku 15.010,54 EUR.

VSL Sklep Cst 149/2018, 18. 4. 2018

- ◆ Roki za opravo procesnih dejanj strank so po ZFPPIPP prekluzivni. ZFPPIPP v tretjem odstavku 121. člena namreč določa, da kdor je zamudil rok ali izostal iz naroka, na katerem bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu naroka ne more več dati ali vložiti. O terjativah, ki jih prijavijo upniki v stečajnem postopku, odloči sodišče s sklepom o preizkusu terjatev v skladu z 69. členom ZFPPIPP. Ker tožeča stranka v zakonskem prekluzivnem roku v zvezi s prijaviteljno terjatvijo v višini 3.676,57 EUR, ki jo je stečajni upravitelj priznal le v višini 2.814,96 EUR, ni vložila ugovora proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev, je terjatev tožeče stranke v višini 2.814,69 EUR na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev pridobila značaj pravnomočno razsojene zadeve.

VSM Sklep I Cpg 79/2018, 28. 3. 2018

70. člen (končni seznam preizkušenih terjatev)

71. člen (poznejši preizkus terjatev)

72. člen (posodabljanje končnega seznama preizkušenih terjatev)

73. člen (terjatve upnika za izračun deleža njegovih glasovalnih pravic)

74. člen (osnova za izračun deleža glasovalnih pravic)

75. člen (procesna dejanja, o katerih odločajo upniki z glasovanjem)

76. člen (upniški odbor kot organ upnikov)

77. člen (oblikovanje upniškega odbora)

78. člen (člani upniškega odbora)

- ◆ Vendar pa pritožbeno sodišče ugotavlja, da je Banka Slovenije najprej prijavila terjatev članic sistema jamstva za terjatve vlagateljev (iz naslova vplačila zajamčenih terjatev vlagateljev) kot upnica, v svojem imenu. V vlogi z dne 28. 9. 2016 pa je navedla kot upnike teh terjatev posamezne borznoposredniške družbe. Banka Slovenije je tako na posamezne borznoposredniške družbe prenesla upravičenja opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti. Upnice, borznoposredniške družbe, članice upniškega odbora, pa so s tem soglašale. Ker so posamezne borznoposredniške družbe s tem pridobile upravičenje opravljati procesna dejanja v glavnem postopku zaradi insolventnosti, so tudi lahko bile izvoljene za članice upniškega odbora.

VSL Sklep Cst 605/2017, 15. 11. 2017

79. člen (število članov upniškega odbora)

80. člen (imenovanje članov upniškega odbora)

81. člen (razrešitev imenovanih članov upniškega odbora)

- 82. člen (zahteva upnikov za oblikovanje upniškega odbora v stečajnem postopku)**
- 83. člen (volitve članov upniškega odbora)**
- 84. člen (sklep o izvolitvi upniškega odbora)**
- 85. člen (prenehanje položaja člana upniškega odbora)**
- 86. člen (razrešitev izvoljenih članov upniškega odbora in nadomestne volitve)**
- 87. člen (pristojnosti upniškega odbora)**
- 88. člen (postopek v zvezi z mnenjem ali soglasjem upniškega odbora)**
- 89. člen (postopek v zvezi z obravnavo poročil in mnenj upravitelja na upniškem odboru)**
- 90. člen (odločanje upniškega odbora)**
- 91. člen (predsednik upniškega odbora)**
- 92. člen (zastopanje člana upniškega odbora)**

93. člen (udeležba na sejah upniškega odbora)

94. člen (sklic seje upniškega odbora)

95. člen (mesto zasedanja upniškega odbora)

96. člen (potek seje upniškega odbora)

96.a člen (dopisna seja upniškega odbora)

97. člen (položaj in pristojnosti upravitelja)

- ◆ **Obrazložitev sodišča, da Uredba ni neposredno uporabljiva, je treba brati v smislu njene implementacije v slovensko zakonodajo, to je v 458. člen ZFPPIPP. Ta nalaga obvestitev tujega upnika stečajnemu upravitelju, kar je ustrezno, glede na to, da Uredba predpisuje to dolžnost sodišču ali stečajnemu upravitelju. Pritožbeno sodišče soglaša s sodiščem prve stopnje, da je pošiljanje obvestil o uvedbi stečajnega postopka nad domačo pravno osebo znanemu tujemu upniku samostojno opravilo stečajnega upravitelja, ter da sodišče nadzorne funkcije tovrstnih opravil ni dolžno izvajati. Sodišče prve stopnje je zato pravilno zaključilo, da pri ravnanju stečajnega sodišča ni prišlo do opustitev, ki predstavljajo protipravno ravnanje.**

VSL Sodba II Cp 1587/2017, 21. 2. 2018

- ◆ **Tožena stranka je tožnikovo vlogo za brezplačno pravno pomoč v bistvu zavrnila na podlagi okoliščine, da je stečajni upravitelj prava večša oseba, ker mora za pridobitev dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja v postopkih zaradi insolventnosti opraviti strokovni izpit, ki vključuje tudi poznavanje prava in sodne prakse, zato je sposoben zastopati stranko v pravnih postopkih. Po presoji sodišča pa navedena okoliščina sama po sebi še ne izključuje pravice do dodelitve brezplačne pravne pomoči na podlagi ZBPP, saj obveznega zastopanja stečajnega dolžnika v poslih iz drugega odstavka 97. člena ZFPPIPP ni mogoče šteti kot posebno ureditev brezplačne pravne pomoči.**

UPRS Sodba II U 596/2017-6, 18. 4. 2018

98. člen (obveznosti upravitelja)

99. člen (redna poročila upravitelja)

100. člen (izredna poročila upravitelja)

101. člen (navodila sodišča upravitelju)

- ◆ Upraviteljica v postopku osebnega stečaja ni stranka postopka, pač pa eden od organov stečajnega postopka. V tej funkciji pa ima po drugem odstavku 126. člena ZFPPIPP pravico vložiti pritožbo le proti tistim sklepom, za katere tako določa zakon. Zoper izpodbijani sklep [sodišče je upraviteljici naložilo, da iz stečajne mase vrne dolžnici znesek preveč zaseženih denarnih sredstev] zakon upraviteljici procesne legitimacije za pritožbo ne daje. To je tudi razumljivo, saj je izpodbijani sklep, kolikor se nanaša na dolžno ravnanje upraviteljice, po svoji pravni naravi navodilo sodišča upraviteljici, ki je zanj obvezno.

VSL Sklep Cst 716/2017, 10. 1. 2018

102. člen (odškodninska odgovornost upravitelja)

- ◆ Ko je stečajna upraviteljica od uvedbe stečaja stečajnega dolžnika vstopila v pravde stečajnega dolžnika, je pravilno ravnala, ko je te pravde nadaljevala. Zatrjevana škoda tožnikov, kar naj bi bili pravdni stroški, katerih nista dobila izplačanih, pa ni škoda, za katero odgovarja stečajna upraviteljica. Njeno ravnanje ob odločanju o obeh pravnih, je bilo pravilno v času, ko je te odločitve sprejela in je eden izmed upnikov, ki je zagotavljal stroške teh pravnih, te obveznosti tudi izpolnjeval. Dejstvo, da je ta družba šla kasneje v stečaj, pa v trenutku sklepanja dogovora o povračilu stroškov, ni odločilno. Ko je stečajna upraviteljica sklepala ta dogovor, je bila ta družba (upnik) dobro stoječa družba.

VSL Sodba I Cp 2678/2017, 11. 4. 2018

103. člen (nagrada upravitelja)

- 1. Predpis, ki se uporabi za odmero nadomestila**
- 2. Nagrada upravitelja v postopku prisilne poravnave**
- 3. Nadomestilo za izdelavo otvoritvenega poročila**
- 4. Nadomestilo za preizkus terjatev**
- 5. Nadomestilo za unovčenje in razdelitev stečajne mase**

- ◆ Z ugovorom zoper načrt prve razdelitve posebne stečajne mase lahko vsak upnik poda tudi ugovor, da je strošek nadomestila upravitelju previsoko obračunan ter da je posledično v tej višini preizek znesek posebne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve. Višje sodišče je že v več zadevah na podlagi določbe prvega odstavka 366. člena ZFPPIPP zavrglo pritožbo upnika kot nedovoljeno v primeru, če upnik predhodno ni izkoristil pravnega sredstva ugovora zoper načrt delitve stečajne mase, s pritožbo pa ni uveljavljal niti nasprotja med objavljenim načrtom razdelitve in končnim načrtom razdelitve, ki je bil sestavni del izreka sklepa o razdelitvi stečajne mase. Ker v konkretnem primeru upnika ugovora ni vložila, to možnost pa je imela, sklep sodišča prve stopnje pravilno ne vsebuje odločitve o ugovoru. Ker

je končni načrt razdelitve enak objavljenemu načrtu razdelitve, zoper katerega ni noben upnik vložil ugovora, sklepa o razdelitvi glede na zakonsko določbo prvega odstavka 366. člena ZFPPIPP tudi ni dovoljeno izpodbijati.

VSL Sklep Cst 60/2018, 7. 2. 2018

6. Nadomestila, ki jih vključuje nagrada upravitelja

7. Razno

- ◆ Pritožnica ima prav, ko navaja, da ne iz sklepa ne iz upraviteljevega predloga ne izhaja, zakaj je odmerjeno nadomestilo za izvajanje dodatnih nalog v postopku odpusta obveznosti v najvišji višini, kaj takega ni mogoče zaključiti niti iz vsebine rednih poročil. Podana je torej absolutna bistvena kršitev določb postopka iz 14. točke drugega odstavka 339. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 585/2017, 17. 10. 2017

104. člen (odmera in plačilo nagrade upravitelja)

1. Splošno

- ◆ Čeprav obe terjatvi (upraviteljičina iz naslova nagrade za opravljeno delo in pritožnikova iz naslova najemnine oziroma uporabnine njegovih poslovnih prostorov v teku stečajnega postopka) predstavljata strošek stečajnega postopka, pa njun položaj tudi po zakonu ni enak. ZFPPIPP namreč glede odmere in plačila nagrade upravitelja v stečajnem postopku določa poseben režim odmere v četrtem odstavku v zvezi z osmim odstavkom 103. člena, medtem ko o pravici zahtevati plačilo in deležu le-tega določa v drugem odstavku 104. člena. Stroške upravitelja pa posebej ureja 105. člen ZFPPIPP. Le stroški upravitelja pa so kot vrsta stroškov stečajnega postopka in sicer kot tekoči stroški umeščeni med stroške stečajnega postopka. Iz navedene sistemske razlage torej izhaja, da v razmerju do stečajnega dolžnika upravitelj za terjatve iz naslova nagrade ni v enakem položaju kot pritožnik za terjatev iz naslova najemnine oziroma uporabnine.

VSL Sklep Cst 32/2018, 23. 1. 2018

2. Razrešitev upravitelja

105. člen (stroški upravitelja)

106. člen (pristojnost za nadzor nad upravitelji)

107. člen (komisija)

108. člen (dovoljenje za opravljanje funkcije upravitelja)

109. člen (odvzem in prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije upravitelja)

110. člen (seznam upraviteljev)

111. člen (izbira sodišča, pri katerem upravitelj opravlja funkcijo upravitelja)

112. člen (začasna ustavitev imenovanja za upravitelja v novih zadevah)

113. člen (vodenje seznama upraviteljev)

114. člen (predpisi o upraviteljih)

115. člen (pogoji za imenovanje za upravitelja)

116. člen (postopek imenovanja upravitelja)

117. člen (položaj upravitelja)

118. člen (razlogi za razrešitev upravitelja)

- ◆ Zgolj na podlagi trditev upnikov v tem postopku ni mogoče presojati, ali terjatve le-teh res izvirajo iz dejanskih stanj, ki so v bistvenem enaka. To bo stvar presoje v pravdnih postopkih, ki bodo začeti zaradi ugotovitve obstoja upnikovih terjatev. Na podlagi trditev upnikov in upraviteljevega odgovora nanje pa

tudi ni mogoče zaključiti, da bi bilo upraviteljevo prerekanje pritožnikovih terjatev očitno neutemeljeno. Finančno prestrukturiranje dolžnika je mogoče le do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka.
VSL sklep Cst 16/2018, 26. 1. 2018

119. člen (odločanje o razrešitvi upravitelja)

- ◆ Zakon pravice zahtevati razrešitev upravitelja ne daje strankam postopka, pač pa (le) zakonsko določenemu krogu oseb, med katerimi stečajnega dolžnika ni. Nestrinjanje dolžnice s posameznimi odločitvami oziroma ravnanjem stečajnega upravitelja tudi sicer ne more biti razlog za njegovo razrešitev.
VSL sklep Cst 661/2017, 5. 12. 2017
- ◆ Za pritožbeno sodišče je nesprejemljiva pritožnikova razlaga, da naj bi bilo zaradi ekonomskega interesa družbenika, ki je odgovoren za obveznosti družbe do upnikov, temu treba priznati tudi upravičenje, da predlaga razrešitev upravitelja. Tako upravičenje bi pridobil, če bi izkazal, da je terjatve do upnikov tudi poravnal in pridobil status upnika stečajnega dolžnika.
VSL Sklep Cst 180/2018, 25. 4. 2018
- ◆ Dolžnik nima zahtevka za razrešitev upravitelja na podlagi prvega odstavka 119. člena ZFPPIPP. Zgolj nestrinjanje s posameznimi odločitvami oziroma ravnanjem upravitelja tudi ne more biti razlog za njegovo razrešitev, saj je njihovo pravilnost oziroma zakonitost mogoče preizkusiti z ustreznimi pravnimi sredstvi, ne pa v okviru instituta razrešitve upravitelja.
VSL Sklep Cst 4/2018, 23. 1. 2018

119.a člen (razrešitev imenovanega upravitelja in imenovanje novega upravitelja na podlagi odločitve večine upnikov)

120. člen (pravne posledice razrešitve upravitelja)

120.a člen (zbornica upraviteljev)

120.b člen (pristojnosti in naloge zbornice)

120.c člen (način opravljanja nadzora zbornice nad upravitelji)

120.d člen (nadzor nad zbornico)

120.e člen (položaj člana zbornice)

120.f člen (organi zbornice)

120.g člen (statut in drugi splošni akti zbornice)

120.h člen (disciplinska odgovornost upraviteljev)

120.i člen (disciplinski ukrepi)

120.j člen (disciplinska evidenca)

120.k člen (organi disciplinskega postopka)

120.l člen (uvedba disciplinskega postopka)

120.m člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo prve stopnje)

120.n člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.o člen (disciplinski postopek pred disciplinsko komisijo druge stopnje)

120.p člen (zastaranje pregona disciplinskih kršitev in izvršitev disciplinskega ukrepa)

121. člen (podrejena uporaba pravil pravnega postopka)

1. Smiselna uporaba pravil ZPP

- ◆ Vprašanja vročanja v ZFPPIPP niso v celoti urejena, zato se glede načina osebnega vročanja v predhodnem postopku zaradi insolventnosti uporabljajo pravila Zakona o pravnem postopku.
VSL sklep Cst 710/2017, 19. 12. 2017
- ◆ Zaradi specifične narave stečajnega postopka sicer res ni mogoče določiti, katera stranka je v tem postopku uspela, kot je to mogoče storiti v pravnem postopku, vendar to ni ovira, da se ne bi glede dolžnikovih stroškov insolventnega postopka smiselno uporabile določbe ZPP o stroških pravnega postopka (prim. prvi odstavek 121. člena ZFPPIPP). Sodna praksa je že zavzela stališče, da upnik, ki v namen poplačila svoje terjatve predlaga začetek stečajnega postopka tudi v primeru, ko za to niso izpolnjeni pogoji, prevzame riziko plačila stroškov postopka.
VSL sklep Cst 51/2018, 6. 2. 2018
- ◆ Sodišče mora ves čas po uradni dolžnosti paziti, ali je stvar že pravnomočno razsojena. Če ugotovi, da je bila pravda začeta o zahtevku, o katerem je bilo že pravnomočno odločeno, zavrže tožbo. Smiselno to pravilo v obravnavanem postopku osebnega stečaja pomeni, da bi moralo sodišče, potem ko bi dobilo obvestilo upraviteljice, da je upnik ponovno prijavil ločitveno pravico na predmetih, na katerih mu je bila (na podlagi predhodno podane prijave) že s pravnomočnim sklepom o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic že priznana ločitvena pravica, prijavo upnika zavreči.
VSL Sklep Cst 208/2018, 16. 5. 2018

2. Vrnitev v prejšnje stanje, revizija in obnova postopka

3. Zamuda roka ali izostanek z naroka

- ◆ Roki za opravo procesnih dejanj strank so po ZFPPIPP prekluzivni. ZFPPIPP v tretjem odstavku 121. člena namreč določa, da kdor je zamudil rok ali izostal iz naroka, na katerem bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu naroka ne more več dati ali vložiti. O terjativah, ki jih prijavijo upniki v stečajnem postopku, odloči sodišče s sklepom o preizkusu terjatev v skladu z 69. členom ZFPPIPP. Ker tožeča stranka v zakonskem prekluzivnem roku v zvezi s prijavljeno terjativjo v višini 3.676,57 EUR, ki jo je stečajni upravitelj priznal le v višini 2.814,96 EUR, ni vložila ugovora proti osnovnemu seznamu preizkušenih terjatev, je terjatev tožeče stranke v višini 2.814,69 EUR na podlagi pravnomočnega sklepa o preizkusu terjatev pridobila značaj pravnomočno razsojene zadeve.
VSM Sklep I Cpg 79/2018, 28. 3. 2018

122. člen (spletne strani za objave v postopkih zaradi insolventnosti)

- ◆ Za postopek razveljavitve neutemeljenega potrdila o pravnomočnosti se uporablja drugi odstavek 42. člena ZIZ, ki se nanaša na razveljavitev neutemeljenega potrdila o izvršljivosti. Pravnomočnost je namreč nujni pogoj izvršljivosti sodnih odločb, kadar ni posebej določena nesuspendivnost rednega pravnega sredstva. Glede na navedeno mora sodišče pri odločanju o predlogu za razveljavitev klavzule pravnomočnosti presoditi, ali je bila sodna odločba strankam pravilno vročena in ali je postala pravnomočna. V kolikor ti pogoji niso izpolnjeni, mora neutemeljeno izdano potrdilo o pravnomočnosti razveljaviti. Stečajnemu dolžniku je treba sklep o ugovoru proti odpustu obveznosti, iz 1. točke prvega odstavka 406. člena ZFPPIPP, osebno vročiti. Ustavno skladna je taka razlaga določbe iz 2. alineje 2. točke prvega odstavka 122. člena ZFPPIPP, po kateri se o predlogu za začetek postopka odpusta

obveznosti ne odloča zgolj s sklepom iz drugega odstavka 400. člena ZFPPIPP, temveč tudi s sklepom iz 1. točke prvega odstavka 406. člena ZFPPIPP, s katerim sodišče, ob odločanju o ugovoru zoper odpust obveznosti, postopek odpusta obveznosti ustavi in predlog za odpust obveznosti zavrne. Na podlagi navedenega je torej treba stečajnemu dolžniku vročiti sklep o ugovoru zoper odpust obveznosti, s katerim se ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti.

VSL sklep Cst 71/2018, 21. 2. 2018

- ◆ Objava ima po 4. odstavku 122. člena pozitivni publicitetni učinek – z objavo sklepa je stranki dana možnost seznaniti se z vsebino sklepa. Po poteku osmih dni velja neizpodbitna domneva, da se je stranka seznanila z vsebino odločbe. Zaradi opisanega načina vročanja je rok za vložitev pritožbe po ZFPPIPP daljši (15 dni), ni pa mogoče sprejeti pritožbene razlage, da pritožbeni rok začne teči šele s potekom navedenega roka oziroma da se zaradi določbe 4. odstavka 122. člena ZFPPIPP za 8 dni podaljša v 127. členu določen 15 dnevni pritožbeni rok. Zaradi zakonsko določenega 8 dnevnega "seznanitvenega roka", ni mogoče podaljšati 15 dnevnega pritožbenega roka, kot to zmotno meni pritožba.

VSL Sklep Cst 156/2018, 10. 4. 2018

122.a člen (vodenje in posredovanje podatkov v postopkih zaradi insolventnosti)

123. člen (vročitve)

123.a člen (elektronsko vlaganje pisanj in elektronsko vročanje)

124. člen (odločbe)

125. člen (pritožba proti sklepu)

- ◆ V postopkih zaradi insolventnosti pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno. Sklep o začetku odpusta obveznosti je tako začel učinkovati z izdajo.

VSL sklep Cst 701/2017, 19. 12. 2017

126. člen (procesna legitimacija za vložitev pritožbe)

1. Upnik

2. Upravitelj

- ◆ Upraviteljica v postopku osebnega stečaja ni stranka postopka, pač pa eden od organov stečajnega postopka. V tej funkciji pa ima po drugem odstavku 126. člena ZFPPIPP pravico vložiti pritožbo le proti tistim sklepom, za katere tako določa zakon. Zoper izpodbijani sklep [sodišče je upraviteljici naložilo, da iz stečajne mase vrne dolžnici znesek preveč zaseženih denarnih sredstev] zakon upraviteljici

procesne legitimacije za pritožbo ne daje. To je tudi razumljivo, saj je izpodbijani sklep, kolikor se nanaša na dolžno ravnanje upraviteljice, po svoji pravni naravi navodilo sodišča upraviteljici, ki je zanj obvezno.

VSL Sklep Cst 716/2017, 10. 1. 2018

3. Dolžnik

4. Druga oseba

- ◆ Upniki stroškov stečajnega postopka niso stranke stečajnega postopka, ki je namenjen poplačilu upnikov za njihove terjatve, ki so nastale do začetka stečajnega postopka. O njihovih terjativah stečajno sodišče sploh ne odloča, razen v delu, ko upravitelj sam oceni, da gre za stroške stečajnega postopka in zato zaprosi sodišče za soglasje k plačilu stroškov postopka v smislu 357. člena ZFPPIPP. Če pa se stečajni upravitelj in upnik stroškov glede poplačila stroškov ne strinjata, tak upnik ne more pravnega varstva iskati v stečajnem postopku, temveč mora to uveljavljati v posebnem pravnem postopku. Nesoglasij z upraviteljem upnik stroškov stečajnega postopka ne more razreševati v stečajnem postopku, zato tudi ugovarjati ne more proti načrtu razdelitve. Takega položaja višje sodišče ne ocenjuje za neustavnega, saj so upniku stroškov zagotovljena drugačna pravna sredstva – tožba v pravnem postopku.

VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

- ◆ Ker pritožnica ni stranka stečajnega postopka niti ji zakon kot osebi, ki se zanima za najem, ne daje pravice do pritožbe zoper sklep o soglasju za oddajo premoženja stečajnega dolžnika v najem, se odločitev sodišča prve stopnje o zavrženju pritožbe zoper sklep izkaže kot pravilna.

VSL Sklep Cst 55/2018, 7. 2. 2018

5. Prisilna poravnava

6. Poenostavljena prisilna poravnava

7. Prisilna likvidacija

8. Razno

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za pritožbo proti tem sklepom imajo tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Tudi v primeru izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. člena ZFPPIPP ima dolžnik procesno legitimacijo po svojem (bivšem) zakonitem zastopniku vložiti pritožbo proti sklepu o začetku stečajnega postopka, saj šele s tem sklepom nastopijo pravne posledice iz 245. člena ZFPPIPP. Ob smiselni uporabi določil drugega odstavka 242. člena ZFPPIPP pa je podana tudi procesna legitimacija dolžnikovega družbenika za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. členu ZFPPIPP. Citirano določilo 242. člena ZFPPIPP določa, da če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog, lahko pritožbo proti temu sklepu vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika. V primeru ustavitve postopka prisilne poravnave in začetka stečajnega postopka po prvem odstavku 208. členu ZFPPIPP so o začetku stečajnega postopka odločili upniki, ki so glasovali proti prisilni poravnavi. Zato je treba družbenikom dolžnika v tem primeru priznati procesno legitimacijo za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 11/2018, 18. 1. 2018

127. člen (rok za pritožbo)

128. člen (odločanje o pritožbi)

128.a člen (ugovor zaradi kršitve pravice do enakega obravnavanja upnikov)

- ♦ Pravilen je zato nosilni razlog za zavrnitev očitkov upraviteljici o kršitvi pravice do enakega obravnavanja upnikov (sebe v razmerju do pritožnika, obeh pa kot upnikov stečajne mase), da položaja obeh nista primerljiva, saj je terjatev upraviteljice nesporna, medtem ko je pritožnikova sporna in je o njeni utemeljenosti v teku spor pred sodiščem.

VSL Sklep Cst 32/2018, 23. 1. 2018

129. člen (stroški upnika)

- ♦ ZFPPIPP v 129. členu določa, da mora vsak upnik sam pokrivati svoje stroške udeležbe v postopku zaradi insolventnosti, nima pa zakon določb o tem, kdo nosi stroške postopka, ki nastanejo dolžniku. Zaradi specifične narave stečajnega postopka sicer res ni mogoče določiti, katera stranka je v tem postopku uspela, kot je to mogoče storiti v pravnem postopku, vendar to ni ovira, da se ne bi glede dolžnikovih stroškov insolventnega postopka smiselno uporabile določbe ZPP o stroških pravnega postopka (prim. prvi odstavek 121. člena ZFPPIPP). Sodna praksa je že zavzela stališče, da upnik, ki v namen poplačila svoje terjatve predlaga začetek stečajnega postopka tudi v primeru, ko za to niso izpolnjeni pogoji, prevzame riziko plačila stroškov postopka.

VSL sklep Cst 51/2018, 6. 2. 2018

130. člen (uporaba oddelka 3.8)

131. člen (nedovoljenost izvršbe ali zavarovanja)

- ♦ Po izrecni določbi drugega odstavka 390. člena ZFPPIPP začetek postopka osebnega stečaja ne vpliva na postopek izvršbe in zavarovanja zaradi izterjave zakonite preživnine, začetem pred začetkom stečajnega postopka. Prav tako je po začetku stečajnega postopka proti stečajnemu dolžniku dovoljeno izdati sklep o izvršbi in zavarovanju zaradi izterjave zakonite preživnine. Pritožnik meni, da prisilno prodajo istega premoženja sočasno vodita dve sodišči. Zgodilo bi se lahko celo, da bi bilo premoženje sočasno prodano na dveh dražbah sodišč kupcem, ki drug za drugega ne bi vedeli. Po mnenju pritožbenega sodišča to ni pravna ovira, da v konkretnem primeru ne bi bilo mogoče uporabiti 390. člena ZFPPIPP. Izvršilni postopek s prodajo nepremičnin je sestavljen iz več faz postopka. Sodišče je zaznamovalo nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom na nepremičninah v zemljiški knjigi in s tem je pridobil upnik zastavno pravico na nepremičnini (prim. 170. člen ZIZ). Ostala izvršilna dejanja pri izvršbi glede nepremičnine pa bodo v izvršilnem postopku opravljena le, če nepremičnina ne bo prodana že v stečajnem postopku. Izvršilno sodišče bo moralo stečajni postopek upoštevati toliko, da ne pride do dvojne prodaje iste stvari. Na to bo moralo paziti izvršilno sodišče pri opravi nadaljnjih izvršilnih dejanja v postopku unovčenja nepremičnine. Tudi pritožnik ugotavlja, da se sočasno ne moreta voditi dve prisilni prodaji nepremičnine. Ker pa gre za izterjavo prednostne terjatve ni razloga, da se ne bi uporabil drugi odstavek 390. člena ZFPPIPP, ki izključuje 131. člen ZFPPIPP, pri dovolitvi izvršbe in zaznambi sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi ter posledično pri poplačilu terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino.

VSL Sklep I Ip 3803/2016, 26. 1. 2017

- ♦ Glede na načelo koncentracije stečajnega postopka iz 227. členu ZFPPIPP in na izjemoma možno izdajo začasne odredbe zoper insolventnega dolžnika po tretjem odstavku 131. člena ZFPPIPP v okoliščinah tega primera v nameri stečajnega upravitelja poplačevati upnike in jih dejansko poplačati po

pravnomočnosti sklepov o razdelitvi posamezne stečajne mase ni subjektivnega razpolaganja iz drugega odstavka 270. člena ZIZ. Z začasno odredbo ni dopustno upravitelju prepovedati oprave tistih dejanj, ki jih opravlja kot poseben organ znotraj stečajnega postopka. Tožeča stranka je z vložitvijo pritožb zoper sklepa o razdelitvi stečajne mase zadržala njuno izvršitev in dosegla tisto pravno varstvo, ki ji gre kot upniku v stečajnem postopku.

VSC Sklep II Cpg 242/2017, 24. 1. 2018

- ◆ Za opredelitev obveznosti stečajnega dolžnika kot stroškov stečajnega postopka ni pomembno, kdaj je bil pridobljen izvršilni naslov za poplačilo obveznosti, temveč, kdaj je obveznost nastala (pred začetkom stečajnega postopka ali po njem).

VSRS Sklep III Ips 67/2017-4, 22. 5. 2018

132. člen (vpliv začetka postopka zaradi insolventnosti na začete postopke izvršbe in zavarovanja)

- 1. Splošno**
- 2. Razmerje med izvršilnim postopkom in poenostavljeno prisilno poravnavo ali prisilno poravnavo**
- 3. Razmerje med izvršilnim postopkom in stečajnim postopkom**
- 4. Postopek zavarovanja z začasno ali predhodno odredbo**

133. člen (register, v katerem se opravi vpis)

134. člen (odločanje o vpisu v register)

135. člen (dolžnik v postopku prisilne poravnave)

136. člen (namen postopka prisilne poravnave)

137. člen (razkritje finančnega položaja in poslovanja dolžnika)

138. člen (vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne poravnave)

139. člen (upravičeni predlagatelj)

140. člen (procesne ovire za vodenje postopka prisilne poravnave)

- 1. Splošno**
- 2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe pravice**

141. člen (predlog za začetek postopka prisilne poravnave)

- 1. Listine, ki se priložijo predlogu**
- 2. Začetni predujem**

142. člen (poročilo o finančnem položaju in poslovanju dolžnika)

- ◆ Morebitna napaka pri razvrščanju upnikov v seznamu terjatev po namenu stvari praviloma ne more biti tako pomembna, da bi se nad dolžnikom iz tega razloga začel stečajni postopek na podlagi četrtega odstavka 147. člena ZFPPIPP. Če je, potem mora sodišče prve stopnje dolžnika o tem in o posledicah takega seznama s sklepom materialno procesnega vodstva iz prvega odstavka 147. člena ZFPPIPP konkretno poučiti. V primeru, da dolžnik temu ne sledi, pa mora sodišče v obrazložitvi izpodbijanega sklepa navesti razloge, zakaj taka pomanjkljivost terja zavrženje predloga za začetek postopka prisilne poravnave in začetek stečajnega postopka nad dolžnikom. Smiselno enako velja glede označitve ovir za imenovanje članov upniškega odbora. Določbo 3. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP, da je treba oblikovati seznam navadnih terjatev, razvrščen po velikosti terjatev, pri upnikih, pri katerih je ovira za imenovanje v upniški odbor, pa opisati okoliščine ovire iz 1. do 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, je torej potrebno razlagati ustrezno njenemu namenu.

VSL sklep Cst 722/2017, 9. 1. 2018

143. člen (predlog prisilne poravnave z zmanjšanjem in odložitvijo zapadlosti terjatev)

144. člen (alternativni predlog prisilne poravnave s pretvorbo terjatev v deleže)

145. člen (načrt finančnega prestrukturiranja)

146. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja)

147. člen (sklep o dopolnitvi nepopolnega predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

- ◆ Morebitna napaka pri razvrščanju upnikov v seznamu terjatev po namenu stvari praviloma ne more biti tako pomembna, da bi se nad dolžnikom iz tega razloga začel stečajni postopek na podlagi četrtega odstavka 147. člena ZFPPIPP. Če je, potem mora sodišče prve stopnje dolžnika o tem in o posledicah takega seznama s sklepom materialno procesnega vodstva iz prvega odstavka 147. člena ZFPPIPP konkretno poučiti. V primeru, da dolžnik temu ne sledi, pa mora sodišče v obrazložitvi izpodbijanega sklepa navesti razloge, zakaj taka pomanjkljivost terja zavrženje predloga za začetek postopka prisilne poravnave in začetek stečajnega postopka nad dolžnikom. Smiselno enako velja glede označitve ovir za imenovanju članov upniškega odbora. Določbo 3. točke prvega odstavka 142. člena ZFPPIPP, da je treba oblikovati seznam navadnih terjatev, razvrščen po velikosti terjatev, pri upnikih, pri katerih je ovira za imenovanje v upniški odbor, pa opisati okoliščine ovire iz 1. do 5. točke drugega odstavka 78. člena ZFPPIPP, je torej potrebno razlagati ustrezno njenemu namenu.
VSL sklep Cst 722/2017, 9. 1. 2018
- ◆ Rok za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave je zakonski rok, ki ga ni dopustno podaljšati.
VSL sklep Cst 733/2017, 10. 1. 2018

148. člen (objava predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

149. člen (umik predloga za začetek postopka prisilne poravnave)

150. člen (nastanek in trajanje pravnih posledic uvedbe postopka prisilne poravnave)

151. člen (omejitvev dolžnikovih poslov)

151.a člen (omejitev pristojnosti organa nadzora in skupščine insolventnega dolžnika)

152. člen (prekinitev postopka odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

153. člen (odločanje o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

- 1. Predujem za kritje stroškov postopka prisilne poravnave**
- 2. Pritožba proti sklepu o začetku postopka prisilne poravnave**

154. člen (rok za odločitev o predlogu za začetek postopka prisilne poravnave)

155. člen (oklic o začetku postopka prisilne poravnave)

156. člen (posledica neplačila predujma za kritje stroškov postopka prisilne poravnave)

157. člen (nastanek pravnih posledic začetka postopka prisilne poravnave)

158. člen (dovoljena plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

159. člen (ureditev plačil v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

160. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek postopka prisilne poravnave)

- ◆ Obveznost odprave napake nastane le pod pogojem, če se napaka dejansko pojavi. V takem primeru pridobi upravnik pravico zahtevati od izvajalca odpravo napak. Glede na nepredvidljivost nastanka napake in njenega obsega, pojmovno ni mogoče zahtevati vnaprej njene odprave. V primeru začetka postopka prisilne poravnave nad izvajalcem del zato tudi ni mogoče te terjatve pretvoriti v denarno terjatev po metodi izračuna iz 161. člena ZFPPIPP. Ker se je napaka pojavila po potrjeni prisilni poravnavi in je posledično tudi terjatev iz naslova jamčevanja za napake nastala po potrjeni prisilni poravnavi, potrjena prisilna poravnava nanjo ne učinkuje.

VSL Sodba I Cpg 923/2017, 21. 3. 2018

161. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

162. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

163. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

164. člen (pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave)

- ◆ Pridobitev pravice do zmanjšanja davčne osnove izhodnega DDV iz 39. člena ZDDV-1 še ne pomeni, da davčni zavezanci z njo avtomatično pridobijo tudi pravico do izplačila presežka davka, ki se lahko pojavi zaradi zmanjšanja davčne osnove. Pogoje za izplačilo presežka DDV ne ureja 39. člen ZDDV-1, temveč 73. člen ZDDV-1 in 97. člen ZDavP-2, iz katerih izhaja, da se presežek izhodnega DDV, ki nastane zaradi zmanjšanja davčne osnove, lahko davčnemu zavezancu izplača le, če je davčni zavezanec izhodni DDV, ki ga je zmanjšal, predhodno plačal ter pod nadaljnjim pogojem, da davčni zavezanec nima zapadlega drugega davčnega dolga.

VSRS Sodba X Ips 385/2015, 31. 1. 2018

Iz obrazložitve:

9. V obravnavani zadevi je sporno, ali je davčni organ, upoštevajoč konkretne okoliščine obravnavane zadeve, pravilno in zakonito, glede pobotnega dela, zavrnil zahtevek za izplačilo preveč obračunanega izhodnega DDV.

10. Revidentka je bila 21. 2. 2013, torej na dan, ko je oddala davčni obračun, v postopku prisilne poravnave. Po stališču sodišča prve stopnje je odločitev davčnega organa, ki temelji na 164. členu ZFPPIPP, in sicer da opravi pobot davčnih obveznosti, ki jih zavezanec za davek ni poravnal kljub temu, da jim je potekel rok plačila (v znesku 179.337,15 EUR), na eni strani, z revidentkino zahtevo za vračilo presežka DDV na drugi strani, pravilna.

11. ZFPPIPP v 164. členu ureja pobot terjatev ob začetku postopka prisilne poravnave. V prvem odstavku določa, da če ob začetku postopka prisilne poravnave hkrati obstajata terjatev posameznega upnika do insolventnega dolžnika in nasprotna terjatev insolventnega dolžnika do tega upnika, terjatvi z začetkom postopka prisilne poravnave veljata za pobotani. V relevantnem delu drugega odstavka pa določa, da se prvi odstavek 164. člena uporablja tudi za terjatve, ki ob začetku postopka prisilne poravnave še niso zapadle.

12. Osrednje vprašanje postopka je, kdaj je nastala revidentkina davčnoppravna terjatev do davčnega organa iz naslova preveč plačanega DDV, oziroma ali je pravilno stališče sodišča prve stopnje v 13. točki obrazložitve izpodbijane sodbe, da je ta nastala, še preden je bil zoper revidentko uveden postopek prisilne poravnave.

164.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

165. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

1. Splošno

2. Terjatve na podlagi zavarovalne pogodbe

166. člen (pravica insolventnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

167. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

168. člen (redna poročila insolventnega dolžnika)

169. člen (druga pravila o poročilih insolventnega dolžnika)

170. člen (mnenje upravitelja o poročilih insolventnega dolžnika)

171. člen (nadzor upravitelja)

172. člen (razlogi za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

173. člen (roki za ugovor proti vodenju postopka prisilne poravnave)

- 174. člen (posebna pravila, če dolžnik spremeni načrt finančnega prestrukturiranja)**
- 175. člen (postopek z ugovorom proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 176. člen (izjava insolventnega dolžnika o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 177. člen (narok za obravnavo ugovora proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 178. člen (rok za odločitev o ugovoru proti vodenju postopka prisilne poravnave)**
- 179. člen (odločanje o ugovoru)**
- 180. člen (vsebina spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 181. člen (poročilo pooblaščenega ocenjevalca vrednosti podjetja o pregledu spremenjenega načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 182. člen (zahteva za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**
- 183. člen (sklep o dopolnitvi nepopolne zahteve za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)**

184. člen (odločanje o zahtevi za dovolitev spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185. člen (objava spremembe načrta finančnega prestrukturiranja)

185.a člen (izpolnitev dodatnih pogojev za uspešno finančno prestrukturiranje)

186. člen (uporaba pododdelka 4.4.4)

187. člen (smiselna uporaba pododdelka za družbo z omejeno odgovornostjo)

188. člen (uporaba pravil ZGD-1 o spremembi osnovnega kapitala)

189. člen (sklic skupščine)

190. člen (terjatev upnikov, ki so lahko predmet stvarnega vložka pri povečanju osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

191. člen (sklep o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

192. člen (rok za sprejetje sklepa o spremembi osnovnega kapitala zaradi izvedbe finančnega prestrukturiranja)

193. člen (poziv upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

194. člen (objava poziva upnikom za vpis in vplačilo novih delnic)

195. člen (izjava upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

196. člen (postopek z izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic)

197. člen (poročilo upravitelja o vpisu in vplačilu novih delnic)

198. člen (pravne posledice neuspešnega postopka vpisa in vplačila novih delnic)

199. člen (vpis spremembe osnovnega kapitala v sodni register)

199.a člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi denarnimi vložki)

199.b člen (posebna pravila o povečanju osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki)

199.c člen (prenos vodenja poslov insolventnega dolžnika na vplačnika novih delnic)

199.d člen (posebna pravila za poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala)

200. člen (odločanje upnikov o sprejetju prisilne poravnave)

- ◆ Tudi pri družbenikih - fizičnih osebah, ki imajo možnosti obvladujočega vpliva v družbi, obstaja nevarnost, da bodo svoj vpliv uporabili v nasprotju z interesi družbe, in da gre za nenamerno zakonsko praznino, ki jo je potrebno zapolniti z dopustnimi sredstvi razlage. Za primere, ko so družbeniki fizične osebe, je analogna uporaba ureditve, ki se nanaša na gospodarske družbe, nujna zaradi načela pravne enakosti, saj bi sicer prišlo do izigravanja zakona, če bi bilo družbenikom - fizičnim osebam ali osebam javnega prava - dovoljeno ogrožati interese upnikov, ne bi bilo pa dovoljeno to družbenikom, ki so gospodarske družbe. Položaj upnikov ter potreba po varstvu njihovih interesov ne moreta biti odvisna od pravnega statusa ali lastnosti osebe, ki lahko uresničuje obvladujoči vpliv. Med urejenim zakonskim primerom, ki ureja položaj obvladujoče gospodarske družbe, in neurejenim primerom, v katerem nastopa obvladujoča fizična oseba, obstaja le ta razlika, da J. C. ni družba. Ta razlika pa je pri izvrševanju pravic v insolvenčnih postopkih povsem nebitvena, v bistvenih lastnostih pa sta oba položaja v bistvenem identična.

VSL sklep Cst 688/2017, 5. 12. 2017

Iz obrazložitve:

7. V skladu s četrtem odstavkom 200. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju - ZFPPIPP upnik nima pravica glasovati o prisilni poravnavi, če ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu Zakona o gospodarskih družbah (ZGD-1) ali položaj ožje povezane osebe. Po 527. členu ZGD-1 se za povezane družbe štejejo pravno samostojne družbe, ki so v medsebojnem razmerju, tako da ima ena družba v drugi večinski delež, je ena družba odvisna od druge, so koncernske družbe, sta dve družbi vzajemno kapitalsko udeleženi ali so povezane s podjetniškimi pogodbami. Iz navedenega besedila dejansko izhaja, da se določilo četrtega odstavka 200. člena v prvem delu nanaša le na družbe, na pa na fizične osebe. Druga možnost je, da gre za položaj ožje povezane osebe. Iz 18. člena ZFPPIPP je razvidno, da so v njem navedene ožje povezane osebe fizične osebe, saj gre za zakonca oziroma primerljivo življenjsko skupnost, otroke, posvojence, starše ali posvojitelje, brate in sestre, osebe v skupnem gospodinjstvu in osebe, ki nimajo polne poslovne sposobnosti in jim je dodeljeno skrbništvo. Višje sodišče se strinja s stališčem, da tudi pri družbenikih - fizičnih osebah, ki imajo možnosti obvladujočega vpliva v družbi, obstaja nevarnost, da bodo svoj vpliv uporabili v nasprotju z interesi družbe, in da gre za nenamerno zakonsko praznino, ki jo je potrebno zapolniti z dopustnimi sredstvi razlage (tako tudi novejša sodna praksa v sklepu Višjega sodišča v Ljubljani III Cpg 448/2017 z dne 10. 7. 2017 in sklep Višjega sodišča v Ljubljani Cst 331/2017 z dne 7. 6. 2017). Za primere, ko so družbeniki fizične osebe, je analogna uporaba ureditve, ki se nanaša na gospodarske družbe, nujna zaradi načela pravne enakosti, saj bi sicer prišlo do izigravanja zakona, če bi bilo družbenikom - fizičnim osebam ali osebam javnega prava dovoljeno ogrožati interese upnikov, ne bi bilo pa dovoljeno to družbenikom, ki so gospodarske družbe. Položaj upnikov ter potreba po varstvu njihovih interesov ne moreta biti odvisna od pravnega statusa ali lastnosti osebe, ki lahko uresničuje obvladujoči vpliv.

8. Sodnik je pri opravljanju sodniške funkcije vezan na Ustavo in zakon, če pa se civilnopravna zadeva ne da rešiti na temelju veljavnih predpisov, upošteva predpise, ki urejajo podobne primere (3. člen Zakona o sodiščih - ZS). Izhajati pa je treba iz namena zakona in načel, ki imajo širši pomen. Iz poročevalca Državnega zbora RS z dne 23. 4. 2013 - uvodnih pojasnil predloga ZFPPIPP-e - je razvidno, da je bil namen zakonodajalca pri sprejemu določil četrtega odstavka 200. člena ZFPPIPP, da so od glasovanja o prisilni poravnavi izključene osebe, ki so zaradi svoje interesne povezanosti z dolžnikom zainteresirane za to, da je uspeh glasovanja v prid prisilni poravnavi. Višje sodišče ne vidi nobenega razloga, da bi kaj drugega veljalo za fizične osebe, zato gre za zakonsko pravno praznino, ki utemeljuje analogno uporabo pravil koncernskega prava. Med urejenim zakonskim primerom, ki ureja položaj obvladujoče gospodarske družbe, in neurejenim primerom, v katerem nastopa obvladujoča fizična oseba, obstaja le ta razlika, da J. C. ni družba. Ta razlika pa je pri izvrševanju pravic v insolvenčnih postopkih povsem nebitvena, v bistvenih lastnostih pa sta oba položaja v bistvenem identična. V insolvenčnem postopku so dolžnikovi interesi podrejeni interesom upnikov, ki morajo biti enakopravno obravnavani in poplačani v največji možni meri (46. in 47. člen ZFPPIPP). Pravilno pa je tudi stališče upravitelja, izraženo že v poročilih, da bi v primeru, ko bi se upoštevalo glasovanje upnikov R. d.o.o. in E. d.o.o., lahko prišlo celo do zlorabe. Vendar pa ta argument ni nosilni argument izpodbijanega sklepa, bistveno je, da zaradi povezanosti navedenih upnikov in dolžnika z J. C. obstaja položaj, ko gre v bistvenem za enako vsebino, kot je vsebina dejanskega koncerna. Po volji in namenu zakonodajalca pa taka oseba ne sme glasovati o prisilni poravnavi.

- ◆ Četudi določba prvega odstavka 221.e člena ZFPPIPP povezanim družbam izrecno ne prepoveduje glasovati, pa ni mogoče obiti določbe četrtega odstavka 200. člena ZFPPIPP, kjer je izrecno navedeno, da o prisilni poravnavi nima pravice glasovati tisti upnik, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe. Smisel zakonske ureditve, po kateri o prisilni poravnavi nima pravice glasovati tisti upnik, ki ima v razmerju do

insolventnega dolžnika položaj povezane družbe (ali položaj ožje povezane osebe), je v tem, da se prepreči morebitne zlorabe, ki bi izvirale od z dolžnikom povezanih oseb.

VSL Sklep Cst 7/2018, 16. 1. 2018

201. člen (izračun deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za pritožbo proti tem sklepom imajo tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Tudi v primeru izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. člena ZFPPIPP ima dolžnik procesno legitimacijo po svojem (bivšem) zakonitem zastopniku vložiti pritožbo proti sklepu o začetku stečajnega postopka, saj šele s tem sklepom nastopijo pravne posledice iz 245. člena ZFPPIPP. Ob smiselni uporabi določil drugega odstavka 242. člena ZFPPIPP pa je podana tudi procesna legitimacija dolžnikovega družbenika za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. členu ZFPPIPP. Citirano določilo 242. člena ZFPPIPP določa, da če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog, lahko pritožbo proti temu sklepu vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika. V primeru ustavitve postopka prisilne poravnave in začetka stečajnega postopka po prvem odstavku 208. členu ZFPPIPP so o začetku stečajnega postopka odločili upniki, ki so glasovali proti prisilni poravnavi. Zato je treba družbenikom dolžnika v tem primeru priznati procesno legitimacijo za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka. Več porokov lahko za neki dolg odgovarja solidarno, ne glede na to, ali so se zavezali kot poroki skupaj ali pa se je vsak od njih zavezal upniku posebej, razen če je s pogodbo njihova odgovornost drugače urejena. Akcesornost poročstva velja le v razmerju med obveznostjo poroka in obveznostjo glavnega dolžnika, ne pa v razmerju med različnimi vrstami zavarovanj, ki so ustanovljena za zavarovanje iste glavne terjatve in v razmerju med soporoki. Stvarna zavarovanja, ki so jih dale tretje osebe glavnemu dolžniku, imajo na poroka učinek šele takrat, ko porok izpolni obveznost glavnega dolžnika. V tem primeru preide terjatev in zastavna pravica na poroka, do takrat pa se porok nanjo ne more sklicevati. S pravnomočnostjo sklepa o preizkusu terjatev je pravnomočna tudi vsaka odločitev o terjatvi kot celoti v navedenem seznamu. Pri izračunu deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave se upošteva znesek vsake priznane ali verjetno izkazane terjatve upnika iz 73. člena ZFPPIPP pomnožen s količnikom za glasovanje o prisilni poravnavi. Količnik za glasovanje o prisilni poravnavi je pri navadni terjatvi 1.

VSL Sklep Cst 11/2018, 18. 1. 2018

- ◆ Iz pritožnikove glasovnice je razvidno, da je pritožnik glasoval za sprejetje ponovne prisilne poravnave. Iz navedenega je razvidno, da je tudi pritožnik, ne glede na to, da njegova glasovnica ni bila upoštevana, dosegel, kar je zasledoval s svojim glasovanjem. To pa nadalje pomeni, da si pritožnik svojega pravnega položaja ne more več izboljšati. Za pritožbo torej nima pravnega interesa.

VSL sklep Cst 47/2018, 6. 2. 2018

202. člen (poziv upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

203. člen (objava poziva upnikom, da glasujejo o sprejetju prisilne poravnave)

204. člen (glasovnica o glasovanju o sprejetju prisilne poravnave)

205. člen (večina, potrebna za sprejetje prisilne poravnave)

206. člen (poročilo upravitelja o izidu glasovanja o sprejetju prisilne poravnave)

207. člen (posebna pravila, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

208. člen (odločanje sodišča, če prisilna poravnava ni sprejeta)

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za pritožbo proti tem sklepom imajo tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Tudi v primeru izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. člena ZFPPIPP ima dolžnik procesno legitimacijo po svojem (bivšem) zakonitem zastopniku vložiti pritožbo proti sklepu o začetku stečajnega postopka, saj šele s tem sklepom nastopijo pravne posledice iz 245. člena ZFPPIPP. Ob smiselni uporabi določil drugega odstavka 242. člena ZFPPIPP pa je podana tudi procesna legitimacija dolžnikovega družbenika za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. člena ZFPPIPP. Citirano določilo 242. člena ZFPPIPP določa, da če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog, lahko pritožbo proti temu sklepu vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika. V primeru ustavitve postopka prisilne poravnave in začetka stečajnega postopka po prvem odstavku 208. člena ZFPPIPP so o začetku stečajnega postopka odločili upniki, ki so glasovali proti prisilni poravnavi. Zato je treba družbenikom dolžnika v tem primeru priznati procesno legitimacijo za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka. Več porokov lahko za neki dolg odgovarja solidarno, ne glede na to, ali so se zavezali kot poroki skupaj ali pa se je vsak od njih zavezal upniku posebej, razen če je s pogodbo njihova odgovornost drugače urejena. Akcesornost poročstva velja le v razmerju med obveznostjo poroka in obveznostjo glavnega dolžnika, ne pa v razmerju med različnimi vrstami zavarovanj, ki so ustanovljena za zavarovanje iste glavne terjatve in v razmerju med soporoki. Stvarna zavarovanja, ki so jih dale tretje osebe glavnemu dolžniku, imajo na poroka učinek šele takrat, ko porok izpolni obveznost glavnega dolžnika. V tem primeru preide terjatev in zastavna pravica na poroka, do takrat pa se porok nanjo ne more sklicevati. S pravnomočnostjo sklepa o preizkusu terjatev je pravnomočna tudi vsaka odločitev o terjatvi kot celoti v navedenem seznamu. Pri izračunu deleža glasovalnih pravic upnika pri glasovanju o sprejetju prisilne poravnave se upošteva znesek vsake priznane ali verjetno izkazane terjatve upnika iz 73. člena ZFPPIPP pomnožen s količnikom za glasovanje o prisilni poravnavi. Količnik za glasovanje o prisilni poravnavi je pri navadni terjatvi 1.

VSL Sklep Cst 11/2018, 18. 1. 2018

209. člen (sklep o potrditvi prisilne poravnave)

210. člen (vsebina sklepa o potrditvi prisilne poravnave)

211. člen (terjatve, ugotovljene v postopku prisilne poravnave)

212. člen (terjatve, za katere učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Splošno

- ◆ Obveznost odprave napake nastane le pod pogojem, če se napaka dejansko pojavi. V takem primeru pridobi upravnik pravico zahtevati od izvajalca odpravo napak. Glede na nepredvidljivost nastanka napake in njenega obsega, pojmovno ni mogoče zahtevati vnaprej njene odprave. V primeru začetka postopka prisilne poravnave nad izvajalcem del zato tudi ni mogoče te terjatve pretvoriti v denarno terjatev po metodi izračuna iz 161. člena ZFPPIPP. Ker se je napaka pojavila po potrjeni prisilni poravnavi in je posledično tudi terjatev iz naslova jamčevanja za napake nastala po potrjeni prisilni poravnavi, potrjena prisilna poravnava nanjo ne učinkuje.

VSL Sodba I Cpg 923/2017, 21. 3. 2018

- ◆ Ker po ZDDV-1 obstoji dobaviteljeva pravica uveljaviti zmanjšanje davčne osnove zaradi neplačila, ki je posledica potrjene prisilne poravnave, zaradi uresničevanja načela nevtralnosti DDV na drugi strani obstaja kupčeva dolžnost, da opravi popravek vstopnega DDV, ki ga je odbijal. Celotno ali delno dokončno neplačilo namreč spreminja davčno osnovo, saj ta pri dobavah blaga ali storitev vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave (prvi odstavek 36. člena ZDDV-1).

VSRS Sodba in sklep X Ips 3/2015, 25. 4. 2018

2. Terjatve, povezane z odložnim pogojem

213. člen (terjatve, za katere ne učinkuje potrjena prisilna poravnava)

1. Zavarovane terjatve

2. Preostale terjatve

- ◆ Ker po ZDDV-1 obstoji dobaviteljeva pravica uveljaviti zmanjšanje davčne osnove zaradi neplačila, ki je posledica potrjene prisilne poravnave, zaradi uresničevanja načela nevtralnosti DDV na drugi strani obstaja kupčeva dolžnost, da opravi popravek vstopnega DDV, ki ga je odbijal. Celotno ali delno dokončno neplačilo namreč spreminja davčno osnovo, saj ta pri dobavah blaga ali storitev vključuje vse, kar predstavlja plačilo (v denarju, v stvareh ali v storitvah), ki ga je prejel ali ga bo prejel dobavitelj ali izvajalec od kupca, naročnika ali tretje osebe za te dobave (prvi odstavek 36. člena ZDDV-1).

VSRS Sodba in sklep X Ips 3/2015, 25. 4. 2018

Iz obrazložitve:

36. Niso utemeljene navedbe, da ZFPPIPP ne določa, kakšno pravno naravo ima terjatev države iz naslova popravka odbitka ter kako nanjo vpliva prisilna poravnava, s čimer revident pravzaprav sprašuje, ali se tudi ta terjatev zmanjša pod pogoji iz prisilne poravnave. Na te pomisleke v celoti odgovarja 212. člen ZFPPIPP, ki v prvem odstavku določa, da potrjena prisilna poravnava učinkuje za vse terjatve upnikov do dolžnika, ki so nastale do začetka postopka prisilne poravnave, ne glede na to, ali je upnik to terjatev prijavil v postopku prisilne poravnave, če ni v drugem ali tretjem odstavku tega člena ali v 213. členu tega zakona drugače določeno. Ker je revidentova obveznost popravka odbitka vstopnega DDV in s tem terjatev države do plačila preveč odbitega vstopnega DDV nastala po začetku prisilne poravnave oziroma šele s tem, ko je bila potrjena, prisilna poravnava zanjo ne učinkuje.

214. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za navadne in podrejene terjatve)

214.a člen (učinek potrjene prisilne poravnave, če je bila izvedena sprememba osnovnega kapitala)

215. člen (učinek potrjene prisilne poravnave za izvršilne naslove)

216. člen (nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov)

1. Nadaljevanje prekinjenih izvršilnih postopkov

- ♦ Iz izreka sklepa o nadaljevanju izvršilnega postopka mora izhajati izterjevana terjatev v deležu, z roki in obrestmi, določenimi v pravnomočno potrjeni prisilni poravnavi, ki predstavlja podlago za nadaljevanje izvršilnega postopka.

VSC Sklep II Ip 1/2018, 31. 1. 2018

2. Nadaljevanje postopkov izvršbe na podlagi verodostojne listine

3. Ustavitev postopkov zavarovanja

217. člen (odločanje o terjatvah po potrditvi prisilne poravnave)

218. člen (učinek izpolnitve obveznosti na podlagi potrjene prisilne poravnave v poznejšem stečajnem postopku)

219. člen (izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

220. člen (odločanje o razveljavitvi potrjene prisilne poravnave)

221. člen (delno izpodbijanje potrjene prisilne poravnave)

221.a člen (dolžnik v postopku poenostavljene prisilne poravnave)

221.b člen (uporaba pravil o prisilni poravnavi)

1. **Upnik kot stranka postopka poenostavljene prisilne poravnave**
2. **Uporaba pravil o prekinitvi odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka**
3. **Uporaba pravil o prekinitvi izvršilnih postopkov in nedovoljenosti izvršbe**
4. **Ne uporabljajo se pravila o ugovoru proti vodenju postopka poravnave**
5. **Ne uporabljajo se pravila o ponovni prisilni poravnavi**
6. **Ne uporabljajo se pravila o prisilnem prestrukturiranju zavarovanih terjatev**
7. **Razno**

221.c člen (procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave)

221.d člen (odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave; posodobljeni seznam terjatev)

1. **Odločanje o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave**
 - ◆ Rok za dopolnitev nepopolnega predloga za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave je zakonski rok, ki ga ni dopustno podaljšati.
VSL sklep Cst 733/2017, 10. 1. 2018

2. Nedovoljenost predloga zaradi zlorabe procesnih pravic

- ◆ Za dejanski stan zlorabe pravice je značilno, da nosilec sicer izhaja iz pravno dopustnega abstraktnega upravičenja, ki pa ga konkretizira in materializira tako, da njegovo ravnanje presega mejo upravičenja, pri čemer za protipravnost zadošča že okoliščina, da je storilčevo ravnanje v nasprotju z namenom (naravo) pravice.
VSL sklep Cst 123/2018, 18. 4. 2018

3. Posodobljeni seznam terjatev

221.e člen (večina, potrebna za sprejetje poenostavljene prisilne poravnave)

- ◆ Četudi določba prvega odstavka 221.e člena ZFPPIPP povezanim družbam izrecno ne prepoveduje glasovati, pa ni mogoče obiti določbe četrtega odstavka 200. člena ZFPPIPP, kjer je izrecno navedeno, da o prisilni poravnavi nima pravice glasovati tisti upnik, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe po 527. členu ZGD-1 ali položaj ožje povezane osebe. Smisel zakonske ureditve, po kateri o prisilni poravnavi nima pravice glasovati tisti upnik, ki ima v razmerju do insolventnega dolžnika položaj povezane družbe (ali položaj ožje povezane osebe), je v tem, da se prepreči morebitne zlorabe, ki bi izvirale od z dolžnikom povezanih oseb.
VSL Sklep Cst 7/2018, 16. 1. 2018
- ◆ Čeprav je tudi ravnanje dolžnika, ki na seznam terjatev uvrsti terjatve, na katere vpliva poenostavljena prisilna poravnava, procesna izjava v smislu priznavanja utemeljenosti terjatev (v tem je vsebinsko enaka izjavi pripoznave zahtevka), pa zgolj ta izjava ne ustvarja procesnih učinkov pravnomočne odločitve o teh terjativah. Takšne učinke ustvari le sodna odločba, s katero so terjatve ugotovljene in dolžniku naloženo plačilo pod pogoji poenostavljene prisilne poravnave. Sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave tega ne vsebuje, zato tudi ne ustvarja učinka pravnomočnosti.
VSL Sodba I Cpg 467/2017, 10. 4. 2018

221.f člen (zahteva za potrditev poenostavljene prisilne poravnave)

1. Vsebina zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave in listine, ki se ji priložjo

2. Procesne ovire za vodenje postopka poenostavljene prisilne poravnave

3. Zavrnitev predloga za poenostavljeno prisilno poravnavo

- ◆ Čeprav ima izpodbijani sklep za pritožnika neugodne posledice, ni utemeljeno njegovo pričakovanje v zvezi odločitvijo sodišča glede posodobljenega seznama terjatev. Določba 1. točke šestega odstavka 221.f člena ZFPPIPP, ki določa, da sodišče zavrne predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo, če predlagatelj v štirih mesecih od objave oklica o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave ne vloži zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave, je povsem jasna. Takšna (stroga) zakonska določila terjajo od dolžnika aktivno ravnanje in predvsem skrbnost. V postopkih zaradi insolventnosti to velja še toliko bolj, ker v teh postopkih ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje. Če ima dolžnik resen interes za določen postopek, mora pravočasno in skrbno preveriti, da so izpolnjene vse zahtevane predpostavke za vodenje tega postopka, saj to od njega terja procesna skrbnost. Ni zakonske podlage za to, da bi sodišče v konkretnem primeru ugotavljalo, zakaj dolžnik ni pravočasno predlagal potrditve poenostavljene prisilne poravnave, razlogi zakaj tega ni storil, pa ne vplivajo na pravilnost za odločitev v zadevi edino pomembne ugotovitve - da ta ni bila vložena v zakonu predpisanem roku.
VSL sklep Cst 728/2017, 16. 1. 2018

- ◆ Po izrecni določbi petega odstavka 221.f člena ZFPPIPP roka za dopolnitev nepopolne zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave ni dovoljeno podaljšati. Zato predlogu predlagatelja za podaljšanje roka, tudi v kolikor bi bil vložen, preden se rok izteče, ne bi bilo mogoče ugoditi. Zahteve za vrnitev v prejšnje stanje pa v postopkih zaradi insolventnosti ni mogoče zahtevati.
VSL Sklep Cst 91/2018, 28. 2. 2018

221.g člen (sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave)

- ◆ Čeprav je tudi ravnanje dolžnika, ki na seznam terjatev uvrsti terjatve, na katere vpliva poenostavljena prisilna poravnava, procesna izjava v smislu priznavanja utemeljenosti terjatev (v tem je vsebinsko enaka izjavi pripoznave zahtevka), pa zgolj ta izjava ne ustvarja procesnih učinkov pravnomočne odločitve o teh terjativah. Takšne učinke ustvari le sodna odločba, s katero so terjatve ugotovljene in dolžniku naloženo plačilo pod pogoji poenostavljene prisilne poravnave. Sklep o potrditvi poenostavljene prisilne poravnave tega ne vsebuje, zato tudi ne ustvarja učinka pravnomočnosti.
VSL Sodba I Cpg 467/2017, 10. 4. 2018
- ◆ Čeprav ima izpodbijani sklep za pritožnika neugodne posledice, ni utemeljeno njegovo pričakovanje v zvezi odločitvijo sodišča glede posodobljenega seznama terjatev. Določba 1. točke šestega odstavka 221.f člena ZFPPIPP, ki določa, da sodišče zavrne predlog za poenostavljeno prisilno poravnavo, če predlagatelj v štirih mesecih od objave oklica o začetku postopka poenostavljene prisilne poravnave ne vloži zahteve za potrditev poenostavljene prisilne poravnave, je povsem jasna. Takšna (stroga) zakonska določila terjajo od dolžnika aktivno ravnanje in predvsem skrbnost. V postopkih zaradi insolventnosti to velja še toliko bolj, ker v teh postopkih ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje. Če ima dolžnik resen interes za določen postopek, mora pravočasno in skrbno preveriti, da so izpolnjene vse zahtevane predpostavke za vodenje tega postopka, saj to od njega terja procesna skrbnost. Ni zakonske podlage za to, da bi sodišče v konkretnem primeru ugotavljalo, zakaj dolžnik ni pravočasno predlagal potrditve poenostavljene prisilne poravnave, razlogi zakaj tega ni storil, pa ne vplivajo na pravilnost za odločitev v zadevi edino pomembne ugotovitve - da ta ni bila vložena v zakonu predpisanem roku.
VSL sklep Cst 728/2017, 16. 1. 2018

221.h člen (uporaba oddelka 4.8)

221.i člen (prenos pooblastila za vodenje poslov dolžnika na upnike)

221.j člen (upniki kot upravičeni predlagatelji za začetek postopka prisilne poravnave)

221.k člen (naknadni predlog prisilne poravnave)

221.l člen (dodatne obveznosti posloводства in druga posebna pravila)

221.m člen (predlog prisilne poravnave, omejen na prestrukturiranje navadnih finančnih terjatev)

221.n člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.o člen (predlog prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.p člen (posebna pravila o prijavi in preizkusu terjatev)

221.r člen (preizkus ocene vrednosti zavarovanja)

221.s člen (potrditev in učinki prisilne poravnave, ki je omejena na prestrukturiranje finančnih terjatev)

221.t člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem zavarovanih terjatev)

221.u člen (potrditev in učinki prisilne poravnave s prestrukturiranjem z izčlenitvijo)

221.v člen (predlog za ponovno prisilno poravnavo)

221.z člen (posebna pravila za ponovno prisilno poravnavo)

222. člen (uporaba 5. poglavja)

223. člen (stečajni dolžnik)

224. člen (stečajna masa)

- ◆ Ker prva toženka še ne razpolaga z listinami, ki bi ji omogočile vpis spremembe podatkov v sodni register, intervencija sodišča, s katero bi ji z začasno odredbo prepovedalo na registrskem sodišču vložiti nepopoln predlog, v konkretnem primeru (ob upoštevanju dejstva, da je tožeča stranka v postopku osebnega stečaja) ni potrebna. Poslovni delež dolžnika v družbi z omejeno odgovornostjo, ki ga je imel ob začetku postopka osebnega stečaja, predstavlja njegovo premoženje, ki spada v stečajno maso.
VSL Sklep I Cpg 233/2018, 21. 3. 2018

225. člen (splošna in posebna stečajna masa)

226. člen (razdelitvena masa)

- ◆ S tem, ko je sodišče prve stopnje ločitvenemu upniku naložilo plačilo vseh ostalih stroškov, torej tudi tistih, ki s to posebno stečajno maso nimajo nobene stvarne zveze oziroma ta ni pojasnjena, razen tako, da je sodišče sledilo upravitelju, ki je predlagal, da ta ločitveni upnik iz te posebne stečajne mase plača vse ostale stroške, ker jih sicer ne bo mogoče pokriti, je sodišče zmotno uporabilo materialno pravo.
VSL sklep Cst 73/2018, 6. 3. 2018
- ◆ Terjatev, nastala zaradi odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ne predstavlja stroška v zvezi s končanjem stečajnega postopka. Stečajni postopek se lahko konča tudi, kadar ni mogoče poplačati vseh stroškov postopka. Prva predpostavka za uporabo tega določila je, da je splošna stečajna masa neznatne vrednosti. V breme ločitvenega upnika ni mogoče poplačevati vseh stroškov stečajnega postopka, temveč le tiste, ki so nastali v zvezi s to posebno stečajno maso, kar pa za pritožnikovo terjatev ne velja in tega niti sam ne zatrjuje. Če bo izvotljena pravica upnika stroškov stečajnega postopka do sodnega varstva, ker tudi če bo uspel v pravnem postopku, ne bo mogel priti do poplačila svoje terjatve, to ne bo posledica razdelitve te posebne stečajne mase, iz katere v nobenem primeru ne bi mogel biti poplačan.
VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

227. člen (načelo koncentracije)

228. člen (načelo omejevanja tveganj)

229. člen (vpisi v register v zvezi s stečajnim postopkom)

230. člen (splošno pravilo)

231. člen (upravičeni predlagatelj)

- ◆ Višje sodišče se ne strinja, da predmet leasinga, na katerem leasingodajalec obdrži lastninsko pravico, predstavlja le sredstvo zavarovanja, primerljivo s poroštvom ali zastavo stvari za poplačilo v primeru neplačevanja obveznosti. Čeprav je namen finančnega leasinga financiranje nepremičnine, pa kljub temu leasingodajalec v celoti zadrži lastninsko pravico na tem predmetu. Je tako pravni kot ekonomski lastnik predmeta (ekonomski najkasneje od vrnitve predmeta leasinga), zato tega položaja ne gre enačiti z drugimi zavarovanji, ko so lastniki, tudi pravno, le zastavitelji predmeta in to ostanejo vse do prodaje predmeta zavarovanja. Z odstopom od pogodbe o leasingu, ko leasingojemalec vrne predmet, ima leasingodajalec polno lastninsko pravico na tem predmetu, višje sodišče pa ne vidi podlage, da predmeta ne bi smel zadržati zase. Glede na pogodbeno določila, pa tudi glede na dejstvo, da je leasingodajalec od pogodbe odstopil ravno zaradi neplačevanja s strani leasingojemalca, torej zaradi neplačanih zapadlih terjatev, je nelogično, da naj terjatev leasingodajalca sploh še ne bi nastala. Terjatve so že nastale in so tudi že zapadle. Glede na navedeno je upnik sicer izkazal procesno legitimacijo iz 231. člena ZFPPIPP, iz tega stališča pa je tudi pravilno, da sodišče prve stopnje predloga za začetek stečajnega postopka ni zavrglo. Upniku ni mogoče priznati materialnopravne legitimacije za začetek stečajnega postopka nad dolžnikom. Višine dejanske, pravilne in pravične terjatve do dolžnika namreč sploh še ni mogoče ugotoviti, tako tudi ni mogoče ugotoviti, kakšne so dejanske in pravilne obveznosti dolžnika glede na njegova sredstva. Čeprav ima praviloma upnik pravico do izbire postopka, v katerem bo uveljavil terjatev, pa gre ravno v obravnavanem primeru za situacijo, ko je treba izvesti kontradiktoren postopek z izvedbo vseh dokazov, da bi se lahko ugotovila dejanska terjatev upnika do stečajnega dolžnika. Takemu postopku pa stečajni postopek ni namenjen in takšno ugotavljanje dejstev s polnim dokaznim postopkom sodi v pravdni, ne pa stečajni postopek.

VSL sklep Cst 683/2017, 5. 10. 2017

232. člen (predlog za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

2. Umik

- ◆ Ker se predlog za začetek stečajnega postopka lahko umakne le do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka (šesti odstavek 232. člena ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP), umik predloga ni več dovoljen, posledično pa tudi ni mogoče (več) ustaviti postopka osebnega stečaja.

VSL Sklep Cst 235/2018, 15. 5. 2018

233. člen (predujem za kritje začetnih stroškov stečajnega postopka)

1. Dopolnitev nepopolnega predloga

2. Višina sredstev, izplačanih iz proračuna sodišča

3. Oprostitev plačila predujma
4. Vračilo založenega predujma
5. Razno

234. člen (postopek z dolžnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

235. člen (postopek z upnikovim predlogom za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

- ◆ Za začetek stečajnega postopka mora biti terjatev zoper dolžnika ugotovljena do standarda prepričanja. Ta standard mora biti izpolnjen glede vseh relevantnih dejstev, upošteva se pri tem trditveno in dokazno breme, ki ga opredeljuje materialnopravni predpis. Dolžnik v postopku pred sodiščem prve stopnje trditvam o trajnejši nelikvidnosti ni nasprotoval, pač pa je nasprotoval upnikovim trditvam o dejstvih, s katerimi je upnik utemeljeval obstoj terjatve do dolžnika. Pavšalno nasprotovanje v smislu nevednosti ali izražanje pavšalnega dvoma v verodostojnost podpisov nikakor ne more zadoščati, da bi sodišče dvomilo v verodostojnost notarsko overjenih listin. Pavšalnih, nekonkretiziranih zanikanj nasprotnikovih trditvev se ne upošteva, kar je ustaljeno stališče tako sodne prakse kot pravne teorije.

VSL sklep Cst 49/2018, 30. 1. 2018

2. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

3. Domneva insolventnosti iz tretjega odstavka

236. člen (zahteva za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

1. Splošno

- ◆ Poleg tega pritrjuje stališču pritožnika, da je sodišče prve stopnje napačno uporabilo določbo 236. člena ZFPPIPP. Plačilo starih terjatev do delavcev z namenom izpolniti pogoje za odlog odločanja o stečaju je v nasprotju z namenom te določbe in zahtevami ZFPPIPP do posloводства, saj 236. člen ZFPPIPP ni podlaga za izvajanje plačil v času insolventnosti.

VSK Sklep Cpg 86/2017, 22. 6. 2017

- ◆ Pritožbeno sodišče v celoti pritrjuje oceni sodišča prve stopnje, da dolžnik ni uspel dokazati, da bi z upnikom sklenil ustni dogovor o odlogu plačila davčnih obveznosti (iz prve alineje 1. točke drugega odstavka 236. člena ZFPPIPP). Zato je podana neizpodbojna domneva o njegovi trajnejši nelikvidnosti iz petega odstavka 236. člena ZFPPIPP (in 2. točke četrtega odstavka 14. člena ZFPPIPP). Ker je le-ta neizpodbojna, nasprotnega, torej da je dolžnik solventen, ni mogoče dokazovati. Zato je sodišče

postopalo pravilno, ko je dolžnikov predlog za postavitev izvedenca ekonomske stroke, ki naj bi "preveril in pregledal računovodske izkaze dolžnika", kot nepotreben zavrnilo. Dolžnik pa je tudi sicer le pavšalno zatrjeval, da ni insolventen ter da ima le občasne likvidnostne težave zaradi številnih odprtih terjatev do svojih dolžnikov.

VSL Sklep Cst 63/2018, 15. 2. 2018

2. Dopolnitev zahteve

3. Izbira pravnega sredstva – ugovor ali zahteva za odložitev odločanja

4. Uporaba določb za poenostavljeno prisilno poravnavo

- ♦ Vložen predlog za začetek postopka poenostavljene prisilne poravnave ni predstavljal ovire za odločanja o upničinem predlogu za začetek stečajnega postopka. Le v kolikor dolžnik v ugovornem roku iz drugega odstavka 235. člena ZFPPIPP zahteva, da sodišče odloži odločanje o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka in zahtevi priloži listine iz drugega odstavka 236. člena ZFPPIPP, sodišče s sklepom odloži odločanje o upnikovem predlogu.

VSL Sklep Cst 63/2018, 15. 2. 2018

237. člen (odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

237.a člen (poslovanje dolžnika v obdobju odložitve odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

238. člen (opravičitev zahteve za odložitev odločanja o upnikovem predlogu za začetek stečajnega postopka)

239. člen (odločanje o začetku stečajnega postopka)

240. člen (začasna odredba proti stečajnemu dolžniku)

241. člen (rok za odločitev o začetku stečajnega postopka)

242. člen (sklep o začetku stečajnega postopka)

- ◆ Sklep o začetku postopka zaradi insolventnosti spada med sklepe, izdane v predhodnem postopku zaradi insolventnosti. Procesno legitimacijo za pritožbo proti tem sklepom imajo tisti, ki imajo položaj stranke predhodnega postopka. Tudi v primeru izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. člena ZFPPIPP ima dolžnik procesno legitimacijo po svojem (bivšem) zakonitem zastopniku vložiti pritožbo proti sklepu o začetku stečajnega postopka, saj šele s tem sklepom nastopijo pravne posledice iz 245. člena ZFPPIPP. Ob smiselni uporabi določil drugega odstavka 242. člena ZFPPIPP pa je podana tudi procesna legitimacija dolžnikovega družbenika za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka po prvem odstavku 208. členu ZFPPIPP. Citirano določilo 242. člena ZFPPIPP določa, da če je sodišče izdalo sklep o začetku stečajnega postopka na upnikov predlog, lahko pritožbo proti temu sklepu vloži tudi družbenik stečajnega dolžnika. V primeru ustavitve postopka prisilne poravnave in začetka stečajnega postopka po prvem odstavku 208. členu ZFPPIPP so o začetku stečajnega postopka odločili upniki, ki so glasovali proti prisilni poravnavi. Zato je treba družbenikom dolžnika v tem primeru priznati procesno legitimacijo za vložitev pritožbe zoper sklep o začetku stečajnega postopka.

VSL Sklep Cst 11/2018, 18. 1. 2018

243. člen (oklic o začetku stečajnega postopka)

244. člen (nastanek pravnih posledic začetka stečajnega postopka)

245. člen (prenos pooblastil na upravitelja)

246. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih nalogov in druga plačila v breme dolžnikovega transakcijskega računa)

247. člen (prenehanje veljavnosti dolžnikovih ponudb)

248. člen (odpoved najemnih in zakupnih pogodb)

- ◆ Po oceni pritožbenega sodišča sploh ni pravno pomembno, ali določene nepremičnine, ki so bile predmet obravnavanega najema, spadajo v stečajno maso tožnic ali ne (glede na določbe o pristajški infrastrukturi po 32. členu PZ), upošteva ob tem, da toženka ni uspela dokazati nobenega (drugega) pravnega temelja, na podlagi katerega ima lahko obravnavane nepremičnine v svoji posesti. V predmetnem sporu se odloča zgolj o vrnitvi nepremičnin v posest tožnic, ki svojo aktivno legitimacijo za izpraznitveni zahtevek črpata tudi iz tega, da sta kot najemodajalki (stranki najemne pogodbe) pravilno odpovedali sporno najemno razmerje in s tem dosegli prenehanje tega razmerja.

VSK Sodba Cpg 77/2017, 15. 6. 2017

- ◆ Z začetkom stečajnega postopka pridobi stečajni dolžnik pravico odpovedati najemne in zakupne pogodbe z enomesečnim odpovednim rokom, ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali

pogodbo. Zato so neutemeljene pritožbene trditve, da je stečajni upravitelj najemno pogodbo odpovedal z dopisom, ne pa sodno, zaradi česar pogodba naj ne bi bila veljavno odpovedana.

VSL Sodba I Cpg 1195/2016, 6. 3. 2018

249. člen (zadržanje zastaranja terjatev stečajnega dolžnika)

250. člen (zasledovalna pravica)

251. člen (vročanje pisanj upravitelju v sodnih in drugih postopkih)

252. člen (terjatve upnikov, za katere učinkuje začetek stečajnega postopka)

Pri sodbi VSC Cpg 43/2017 je treba dodati:

Opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 47/2017 z dne 24. 4. 2018.

- ◆ Hipotekarni dolžnik je porok z omejeno odgovornostjo za obveznost glavnega dolžnika. Tako stečaj glavnega dolžnika tudi ne vpliva na obveznost hipotekarnega dolžnika, ki ni hkrati glavni dolžnik.
VSL Sklep II Ip 3765/2017, 10. 1. 2018

253. člen (pretvorba nedenarnih terjatev v denarne)

- ◆ Res je, da je imela tožeča stranka v takšni dejanski situaciji (do začetka stečajnega postopka) pravico od tožene stranke zahtevati izpolnitev pogodbe – izstavitev zemljiškoknjižnega dovolila. Vendar pa se je ta njena nedenarna terjatev (če je bila sploh utemeljena) z začetkom stečajnega postopka nad toženo stranko, tako kot nedenarne terjatve vseh morebitnih drugih upnikov tožene stranke, spremenila v denarno po pravilih iz 253. člena ZFPPIPP. Kar ne pomeni nič drugega kot to, da tožeča stranka nedenarnega zahtevka za izstavitev zemljiškoknjižnega dovolila, kakršnega uveljavlja v tej pravdi, nima več.

VSL Sodba I Cpg 475/2017, 4. 4. 2018

254. člen (pretvorba občasnih dajatvenih terjatev)

Pri sodbi VSC Cpg 43/2017 je treba dodati:

Opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavrnjena s sodbo VSRS III Ips 47/2017 z dne 24. 4. 2018.

255. člen (pretvorba terjatev, izraženih v tuji valuti)

256. člen (obrestovanje terjatev)

257. člen (pravica stečajnega dolžnika do predčasnega plačila)

258. člen (pretrganje zastaranja terjatev)

259. člen (terjatve, povezane z odložnim pogojem)

260. člen (terjatve, povezane z razveznim pogojem)

261. člen (pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

1. Dopustnost pobota

2. Obvestilo o pobotu in povračilo stroškov

3. Razno

- ◆ Tožena stranka v reviziji utemeljeno opozarja, da je ena od materialnopravnih posledic začetka stečajnega postopka tudi pobotanje terjatev stečajnega dolžnika s terjatvami upnika, ki so obstajale ob začetku stečajnega postopka (prvi odstavek 261. člena ZFPPIPP). Ker takšen materialnopravni učinek nastane neposredno na podlagi zakona, postane vprašanje obstoja nasprotnih terjatev ob začetku stečajnega postopka nad tožečo stranki relevantno za pravilno ugotovitev višine obveznosti tožene stranke. Ob predpostavki obstoja nasprotnih terjatev veljata terjatvi za pobotani do višine nižje terjatve.
VSRŠ Sklep III Ips 54/2017, 24. 4. 2018

262. člen (pobot pogojnih terjatev)

263. člen (nedovoljeni pobot terjatev ob začetku stečajnega postopka)

264. člen (prepoved pobota terjatev stečajnega dolžnika, nastalih po začetku stečajnega postopka)

264.a člen (posebna pravila za izravnavo kvalificiranih finančnih pogodb)

265. člen (izjeme za terjatve na podlagi vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

266. člen (posebna pravila za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

- ♦ Pravica tožene stranke do zunajsodne prodaje premoženja, ki je predmet ločitvene pravice, ni prenehala s prijavo terjatve in ločitvene pravice v stečajnem postopku nad tožečo stranko. Tožena stranka ima prav, ko trdi, da upnik ne ve zagotovo, v kolikšnem deležu bo njegova terjatev poplačana z zunajsodno prodajo, zaradi česar lahko iz previdnosti prijavi celotno terjatev in ločitveno pravico v stečajnem postopku, uporabi pravil za vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe pa se s tem ne odpove.
VSL Sodba I Cpg 889/2016, 23. 1. 2018

267. člen (pravica stečajnega dolžnika odstopiti od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

268. člen (pravne posledice odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe)

269. člen (obdobje izpodbojnosti)

270. člen (prenehanje izpodbojne pravice po splošnih pravilih obligacijskega prava)

271. člen (izpodbojna pravna dejanja)

1. Objektivni element – zmanjšanje čiste vrednosti premoženja

- ◆ Ker se ni oprla na zakonsko domnevo, je morala obstoj objektivnega pogoja izpodbojnosti dokazovati drugače (primerjaj VS RS sodba III Ips 24/2014 z dne 7. 4. 2015). Tu pa ne samo, da tega ni storila, tudi ustrezne trditvene podlage ni podala, saj zgolj zatrjevanje izpolnitve pogodbenih obveznosti ne zadošča. Sodišče prve stopnje je glede na to, da je šlo za dvostransko pogodbo, ki je bila tudi nesporno izvedena in opravljena, povsem pravilno zaključilo, da ni podan prvi element objektivne izpodbojnosti, to je, ni bila zmanjšana čista vrednost premoženja stečajnega dolžnika, saj o tem ni mogoče govoriti, če sta bili obe karakteristični izpolnitvi pogodbe izpolnjeni. Hkrati pa je sodišče prve stopnje tudi ugotovilo, da že iz trditev tožeče stranke izhaja, da je obveznosti do tožene stranke redno in v roku izpolnjevala. Ker je torej prišlo do sočasne izpolnitve pogodbenih obveznosti, kar pritožba v ničemer ne napada, ni moglo priti do neenakopravnega obravnavanja upnikov.

VSL Sodba I Cpg 687/2017, 9. 1. 2018

- ◆ Zgolj zaradi tega, ker se je dolg tožeče stranke do tožene stranke (ki je bil poravnani z izpodbijanimi asignacijami) nanašal na plačilo DDV, ne moremo reči, da učinkov plačil, izvedenih na podlagi spornih asignacij, ni dovoljeno razveljaviti oziroma da asignacije z dne 12. 4., 14. 4. in 21. 3. 2016 niso izpodbojne. Pravnega dejanja stečajnega dolžnika, ki je predmet presoje v tem postopku, namreč ni mogoče subsumirati pod določbo 273. člena ZFPPIPP. Ni mogoče reči, da gre za nujno plačilo v smislu drugega odstavka 34. člena ZFPPIPP (pri čemer je potrebno poudariti, da tudi plačila, ki jih kot nujna za redno poslovanje družbe po nastopu insolventnosti opredeljuje 34. člen ZFPPIPP, samo zato še niso neizpodbojna). Sodišče prve stopnje je zato pravilno presojalo, ali so bili zaradi tega poplačila oziroma pravnega dejanja ostali upniki, ki so v razmerju do stečajnega dolžnika v enakem položaju, neenako obravnavani. Glede na ugotovitve, da je bil na podlagi sklenjenih asignacij dolg tožene stranke (v obdobju izpodbojnosti) poplačan in da so drugi (navadni) upniki svoje terjatve, ki so zapadle v istem časovnem obdobju, prijavili v stečajni postopek, pa je tudi pravilno presodilo, da temu je tako.

VSL Sodba II Cpg 1143/2017, 19. 3. 2018

2. Objektivni pogoj – pridobitev ugodnejših pogojev za plačilo

3. Subjektivni element

4. Objektivni in subjektivni element

- ◆ Ker tožeča stranka ni zmoгла niti trditvenega niti dokaznega bremena o nasprotnem, kot je pravilno pojasnilo sodišče prve stopnje, je pravičen dejanski in materialnopravni zaključek sodišča prve stopnje, da je zato kreditna pogodba z dne 26. 3. 2009 le nadomestila stare kredite, stari krediti, ki jih je nadomestila sporna kreditna pogodba, so bili sicer že pred tem zavarovani z menicami, odstopi terjatev v zavarovanje, zastavno pravico na prilivih in na bodočih terjatvah, toda zavarovanje terjatve z zastavno pravico na nepremičninah je tožeča stranka pridobila šele s pogodbo o zastavi nepremičnin z dne 26. 3. 2009 ter z notarskim sporazumom o zavarovanju denarne terjatve z dne 30. 3. 2009 in gre za ustanovitev novih zavarovanj, ki so tožeči stranki zagotovila ugodnejše pogoje za poplačilo svoje terjatve, tako da se je položaj tožeče stranke kot upnice s pridobitvijo navedenega zavarovanja izboljšal, s tem pa je objektivni pogoj izpodbojnosti izpolnjen, saj se domneva, da je objektivni pogoj izpodbojnosti izpolnjen, če je upnik zaradi pravnega dejanja stečajnega dolžnika pridobil položaj ločitvenega upnika glede plačila terjatve, ki je nastala, preden je bilo to dejanje opravljeno (2. točka prvega odstavka 272. čl. ZFPPIPP), in sodišče zaključuje, da je izpolnjen objektivni pogoj izpodbojnosti (prva točka prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP). Pritožba sama potrdi, da so ji bili na razpolago vsi aktualni podatki o finančnem stanju tožene stranke v času sklepanja spornih poslov in tudi podatki, ki so bili nato povzeti v letno poročilo tožene stranke za leto 2008. Tako kot je revizor, ki je revidiral računovodske izkaze tožene stranke za leto 2008, prepoznal, da ti ne izkazujejo resnične in poštene slike finančnega stanja gospodarske družbe na dan 31. 12. 2008 in da bi ob pravilnem upoštevanju aktivnih časovnih razmejitev družba izkazovala izgubo v višini 1,341.690,00 EUR (listina B 24 v spisu) in kot je prezadolženost prepoznal izvedenec, vsi pa so po zatrjevanju pritožbe, razpolagali z aktualnimi finančnimi podatki iz leta 2008, pri čemer izdelava revizorjeva mnenja v avgustu 2008 in izvedenskega mnenja v letu 2017 v ničemer ne vpliva na

oceno finančnega stanja v marcu 2009, bi to morala prepoznati tudi tožeča stranka, ki je enak strokovnjak ali celo večji za finančne posle kot sta revizor in izvedenec finančne stroke.

VSC Sodba Cpg 14/2018, 18. 4. 2018

5. Nadomestna izpolnitev

6. Nujna plačila po 34. členu ZFPPIPP ter objektivni ali subjektivni element

7. Opustitev pravnega dejanja

8. Razno

- ◆ Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da so bila vsa sporna plačila opravljena brez ustrezne nasprotne izpolnitve tožene stranke (oziroma družbe P. d.o.o.), kar pomeni, da je bila posledica teh plačil zmanjšanje čiste vrednosti premoženja stečajnega dolžnika tako, da zaradi tega drugi upniki prejmejo plačilo v manjšem deležu, kot če sporno dejanje ne bi bilo storjeno (prvi odstavek 1. točke prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP). Takšno pravno dejanje pa je izpodbojno ne glede na to, ali je izpolnjen subjektivni pogoj izpodbojnosti iz 2. točke prvega odstavka 271. člena ZFPPIPP (drugi odstavek 271. člena ZFPPIPP). Pa tudi sicer se tožena stranka ne more uspešno sklicevati na okoliščino, da ni vedela oziroma ni mogla vedeti za insolvenco stečajnega dolžnika v spornem obdobju, saj je bila L.B. [direktorica tožene stranke] v tem obdobju ves čas direktorica tožeče stranke, ki je tudi sodelovala v omenjenem stečajnem postopku.

VSK Sodba Cpg 216/2017, 11. 1. 2018

- ◆ V zakonski zvezi ustvarjeno premoženje je skupno premoženje, ki se ob razvezi zakonske zveze ugotavlja in nato določijo deleži na skupnem premoženju. Zakonca se lahko dogovorita za delitev skupnega premoženja tako, kot menita, da je to primerno, če ni spora in če do delitve skupnega premoženja ne pride v okoliščinah, kot je bilo v obravnavani zadevi. Posebna okoliščina v obravnavani zadevi je ta, da je izpodbijani sporazum sklenjen 19. 12. 2014, nato pa je 25. 3. 2015 nad tožečo stranko začel postopek osebnega stečaja. Pravilna je presoja sodišča prve stopnje, da je sporazum o razdelitvi premoženja zakoncev navidezen in skriva darilno pogodbo, posledično pa je pravilna materialno pravna presoja sodišča prve stopnje, da je s tem zmanjšano premoženje tožeče stranke, ki z izpodbijanim sporazumom ni prejela nasprotne dajatve oziroma v neznatni vrednosti ter je s tem izpolnjen objektivni pogoj izpodbojnosti po 271. členu ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 249/2017, 9. 3. 2018

272. člen (domneve o obstoju pogojev za izpodbijanje)

1. Objektivni element izpodbojnosti

2. Subjektivni element izpodbojnosti

3. Objektivni in subjektivni element izpodbojnosti

273. člen (pravna dejanja, ki jih ni mogoče izpodbijati)

274. člen (izpodbojnost pravnih dejanj, za katera obstaja izvršilni naslov)

275. člen (vsebina in način uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

- ◆ Res, da je kasneje tožeča stranka v enaki vsebini kot vrnitveni zahtevek oblikovala oziroma specificirala tudi razveljavitveni zahtevek izpodbojne tožbe, kar pa tudi po oceni pritožbenega sodišča ne pomeni, da je bila zaradi tega izpodbojna tožba spremenjena (drugi odstavek 184. člena ZPP), marveč je šlo zgolj za to, da je tožeča stranka dopolnila (konkretizirala) posamezne navedbe v okviru izpodbojnega tožbenega zahtevka, ki zaradi tega ni bil spremenjen. S tožbenim zahtevkom v izpodbojni tožbi je tožeča stranka pravilno izpodbijala zgolj učinke plačil po posameznih računih, saj zahtevek za izpodbijanje pravnih dejanj vsebuje pravico zahtevati, da se razveljavijo učinki posameznih pravnih dejanj v razmerju med stečajnim dolžnikom in osebo, v korist katere so bila pravna dejanja opravljena (prvi odstavek 275. člena ZFPPIPP). To pa pomeni, da sama sklenitev dvostranske pogodbe praviloma nima značilnosti izpodbojnega pravnega dejanja in je treba zahtevati samo razveljavitev učinkov razpolagalnega pravnega posla oziroma izpolnitvenega pravnega dejanja. Zaradi tega nikakor ne drži pritožbeni očitek, da bi morala tožeča stranka v konkretnem primeru izpodbijati tudi zavezovalni pravni posel.

VSK Sodba Cpg 216/2017, 11. 1. 2018

- ◆ Vrhovno sodišče je na predlog tožene stranke s sklepom III DoR 126/2016 z dne 24. 3. 2017 dopustilo revizijo glede vprašanja, ali je preuranjen izpodbojni zahtevek v delu, ki vsebuje izbrisno tožbo, če vknjižba lastninske pravice (kljub že vložnemu predlogu) v korist toženke še ni bila opravljena. Ker vpis pravic učinkuje od trenutka, ko je zemljiškoknjižno sodišče prejelo predlog za vpis (5. člen ZZK-1), od tega trenutka dalje velja tudi publicitetni učinek vpisa (6. člen ZZK-1). Zoper tretjo osebo, ki bi dobroverno pridobila pravico od osebe, v korist katere je predlagana vknjižba pravice (in to pridobitev predznamenovala pred učinkom zaznambe izbrisne tožbe), upravičenec ne bi mogel uveljavljati izbrisne tožbe (tretji odstavek 244. člena ZZK-1). Uveljavljanje zgolj zahtevka zaradi neveljavnosti podlage za predlagani vpis pravice (ugotovitev ničnosti podlage oziroma uveljavljanje izpodbojnosti) samo po sebi ne zagotavlja tožniku enakovrednega pravnega varstva proti dobrovernim tretjim osebam, saj ne gre za spor, glede katerega bi tožnik lahko predlagal zaznambo spora na podlagi 79. člena ZZK-1. Takšen publicitetni učinek je mogoče doseči le z zaznambo izbrisne tožbe po prvem odstavku 245. člena ZZK-1. Učinkovito sodno varstvo upravičenca za izbrisno tožbo je mogoče zagotoviti le z vzpostavitvijo fikcije, da je po vložitvi predloga za vknjižbo pravice zaradi retroaktivnega učinka same vknjižbe šteti, da je bila v trenutku vložitve predloga vknjižba tudi realizirana, s čimer so izpolnjene predpostavke za vložitev izbrisne tožbe in za njeno zaznambo v zemljiški knjigi. Upošteva se obrazložene razloge je odgovor na dopuščeno revizijsko vprašanje negativen. Izpodbojni zahtevek v delu, ki vsebuje izbrisno tožbo, če vknjižba lastninske pravice (kljub že vložnemu predlogu) v korist tožene stranke še ni bila opravljena, ni preuranjen.

VSRS Sodba III Ips 38/2017, 13. 3. 2018

276. člen (legitimacija za uveljavljanje izpodbojnega zahtevka)

277. člen (rok za uveljavitev izpodbojnega zahtevka)

1. Rok za vložitev tožbe

- ◆ Novela G Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP- G- Uradni list RS, št. 27-1076/2016) je v 19. členu spremenila dotedanji prvi odstavek 277. člena ZFPPIPP tako, da je treba izpodbojno tožbo vložiti v 12-ih mesecih po pravnomočnosti sklepa o začetku stečajja, pri čemer pa se spremenjena določba omenjenega člena uporablja za stečajne postopke, ki začnejo teči po uveljavitvi novele ZFPPIPP-G, to je po 15.4.2016 (četrti odstavek 32. člena ZFPPIPP-G). Glede na to, da se je stečajni postopek nad tožečo stranko začel pred tem datumom, to je 11.12.2015 (ko je bil tudi objavljen oklic o začetku stečajja), je bila dolžna tožeča stranka izpodbojno tožbo vložiti v šestih mesecih po objavi oklica o začetku stečajnega postopka (prvi odstavek 277. člena ZFPPIPP, ki je veljal do uveljavitve novele ZFPPIPP-G).

VSK Sodba Cpg 216/2017, 11. 1. 2018

2. Sprememba tožbe zaradi poteka roka ni mogoča

- ◆ Res, da je kasneje tožeča stranka v enaki vsebini kot vrnitveni zahtevek oblikovala oziroma specificirala tudi razveljavitveni zahtevek izpodbojne tožbe, kar pa tudi po oceni pritožbenega sodišča ne pomeni, da je bila zaradi tega izpodbojna tožba spremenjena (drugi odstavek 184. člena ZPP), marveč je šlo zgolj za to, da je tožeča stranka dopolnila (konkretizirala) posamezne navedbe v okviru izpodbojnega tožbenega zahtevka, ki zaradi tega ni bil spremenjen.

VSK Sodba Cpg 216/2017, 11. 1. 2018

3. Rok pri napotitvi

4. Ugovor izpodbojnosti

5. Dolžnost postavitve povračilnega zahtevka

278. člen (pravne posledice uspešne uveljavitve izpodbojnega zahtevka)

1. Splošno

2. Plačilo denarnega nadomestila

3. Tek zamudnih obresti

279. člen (splošno pravilo)

280. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka prenehajo)

281. člen (ločitvene pravice, pridobljene z izvršbo, ki z začetkom stečajnega postopka ne prenehajo)

282. člen (posebna pravila za ločitvene pravice, ki se lahko uveljavijo zunajsodno)

283. člen (razveljavitev in izbris vrednostnih papirjev)

- ♦ V obravnavani zadevi je sporno dejstvo, ali se pri ugotavljanju davčne osnove od dobička iz kapitala upošteva izguba, ki jo je tožnik dosegel s prodajo vrednostnih papirjev delniške družbe, zoper katero se je že pred tem začel stečajni postopek. Davčni organ navedene izgube ni upošteval in se je ob tem skliceval na določilo prvega odstavka 283. člena ZFPPIPP. Potrebno je upoštevati, da postopke zaradi insolventnosti ureja ZFPPIPP, med slednje pa po 2. točki prvega odstavka 5. člena ZFPPIPP spada tudi stečajni postopek. Sodišče zavrača ugovor tožnika, da bi uporaba 283. člena ZFPPIPP pomenila, da bi bili imetniki poslovnega deleža v družbi z omejeno odgovornostjo drugače obravnavani, saj po presoji sodišča ni mogoče enačiti razveljavitve vrednostnih papirjev po prvem odstavku 283. člena ZFPPIPP z izplačilom lastniškega deleža v primeru prenehanja gospodarske družbe v smislu 94. člena ZDoh-2. V predmetni zadevi gre namreč za razveljavitev vrednostnih papirjev po prvem odstavku 283. člena ZFPPIPP in ne za odsvojitve deleža v gospodarski družbi, zaradi česar sodišče zavrača tudi očitano kršitev načela enakosti iz 14. člena Ustave Republike Slovenije.

UPRS Sodba I U 417/2017-10, 16. 1. 2018

284. člen (terjatve, vsebovane v razveljavljenih vrednostnih papirjih)

285. člen (uporaba pododdelka 5.3.7)

286. člen (posebno pravilo o nedovoljenem pobotu terjatev ob začetku stečajnega postopka)

287. člen (posebna pravila o izpodbojnosti dolžnikovih pravnih poslov)

289. člen (posebni pravili o prijavi in plačilu terjatev)

290. člen (uporaba pravil o poslovnih knjigah in računovodskih izkazih)

291. člen (računovodski izkazi do začetka stečajnega postopka in otvoritvena bilanca)

292. člen (predaja in prevzem prostorov, premoženja in poslov stečajnega dolžnika)

293. člen (pomoč policije)

294. člen (otvoritveno poročilo upravitelja)

295. člen (vsebina rednega poročila upravitelja)

296. člen (terjatve, ki jih je treba prijaviti v stečajnem postopku)

1. Terjatve, ki jih je treba prijaviti

Pri odločbi VDSS Pdp 828/2017, je treba navesti: Enako VDSS Sklep Pdp 940/2017, 1. 2. 2018 in VDSS Sklep Pdp 884/2017, 7. 2. 2018

-
- ◆ Na pravilnost odločitve o odvzemu protipravno pridobljene premoženjske koristi v kazenskem postopku določbe ZFPPIPP ne morejo vplivati, saj je sodišče ob ugotovitvi, da si je pravna oseba v stečaju s kaznivim dejanjem pridobila premoženjsko korist, le-to po izrecni zakonski določbi dolžno odvzeti.

VSL Sodba VI Kp 27777/2016, 27. 3. 2018

- ◆ M. H. d. o. o. ni mogel vstopiti v položaj ločitvenega upnika po 3. odstavku 57. člena ZFPPIPP, saj poroka omejujejo določbe 2. odstavka 296. člena ZFPPIPP v zvezi s 1. odstavkom 298. člena ZFPPIPP: upnik, ki je odgovoren za obveznost stečajnega dolžnika kot solidarni sodolžnik, porok ali zastavitelj, mora v stečajnem postopku prijaviti tudi svojo morebitno regresno terjatev, ki do začetka stečajnega postopka še ni nastala, pod odložnim pogojem, da bo na podlagi plačila te terjatve, ki ga bo opravil po začetku stečajnega postopka, pridobil regresno terjatev do stečajnega dolžnika. Če je terjatev iz 296. člena zakona zavarovana z ločitveno pravico, mora upnik v stečajnem postopku v roku za prijavo te zavarovane terjatve prijaviti tudi ločitveno pravico, če ni v prvem odstavku 281. člena ali v drugem odstavku 282. člena ZFPPIPP drugače določeno.

VSL Sklep Cst 77/2018, 6. 3. 2018

- ◆ Terjatve iz naslova stroškov tekočega pravnega postopka upnikom v stečajnem postopku ni treba prijaviti, niti kot pogojne. Zakon je tako glede osnovnega pravila kot izjem izjemno določen. Kar je tudi razumljivo, saj mora biti naslovníkom (imetnikom različnih terjatev do tožnika) povsem jasno, katere terjatve morajo prijaviti v postopku zaradi insolventnosti in katerih ni treba. Širiti z razlago primere obvezne prijave terjatve izven točno določenih zakonskih okvirjev vnaša po mnenju pritožbenega sodišča negotovost v pravni red. Določba 3. točke drugega odstavka 60. člena ZFPPIPP, na katero se sklicujejo nasprotna stališča, pa ne daje odgovora na vprašanje, kdaj nastanejo stroški z uveljavljanjem terjatve v sodnem ali drugem postopku. Pritožbeno sodišče se pridružuje mnenju, da terjatev iz naslova pravnih stroškov nastane z izdajo sodne odločbe, ki odloči o tej terjatvi in njenemu zavezancu.

VSL Sodba I Cpg 278/2017, 21. 3. 2018

2. Posledice zamude roka za prijavo terjatev

3. Razno

Pri sodbi VSC Cpg 43/2017 je treba dodati:

Opomba: Revizija zoper to sodbo je bila zavržena s sodbo VSRS III Ips 47/2017 z dne 24. 4. 2018.

- ◆ Vrhovno sodišče pritrjuje stališču sodišča druge stopnje, da je bistvo solidarnega poročstva v upravičenju upnika, da sam izbira, ali bo izpolnitev (zapadle) obveznosti terjat od glavnega dolžnika ali od poroka. Gre torej za pravni položaj, ko je v razmerju do upnika položaj poroka izenačen s položajem glavnega dolžnika. Za obveznost izpolnitve upnikove terjatve zato odgovarja več solidarnih sodolžnikov. Položaj upnika glede prijave takšne terjatve v stečajnem postopku nad solidarnim sodolžnikom pa je urejen v tretjem odstavku 296. člena ZFPPIPP. Razvezni pogoj, kot je opredeljen v tretjem odstavku 296. člena ZFPPIPP, je treba razumeti kot okoliščino, ki se nanaša na obseg poplačila upnika v stečajnem postopku. Sam razvezni pogoj temelji na predpostavki, da je terjatev ob začetku stečaja obstajala, česar v konkretnem primeru (tudi v reviziji) tožeča stranka ni izpodbijala. Opredelitve razveznega pogoja pri prijavi terjatve na podlagi drugega odstavka 296. člena ZFPPIPP zato ni mogoče razlagati kot formalne predpostavke za popolnost prijave terjatve, ob pomanjkanju katere bi bil dopusten zaključek o neobstoju same prijavljene terjatve.

VSRS Sodba III Ips 47/2017, 24. 4. 2018

297. člen (prijava nezavarovane terjatve)

298. člen (prijava zavarovane terjatve in ločitvene pravice)

1. Ob poteku roka za prijavo še ne gre za premoženje stečajnega dolžnika - pravočasnost prijave
2. Določen opis premoženja, ki je predmet ločitvene pravice
3. Uveljavljanje prijave v pravnem postopku

4. Razno

- ◆ M. H. d. o. o. ni mogel vstopiti v položaj ločitvenega upnika po 3. odstavku 57. člena ZFPPIPP, saj poroka omejujejo določbe 2. odstavka 296. člena ZFPPIPP v zvezi s 1. odstavkom 298. člena ZFPPIPP: upnik, ki je odgovoren za obveznost stečajnega dolžnika kot solidarni sodolžnik, porok ali zastavitelj, mora v stečajnem postopku prijaviti tudi svojo morebitno regresno terjatev, ki do začetka stečajnega postopka še ni nastala, pod odložnim pogojem, da bo na podlagi plačila te terjatve, ki ga bo opravil po začetku stečajnega postopka, pridobil regresno terjatev do stečajnega dolžnika. Če je terjatev iz 296. člena zakona zavarovana z ločitveno pravico, mora upnik v stečajnem postopku v roku za prijavo te zavarovane terjatve prijaviti tudi ločitveno pravico, če ni v prvem odstavku 281. člena ali v drugem odstavku 282. člena ZFPPIPP drugače določeno.

VSL Sklep Cst 77/2018, 6. 3. 2018

298.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus hipoteke in terjatve, zavarovane s hipoteko ali maksimalno hipoteko)

299. člen (prijava izločitvenih pravic)

1. Preizkus pozneje prijavljenih izločitvenih pravic

2. Vpliv prijave na prodajo premoženja

- ◆ Zakon omogoča upniku uveljavitev izločitvene pravice do določene faze stečajnega postopka (prodaja premoženja) na način, da doseže izročitev predmeta, na katerem uveljavlja izločitveno pravico, v kasnejših fazah postopka pa mu omogoča, da pridobi pravico do izplačila denarnega zneska, doseženega s prodajo premoženja, ki je predmet izločitvene pravice. V obravnavani zadevi nepremičnine, na katerih pritožnik uveljavlja izločitveno pravico, sicer še niso bile prodane, vendar sta bila pred prijavo pritožnikove izločitvene pravice izdana (in postala pravnomočna) že dva sklepa o prodaji v skladu s 331. členom ZFPPIPP, opravljeni pa sta bili tudi dve (neuspešni) javni dražbi. Tako (pre)pozno prijavo, podano v takšni fazi postopka, je treba presojeti (tudi) v luči določb ZPP, ki se v skladu s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP smiselno uporablja v stečajnem postopku in ki v 9. členu nalaga strankam, da govorijo resnico in pošteno uporabljajo pravice, ki jih jim daje zakon, v 11. členu pa določa, da si morajo sodišče in stranke prizadevati, da se postopek opravi brez zavlačevanja in s čim manjšimi stroški. Vsaka stranka je dolžna skrbno in pravočasno uresničevati svoje pravice, da je mogoče postopek izvesti čim prej, sodišče pa je dolžno onemogočiti vsako zlorabo pravic. Hitrosti postopka poudarja tudi 48. člen ZFPPIPP, 47. člen ZFPPIPP pa nalaga sodišču, da vodi postopek zaradi insolventnosti tako, da se zagotovijo najboljši pogoji zglede višine plačila in roka za plačilo terjatev upnikov. Ob upoštevanju navedenih zakonskih določil in tega, da niti v prijavi izločitvene pravice niti v pritožbi pritožnik ni z ničemer ni pojasnil (oziroma opravičil) prepozne prijave izločitvene pravice, tega, da prijavo pritožnik utemeljuje z dogodki in listinami iz leta 1991 in tega, da je upraviteljica prijavljeno izločitveno pravico prerekala, višje sodišče ocenjuje, da navedena prepozna prijava ne more predstavljati ovire za prodajo v izreku izpodbijanega sklepa navedenih nepremičnin.

VSL Sklep Cst 104/2018, 13. 3. 2018

3. Stroški prodaje

4. Stečajni postopek nad pozneje najdenim premoženjem

5. Razno

299.a člen (posebna pravila za prijavo in preizkus izločitvene pravice glede nepremičnin)

300. člen (ugotovitev obstoja prerekane terjatve v pravdi)

301. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev terjatve)

1. Nadaljevanje postopka

- ◆ Šele z dnem objave sklepa o preizkusu terjatev se lahko prekinjeni pravdni postopek nadaljuje.
VSL Sklep II Cp 2721/2017, 21. 2. 2018

2. Zavrženje tožbe

- ◆ Priznanje terjatve v stečajnem postopku ima enak pravni učinek kot pravnomočna sodba (učinek res iudicata). S priznanjem terjatve je tožeča stranka izgubila pravni interes za nadaljevanje te pravde.
VSL Sodba I Cpg 278/2017, 21. 3. 2018

3. Priznanje terjatve in pravdni stroški

4. Le še ugotovitveni zahtevki

- ◆ Ker že po zakonu velja, da upnikov predlog za nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka vsebuje tudi izjavo upnika o umiku dajatvenega dela tožbenega zahtevka, se izkaže, da je tožeča stranka v pravdi v celoti uspela, saj je z ugotovitvenim zahtevkom uspela v celoti. Pritožnik utemeljeno očita sodišču prve stopnje, da ni ravnalo pravilno, ker je sklep o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani VL 78674/2015 z dne 2. 7. 2015, ki vsebuje dajatveni zahtevki, v prvem in tretjem odstavku izreka v celoti vzdržalo v veljavi.
VSL Sodba in sklep I Cpg 12/2018, 18. 4. 2018
- ◆ Ker sodišče druge stopnje pri odločitvi o utemeljenosti tožbenega zahtevka za plačilo vtoževane terjatve zakonske določbe četrtega odstavka 301. člena ZFPPIPP ni upoštevalo, je odločalo o tožbenem zahtevku, ki ga je po zakonski fikciji tožeča stranka pred tem spremenila. Z odločitvijo o dajatvenem namesto ugotovitvenem tožbenem zahtevku je slednjega prekoračilo in s tem prekršilo določbo 2. člena ZPP.
VSRS Sodba III Ips 27/2017, 24. 4. 2018

5. Pravni interes za pravno sredstvo

6. Razno

- ◆ Terjatev iz naslova pravnih stroškov ne nastane takrat, ko ti stroški dejansko nastanejo, ampak šele, ko o njih odloči sodišče (prvi odstavek 163. člen ZPP). Zato tudi v obravnavani zadevi stroški tožnika niso

nastali pred začetkom stečajnega postopka nad toženko, ampak šele z izpodbijanim sklepom in je sodišče prve stopnje o njih pravilno odločilo z dajatvenim zahtevkom.

VDSS Sklep Pdp 138/2018, 28. 3. 2018

302. člen (ugotovitev neobstoja prerekane terjatve, ki temelji na izvršilnem naslovu)

303. člen (uporaba pravil o preizkusu terjatev za preizkus ločitvenih in izločitvenih pravic)

304. člen (pravne posledice, če sta priznani zavarovana terjatev in ločitvena pravica)

305. člen (uveljavitev prerekane zavarovane terjatve ali ločitvene pravice v pravdi)

1. Napotitev

2. Vsebina zahtevka

- ◆ Tožeča stranka tožbenega zahtevka za uveljavitev prerekane ločitvene pravice ni postavila pravilno, tako kot ji to nalaga določba prvega odstavka 305. člena ZFPPIPP, saj je s tožbo pravočasno uveljavljala le zahtevek na ugotovitev obstoja ločitvene pravice tožeče stranke na nepremičninah tožene stranke, morala pa bi vložiti zahtevek za uveljavitev ločitvene pravice, to je dajatveno tožbo z zahtevkom naj sodišče stečajnemu dolžniku naloži prednostno plačilo zavarovane terjatve iz premoženja, ki je predmet ločitvene pravice. Tožeča stranka je sicer z vlogo z dne 29. 10. 2015, kar je, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje, po poteku enomesečnega prekluzivnega roka po objavi sklepa o preizkusu terjatev 13. 8. 2015 in to pritožbeno ni izpodbijano, tožbo dopolnila z novim zahtevkom za uveljavitev ločitvene pravice oblikovanim v skladu z določbo prvega odstavka 305. člena ZFPPIPP. S tem procesnim dejanem pa je tožena stranka poleg obstoječega ugotovitvenega tožbenega zahtevka uveljavljala drug, dajatveni tožbeni zahtevek, kar je, kot je pravilno ugotovilo sodišče prve stopnje in temu pritruje tudi tožeča stranka v pritožbi, sprememba tožbe (drugi odstavek 184. člena ZPP). Ker je spremenjeno tožbo vložila po izteku enomesečnega materialnega prekluzivnega roka določenega v 305. členu ZFPPIPP je skladno z določbo 1. točke četrtega odstavka 305. člena ZFPPIPP njena ločitvena pravica prenehala.

VSC Sodba in sklep Cpg 252/2017, 16. 3. 2018

3. Prenehanje ločitvene pravice

4. Razno

- ◆ O vrstnem redu poplačila terjatev, zavarovanih z ločitveno pravico na določenem premoženju, se sploh ne odloča v pravdi v okviru zahtevka po prvem odstavku 305. člena ZFPPIPP, temveč gre za vprašanje, o katerem se odloča v samem stečajnem postopku v okviru razdelitve posebne razdelitvene mase.

VSK Sodba Cpg 229/2016, 19. 1. 2017

Opozorilo: Ta sodba je bila razveljavljena s sodbo VSRS III Ips 39/2017, 13. 3. 2018, vendar ne v delu, ki izhaja iz jedra.

- ◆ Sodišče druge stopnje je iz vsebine dodatka k pogodbi iz leta 2007 - da sta pravdni stranki s tem dodatkom (tudi) razširili zavarovanje na parc. št. 4247/2 - materialnopravno zmotno sklepalo, da je tudi ta del zavarovanja treba presojati enako kot hipoteke, ki so bile vpisane pri preostalih nepremičninah že v letu 2001. Glede na ugotovitev, da vknjižba zavarovanja ne vsebuje izrecne opredelitve, da gre za maksimalno hipoteko (8. točka obrazložitve izpodbijane sodbe), je sodišče druge stopnje v nasprotju z 18. členom ZZK-1 takšni vknjižbi pri nepremičnini z oznako ID-5 pripisalo učinek maksimalne hipoteke. To pa pomeni, da takšna vknjižba na tej nepremičnini ne more predstavljati ustreznega zavarovanja za terjatve, ki ob sklenitvi dodatka SV 622/2007 še niso obstajale.

VSRS Sodba III Ips 39/2017, 13. 3. 2018

306. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev ločitvene pravice)

308. člen (izpodbijanje ločitvene pravice, ki je nastala z vpisom v zemljiško knjigo ali na podlagi izvršilnega naslova)

309. člen (pravne posledice, če je izločitvena pravica priznana)

310. člen (uveljavitev prerekane izločitvene pravice v pravdi)

311. člen (nadaljevanje prekinjenega pravnega postopka za uveljavitev izločitvene pravice)

312. člen (izpodbijanje izločitvene pravice, ki temelji na izvršilnem naslovu)

- ◆ Stečajni upravitelj je v odgovoru na pritožbo pojasnil, zakaj je izločitveno pravico upnice pod zaporedno št. 21 končnega seznama izločitvenih pravic z dne 27. 12. 2017 priznal pod razveznim pogojem, toda hkrati soglašal, da to v skladu z ustaljeno sodno prakso pomeni, da jo je prerekal. Ker upničina izločitvena pravica temelji na pravnomočnem izvršilnem naslovu, se zanjo uporabljajo pravila iz 312. člena ZFPPIPP. To pa pomeni, da mora tisti, ki je prerekal izločitveno pravico, temelječo na izvršilnem naslovu, v enem mesecu po objavi sklepa o preizkusu terjatev vložiti tožbo za ugotovitev, da je izločitvena pravica prenehala ali ne obstaja. V konkretnem primeru je to stečajni dolžnik.

VSL Sklep Cst 87/2018, 6. 3. 2018

313. člen (smiselna uporaba pravil oddelka 5.6 za drug postopek)

314. člen (posebna pravila za nekatere upravne postopke)

314.a člen (posebno pravilo o začetku teka rokov, če je proti sklepu o preizkusu terjatev vložena pritožba)

- ◆ Tožeča stranka navaja, da je tožbo morala vložiti v zakonskem roku po objavi sklepa o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic, zaradi česar naj ji ne bi bilo mogoče naložiti plačila stroškov postopka. Tudi če bi bilo res tako, to glede na določilo prvega odstavka 158. člena ZPP ne razbremeni tožeče stranke povračila stroškov. Pri tem pa iz 314.a člena ZFPPIPP izhajajo, da kadar je vložena pritožba zoper sklep o preizkusu terjatev, ločitvenih in izločitvenih pravic, teče rok za vložitev tožbe, na katero je stranka stečajnega postopka napotena, glede take terjatve od objave sklepa, s katerim je pritožbeno sodišče odločilo o tej pritožbi.

VSL Sklep I Cpg 1063/2017, 27. 2. 2018

315. člen (splošno pravilo o poslovanju v stečajnem postopku)

316. člen (končanje nujnih poslov)

317. člen (pogoji za nadaljevanje poslovanja stečajnega dolžnika)

318. člen (posebna pravila pri nadaljevanju poslovanja stečajnega dolžnika)

319. člen (ustavitev nadaljnjega poslovanja stečajnega dolžnika)

320. člen (unovčenje stečajne mase)

321. člen (načrt poteka stečajnega postopka)

322. člen (upravljanje stečajne mase)

- 1. Oddaja v najem**
- 2. Dejanja iz 3. točke prvega odstavka 322. člena ZFPPIPP**
- 3. Soglasje sodišča ni potrebno**
- 4. Razno**

323. člen (oddaja premoženja stečajnega dolžnika v najem ali zakup)

324. člen (nalaganje denarnega dobroimetja stečajnega dolžnika)

325. člen (uporaba pododdelka 5.8.2)

326. člen (priprave za prodajo)

327. člen (ocena vrednosti premoženja)

328. člen (zbiranje drugih informacij za presojo najugodnejših pogojev prodaje)

- ◆ Nezavezujoče zbiranje ponudb je namenjeno zgolj pridobivanju informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje. Tri neuspešne javne dražbe kažejo, da premoženja, ki je predmet prodaje, ni bil pripravljen kupiti nihče niti za polovico ocenjene tržne vrednosti premoženja niti za 2/3 ocenjene likvidacijske vrednosti. Zato bi bilo zaradi pospešitve postopka prodaje smotno izvesti postopek nezavezujočega zbiranja ponudb.

VSL Sklep Cst 698/2017, 13. 12. 2017

329. člen (način prodaje)

330. člen (začetek prodaje)

- ◆ Zakon omogoča upniku uveljavitev izločitvene pravice do določene faze stečajnega postopka (prodaja premoženja) na način, da doseže izročitev predmeta, na katerem uveljavlja izločitveno pravico, v kasnejših fazah postopka pa mu omogoča, da pridobi pravico do izplačila denarnega zneska, doseženega s prodajo premoženja, ki je predmet izločitvene pravice. V obravnavani zadevi nepremičnine, na katerih pritožnik uveljavlja izločitveno pravico, sicer še niso bile prodane, vendar sta bila pred prijavo pritožnikove izločitvene pravice izdana (in postala pravnomočna) že dva sklepa o prodaji v skladu s 331. členom ZFPPIPP, opravljeni pa sta bili tudi dve (neuspešni) javni dražbi. Tako (pre)pozno prijavo, podano v takšni fazi postopka, je treba presoјati (tudi) v luči določb ZPP, ki se v skladu s prvim odstavkom 121. člena ZFPPIPP smiselno uporablja v stečajnem postopku in ki v 9. členu nalaga strankam, da govorijo resnico in pošteno uporabljajo pravice, ki jih jim daje zakon, v 11. členu pa določa, da si morajo sodišče in stranke prizadevati, da se postopek opravi brez zavlačevanja in s čim manjšimi stroški. Vsaka stranka je dolžna skrbno in pravočasno uresničevati svoje pravice, da je mogoče postopek izvesti čim prej, sodišče pa je dolžno onemogočiti vsako zlorabo pravic. Hitrosti postopka poudarja tudi 48. člen ZFPPIPP, 47. člen ZFPPIPP pa nalaga sodišču, da vodi postopek zaradi insolventnosti tako, da se zagotovijo najboljši pogoji zglede višine plačila in roka za plačilo terjatev upnikov. Ob upoštevanju navedenih zakonskih določil in tega, da niti v prijavi izločitvene pravice niti v pritožbi pritožnik ni z ničemer ni pojasnil (oziroma opravičil) prepozne prijave izločitvene pravice, tega, da prijavo pritožnik utemeljuje z dogodki in listinami iz leta 1991, in tega, da je upraviteljica prijavljeno izločitveno pravico prerekala, višje sodišče ocenjuje, da navedena prepozna prijava ne more predstavljati ovire za prodajo v izreku izpodbijanega sklepa navedenih nepremičnin.

VSL Sklep Cst 104/2018, 13. 3. 2018

331. člen (sklep o prodaji)

- ◆ Sklep o prodaji ni sklep procesnega vodstva. V smislu ZST-1 je treba pritožbo proti takemu sklepu razumeti v okviru tar. št. 5122 ZST-1.

VSL sklep Cst 22/2018, 23. 1. 2018

- ◆ Zmotno je stališče pritožnika, da lahko sodišče določi kot način prodaje nezavezujoče zbiranje ponudb le v primeru, če vrednosti premoženja ni mogoče oceniti. V primeru iz 2. točke četrtega odstavka 331. člena ZFPPIPP odloči sodišče, da se opravi nezavezujoče zbiranje ponudb zaradi prodaje na podlagi neposrednih pogajanj, če prodaja z javno dražbo ali z zbiranjem zavezujočih ponudb ni bila uspešna.

VSL Sklep Cst 112/2018, 7. 3. 2018

332. člen (izklicna ali izhodiščna cena)

- ◆ Ocena vrednosti nepremičnine, na katero se sklicuje pritožnica, je bila opravljena v fiskalne namene in kot taka ne predstavlja nujno realne vrednosti nepremičnine, tudi sicer pa ni iz istega obdobja kot je oceno nepremičnine v tem postopku izdelal sodni cenilec. Ocena vrednosti je zgolj izhodišče v postopku prodaje. Ta vrednost ni dejstvo, pač pa samo (pogajalsko) izhodišče stečajnega dolžnika v postopku prodaje.

VSL sklep Cst 201/2018, 8. 5. 2018

333. člen (varščina)

334. člen (javna dražba)

335. člen (vabilo k dajanju ponudb)

336. člen (drugi pogoji prodaje)

337. člen (osebe, s katerimi ni dovoljeno skleniti pogodbe)

338. člen (ara)

339. člen (rok za plačilo kupnine in izročitev prodanega premoženja kupcu)

340. člen (izključitev odgovornosti za stvarne napake)

341. člen (soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe)

- ◆ V obravnavanem primeru je v oklicu javne dražbe navedeno, da vse davčne in druge javne obveznosti ter stroški prenosa lastništva bremenijo kupca, sodišče prve stopnje pa je glede na okoliščine konkretnega primera, v katerih upravitelj ni dal vseh podatkov o tem, kdaj je dolžnik nepremičnino pridobil v last, vključno z davčnim vidikom te dobave, sicer pritrdilo upravitelju, da kljub v oklicu javne dražbe zapisani prealitivni plačila davčnih obveznosti na kupca, tega bremena v prodajni pogodbi upravitelj ni mogel prealitati na kupca, ker ga o tem ni pravočasno obvestil, ravno zaradi navedenega pa je zavrnilo soglasje k sklenitvi take pogodbe, s čimer je doseglo nastop razveznega pogoja, to pa je prenehanje veljavnosti sklenjene prodajne pogodbe.

VSL Sklep Cst 657/2017, 22. 11. 2017

- ◆ Soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe daje ločitveni upnik, zato je njegova izjava o soglasju enostranski pravni posel. O podaji soglasja se odloča ločitveni upnik po svoji presoji in mu zanjo niti ni treba navesti nobenih razlogov. Dana izjava ločitvenega upnika veže le toliko časa, kolikor je običajno potrebno, da sodišče odloči o soglasju k prodajni pogodbi.

VSL sklep Cst 670/2017, 20. 12. 2017

- ◆ Zmotno je stališče sodišča prve stopnje, da sodišče pri izdaji sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe preveri izključno tisto, kar mu nalaga sedmi odstavek 341. člena ZFPPIPP. Upravitelj in sodišče morata poskrbeti, da se prodaja izvede na zakonit način. Prav temu je namenjeno soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe, ki ga mora sodišče izreči s sklepom. Konkretno za ta primer to pomeni, da mora sodišče pri izdaji soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe paziti, ali morebiti ne obstoji predkupni upravičenec, ali je bil ta pravilno pozvan k uveljavitvi predkupne pravice (predhodno mora biti o teh pravno pomembnih dejstvih opozorjeno že s strani upravitelja) in ali je vse to upravitelj pravilno upošteval pri sestavi predloga iz drugega odstavka 341. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 99/2018, 6. 3. 2018

- ◆ Pritožbeno sodišče ugotavlja, da predkupni upravičenec predkupne pravice ni uveljavil. Zato navedbe pritožnika, ki se nanašajo na predkupnega upravičenca, ter trditve, da je z vknjižbo predkupne pravice prišlo do neenakega položaja na strani kupcev, niso odločilnega pomena. Tudi trditve pritožnika, da je bila nepremičnina zaradi najema s tržnega vidika manj zanimiva, presegajo okvir tega pritožbenega preizkusa, saj je za presojo pravilnosti izpodbijanega sklepa odločilno le, ali so izpolnjeni pogoji za izdajo soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe, določeni v sedmem odstavku 341. člena ZFPPIPP. Prav tako za izdajo soglasja ni pomembno, kako so potekala dogovarjanja med upnikom in predkupnim upravičencem. Gre namreč za njuno medsebojno razmerje, ki na izvedbo postopka prodaje, z vidika določb ZFPPIPP, ne vpliva.
VSL Sklep Cst 732/2017, 10. 1. 2018
- ◆ Aneks k prodajni pogodbi, h kateremu je dalo sodišče soglasje z izpodbijanim sklepom, se nanaša na prodajno pogodbo, glede katere je sklep o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe že pravnomočen. Zato je predmet pritožbenega preizkusa le tisti del pritožbenih navedb, ki se nanaša na aneks oziroma soglasje k njemu.
VSL sklep Cst 198/2018, 24. 4. 2018
- ◆ Upnik pritožbe zoper sklep o prodaji ni vložil. Pritožbenih razlogov, ki bi jih lahko uveljavljal s pritožbo zoper sklep o prodaji, pa ne more uspešno uveljaviti v pritožbi zoper sklep o soglasju k sklenitvi pogodbe.
VSL Sklep Cst 136/2018, 5. 4. 2018

342. člen (prenos lastninske ali druge premoženjske pravice na kupca in varstvo kupca)

- 1. Pritožbeni razlogi**
- 2. Prenehanje pravic tretjih na premoženju**
- 3. Prepoved uveljavljanja zahtevkov po petem odstavku**
- 4. Razno**

343. člen (vstop kupca v pravni položaj stečajnega dolžnika pri prodaji premoženja, ki je poslovna celota)

344. člen (pritožba proti sklepom v zvezi s prodajo premoženja dolžnika)

345. člen (posebna pravila o prodaji premoženja, ki je predmet ločitvene pravice)

- ◆ Soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe daje ločitveni upnik, zato je njegova izjava o soglasju enostranski pravni posel. O podaji soglasja se odloča ločitveni upnik po svoji presoji in mu zanjo niti ni treba navesti

nobnih razlogov. Dana izjava ločitvenega upnika veže le toliko časa, kolikor je običajno potrebno, da sodišče odloči o soglasju k prodajni pogodbi.

VSL sklep Cst 670/2017, 20. 12. 2017

346. člen (posebna pravila o prodaji določenega premoženja)

347. člen (posebna pravila o uveljavitvi predkupne pravice)

- ◆ Zmotno je stališče sodišča prve stopnje, da sodišče pri izdaji sklepa o soglasju k sklenitvi prodajne pogodbe preveri izključno tisto, kar mu nalaga sedmi odstavek 341. člena ZFPPIPP. Upravitelj in sodišče morata poskrbeti, da se prodaja izvede na zakonit način. Prav temu je namenjeno soglasje k sklenitvi prodajne pogodbe, ki ga mora sodišče izreči s sklepom. Konkretno za ta primer to pomeni, da mora sodišče pri izdaji soglasja k sklenitvi prodajne pogodbe paziti, ali morebiti ne obstoji predkupni upravičenec, ali je bil ta pravilno pozvan k uveljavitvi predkupne pravice (predhodno mora biti o teh pravno pomembnih dejstvih opozorjeno že s strani upravitelja) in ali je vse to upravitelj pravilno upošteval pri sestavi predloga iz drugega odstavka 341. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 99/2018, 6. 3. 2018

348. člen (uporaba pododdelka 5.8.3)

349. člen (osebno odgovorni družbenik kot stranka glavnega stečajnega postopka)

350. člen (posebna pravila o stečajni masi)

351. člen (posebna pravila o postopkih izvršbe in zavarovanja proti osebno odgovornim družbenikom)

352. člen (učinek prenehanja terjatev do stečajnega dolžnika za terjatve do osebno odgovornih družbenikov)

353. člen (sklep sodišča kot pogoj za plačilo)

354. člen (stroški stečajnega postopka)

1. Plačilo pravnih stroškov kot stroškov stečajnega postopka

Pri odločbi VDSS Pdp 828/2017, je treba navesti: Enako VDSS Sklep Pdp 940/2017, 1. 2. 2018 in VDSS Sklep Pdp 884/2017, 7. 2. 2018

- ◆ Za opredelitev obveznosti stečajnega dolžnika kot stroškov stečajnega postopka ni pomembno, kdaj je bil pridobljen izvršilni naslov za poplačilo obveznosti, temveč, kdaj je obveznost nastala (pred začetkom stečajnega postopka ali po njem).

VSRŠ Sklep III Ips 67/2017-4, 22. 5. 2018

2. Predpisana ali v poslovni praksi uveljavljena tarifa

3. Plačilo sodnih taks

4. Terjatve iz poslov, sklenjenih v postopku prisilne poravnave

5. Stroški v postopku osebnega stečaja

6. Razno

355. člen (vrste stroškov stečajnega postopka)

1. Pravni stroški

2. Sodne takse

3. Stroški v osebnem stečaju

4. Razno

- ◆ Čeprav obe terjatvi (upraviteljčina iz naslova nagrade za opravljeno delo in pritožnikova iz naslova najemnine oziroma uporabnine njegovih poslovnih prostorov v teku stečajnega postopka) predstavljata strošek stečajnega postopka, pa njun položaj tudi po zakonu ni enak. ZFPPIPP namreč glede odmere in plačila nagrade upravitelja v stečajnem postopku določa poseben režim odmere v četrtem odstavku v zvezi z osmim odstavkom 103. člena, medtem ko o pravici zahtevati plačilo in deležu le-tega določa v drugem odstavku 104. člena. Stroške upravitelja pa posebej ureja 105. člen ZFPPIPP. Le stroški upravitelja pa so kot vrsta stroškov stečajnega postopka in sicer kot tekoči stroški umeščeni med stroške

stečajnega postopka. Iz navedene systemske razlage torej izhaja, da v razmerju do stečajnega dolžnika upravitelj za terjatve iz naslova nagrade ni v enakem položaju kot pritožnik za terjatev iz naslova najemnine oziroma uporabnine.

VSL Sklep Cst 32/2018, 23. 1. 2018

356. člen (predračun stroškov stečajnega postopka)

1. Pritožba proti zavrnitvi predloga predračuna stroškov

2. Stroški cenitev

3. Sprememba predračuna stroškov

4. Razno

- ◆ Kadar pa stranka s pritožbo izpodbija izrek o stroških, ne da bi izpodbijala tudi izrek o glavni stvari, je treba tako pritožbo po prvem odstavku 166. člena ZPP obravnavati kot pritožbo zoper sklep. Glede na izrecno pritožbeno izpostavljen omejitev pritožbe na V. točko izreka ne more biti sporno, kateri del sodbe izpodbija. Ker je o vstopu pritožnice kot tožeče stranke v pravdo odločilo prvostopenjsko sodišče v I. točki izreka, odločitev v njej pa je postala pravnomočna, s pritožbo zoper V. točko izreka in njenimi zgoraj povzetimi razlogi pritožnica ne more uspeti. Pritožnica ne more uspeti s pritožbeno argumentacijo, da upravitelj ob začetku stečaja ni bil seznanjen s predmetno pravdo, zato le te tudi ni upošteval pri oblikovanju načrta in predračuna stroškov, zaradi česar ne obstoji nobena podlaga za obveznost iz stečajne mase zagotoviti sredstva za plačilo prisojenih stroškov. ZFPPIPP namreč v tretjem odstavku 356. člena omogoča spremembo predračuna stroškov stečajnega postopka, če se šele med stečajnim postopkom pokaže taka potreba. Iz spisovnega gradiva pa izhaja, da je bil upravitelj pritožnice s predmetno pravdo seznanjen že z dopisom sodišča z dne 23. 8. 2010 oz. najkasneje tedaj, ko se je na ta dopis odzval z vlogo z dne 3. 9. 2010. Sicer pa je izrecna materialnopravna podlaga za naložitev stroškov postopka družbi v korist katere je tožba vložena in ob predpostavki, da jih glede na izid pravde ne nosi nasprotna stranka, v tretjem odstavku 328. člena ZGD-1.

VSL Sklep I Cpg 262/2016, 13. 12. 2017

357. člen (sklep o soglasju k plačilu stroškov stečajnega postopka)

1. Kdaj je soglasje potrebno

2. Legitimacija za predlog in za pritožbo

3. Možnosti upnika stroškov ob nesoglasju k plačilu

- ◆ Upniki stroškov stečajnega postopka niso stranke stečajnega postopka, ki je namenjen poplačilu upnikov za njihove terjatve, ki so nastale do začetka stečajnega postopka. O njihovih terjativah stečajno sodišče sploh ne odloča, razen v delu, ko upravitelj sam oceni, da gre za stroške stečajnega postopka in zato zaprosi sodišče za soglasje k plačilu stroškov postopka v smislu 357. člena ZFPPIPP. Če pa se stečajni upravitelj in upnik stroškov glede poplačila stroškov ne strinjata, tak upnik ne more pravnega varstva

iskati v stečajnem postopku, temveč mora to uveljavljati v posebnem pravdnem postopku. Takega položaja višje sodišče ne ocenjuje za neustavnega, saj so upniku stroškov zagotovljena drugačna pravna sredstva – tožba v pravdnem postopku.

VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

4. Stroški cenitev

5. Razno

358. člen (terjatve, ki se upoštevajo pri razdelitvi splošne razdelitvene mase)

359. člen (vrstni red plačila terjatev iz splošne razdelitvene mase)

360. člen (prednostna in splošna razdelitev)

361. člen (prva in poznejše razdelitve)

362. člen (terjatve, ki se plačajo iz splošne razdelitvene mase)

363. člen (načrt prve razdelitve)

364. člen (ugovor proti načrtu prve razdelitve)

- ◆ Nesoglasij z upraviteljem upnik stroškov stečajnega postopka ne more razreševati v stečajnem postopku, zato tudi ugovarjati ne more proti načrtu razdelitve. Takega položaja višje sodišče ne ocenjuje za neustavnega, saj so upniku stroškov zagotovljena drugačna pravna sredstva – tožba v pravdnem postopku. Ker torej pritožnik nima več položaja upnika v tem stečajnem postopku (priznana terjatev je bila plačana, za pretekani del prijavljene terjatve pa pritožnik ni v roku začel pravdnega postopka, na katerega je bil napoten), tudi nima pravice vložiti ugovora proti načrtu razdelitve posebne razdelitvene mase. Glede na navedeno je sodišče prve stopnje pravilno zavrglo njegov ugovor.

VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

365. člen (sklep o prvi razdelitvi)

366. člen (pritožba proti sklepu o prvi razdelitvi)

- ♦ Z ugovorom zoper načrt prve razdelitve posebne stečajne mase lahko vsak upnik poda tudi ugovor, da je strošek nadomestila upravitelju previsoko obračunan ter da je posledično v tej višini prenizek znesek posebne razdelitvene mase, ki je predmet prve razdelitve. Višje sodišče je že v več zadevah na podlagi določbe prvega odstavka 366. člena ZFPPIPP zavrglo pritožbo upnika kot nedovoljeno v primeru, če upnik predhodno ni izkoristil pravnega sredstva ugovora zoper načrt delitve stečajne mase, s pritožbo pa ni uveljavljal niti nasprotja med objavljenim načrtom razdelitve in končnim načrtom razdelitve, ki je bil sestavni del izreka sklepa o razdelitvi stečajne mase. Ker v konkretnem primeru upnica ugovora ni vložila, to možnost pa je imela, sklep sodišča prve stopnje pravilno ne vsebuje odločitve o ugovoru. Ker je končni načrt razdelitve enak objavljenemu načrtu razdelitve, zoper katerega ni noben upnik vložil ugovora, sklepa o razdelitvi glede na zakonsko določbo prvega odstavka 366. člena ZFPPIPP tudi ni dovoljeno izpodbijati.

VSL Sklep Cst 60/2018, 7. 2. 2018

367. člen (končni načrt prve razdelitve)

368. člen (roki za plačilo na podlagi končnega načrta prve razdelitve)

369. člen (poznejša razdelitev)

- ♦ Glede na načelo koncentracije stečajnega postopka iz 227. členu ZFPPIPP in na izjemoma možno izdajo začasne odredbe zoper insolventnega dolžnika po tretjem odstavku 131. člena ZFPPIPP v okoliščinah tega primera v nameri stečajnega upravitelja poplačevati upnike in jih dejansko poplačati po pravnomočnosti sklepov o razdelitvi posamezne stečajne mase ni subjektivnega razpolaganja iz drugega odstavka 270. člena ZIZ. Z začasno odredbo ni dopustno upravitelju prepovedati oprave tistih dejanj, ki jih opravlja kot poseben organ znotraj stečajnega postopka. Tožeča stranka je z vložitvijo pritožb zoper sklepa o razdelitvi stečajne mase zadržala njuno izvršitev in doseгла tisto pravno varstvo, ki ji gre kot upniku v stečajnem postopku.

VSC Sklep II Cpg 242/2017, 24. 1. 2018

- ♦ Pritožnik trdi, da je terjatev nanj prešla šele 13. 10. 2017, kar je po poteku roka za ugovor proti načrtu končne razdelitve. Zato pravočasnega ugovora ni mogel vložiti. Pri tem pa pritožnik spregleda, da bi takšen ugovor nedvomno lahko vložil prejšnji imetnik terjatve, družba A. Upnik, ki ugovora proti načrtu končne razdelitve ni vložil, sklepa o končni razdelitvi ne more izpodbijati iz razlogov, ki bi jih lahko navajal že v ugovoru zoper končni načrt končne razdelitve.

VSL Sklep Cst 68/2018, 21. 2. 2018

370. člen (uporaba pododdelka 5.9.4)

371. člen (terjatve, ki se plačajo iz posebne razdelitvene mase)

- ◆ Glede na načelo koncentracije stečajnega postopka iz 227. členu ZFPPIPP in na izjemoma možno izdajočasne odredbe zoper insolventnega dolžnika po tretjem odstavku 131. člena ZFPPIPP v okoliščinah tega primera v nameri stečajnega upravitelja poplačevati upnike in jih dejansko poplačati po pravnomočnosti sklepov o razdelitvi posamezne stečajne mase ni subjektivnega razpolaganja iz drugega odstavka 270. člena ZIZ. Zčasno odredbo ni dopustno upravitelju prepovedati oprave tistih dejanj, ki jih opravlja kot poseben organ znotraj stečajnega postopka. Tožeča stranka je z vložitvijo pritožb zoper sklepa o razdelitvi stečajne mase zadržala njuno izvršitev in dosegla tisto pravno varstvo, ki ji gre kot upniku v stečajnem postopku.

VSC Sklep II Cpg 242/2017, 24. 1. 2018

- ◆ Upniki stroškov stečajnega postopka niso stranke stečajnega postopka, ki je namenjen poplačilu upnikov za njihove terjatve, ki so nastale do začetka stečajnega postopka. O njihovih terjativah stečajno sodišče sploh ne odloča, razen v delu, ko upravitelj sam oceni, da gre za stroške stečajnega postopka in zato zaprosi sodišče za soglasje k plačilu stroškov postopka v smislu 357. člena ZFPPIPP. Če pa se stečajni upravitelj in upnik stroškov glede poplačila stroškov ne strinjata, tak upnik ne more pravnega varstva iskati v stečajnem postopku, temveč mora to uveljavljati v posebnem pravnem postopku. Nesoglasij z upraviteljem upnik stroškov stečajnega postopka ne more razreševati v stečajnem postopku, zato tudi ugovarjati ne more proti načrtu razdelitve. Takega položaja višje sodišče ne ocenjuje za neustavnega, saj so upniku stroškov zagotovljena drugačna pravna sredstva – tožba v pravnem postopku. Terjatev, nastala zaradi odstopa od vzajemno neizpolnjene dvostranske pogodbe, ne predstavlja stroška v zvezi s končanjem stečajnega postopka. Stečajni postopek se lahko konča tudi, kadar ni mogoče poplačati vseh stroškov postopka. Prva predpostavka za uporabo tega določila je, da je splošna stečajna masa neznatne vrednosti. V breme ločitvenega upnika ni mogoče poplačevati vseh stroškov stečajnega postopka, temveč le tiste, ki so nastali v zvezi s to posebno stečajno maso, kar pa za pritožnikovo terjatev ne velja in tega niti sam ne zatrjuje. Če bo izvotljena pravica upnika stroškov stečajnega postopka do sodnega varstva, ker tudi če bo uspel v pravnem postopku, ne bo mogel priti do poplačila svoje terjatve, to ne bo posledica razdelitve te posebne stečajne mase, iz katere v nobenem primeru ne bi mogel biti poplačan.

VSL Sklep Cst 224/2018, 15. 5. 2018

372. člen (prenos iz posebne v splošno razdelitveno maso)**373. člen (končna razdelitev)**

- ◆ Pritožnik trdi, da je terjatev nanj prešla šele 13. 10. 2017, kar je po poteku roka za ugovor proti načrtu končne razdelitve. Zato pravočasnega ugovora ni mogel vložiti. Pri tem pa pritožnik spregleda, da bi takšen ugovor nedvomno lahko vložil prejšnji imetnik terjatve, družba A. Upnik, ki ugovora proti načrtu končne razdelitve ni vložil, sklepa o končni razdelitvi ne more izpodbijati iz razlogov, ki bi jih lahko navajal že v ugovoru zoper končni načrt končne razdelitve.

VSL Sklep Cst 68/2018, 21. 2. 2018

- ◆ Upnik se šteje za poplačanega v obsegu, navedenem v pravnomočnem sklepu o končni razdelitvi, katerega sestavni del je končni načrt končne razdelitve. Niti v določbah ZIZ niti v določbah ZFPPIPP ni podlage za stališče, da bi se upnik štel za poplačanega v višini ocenjene vrednosti prevzetih nepremičnin, ne glede na pravnomočni sklep o končni razdelitvi.

VSL Sklep II Ip 3507/2017, 17. 1. 2018

- ◆ Pri prevzemu premoženja, ki ga v stečajnem postopku ni bilo mogoče unovčiti, se upnik šteje za poplačanega v višini ocenjene vrednosti prevzetega premoženja, to je v vrednosti, ki je ugotovljena v sklepu o prenosu in v z njim povezanih vlogah.

VSL Sklep II Ip 71/2018, 28. 2. 2018

374. člen (prenos premoženja, ki ga ni mogoče unovčiti)

- ◆ Upnik se šteje za poplačanega v obsegu, navedenem v pravnomočnem sklepu o končni razdelitvi, katerega sestavni del je končni načrt končne razdelitve. Niti v določbah ZIZ niti v določbah ZFPPIPP ni podlage za stališče, da bi se upnik štel za poplačanega v višini ocenjene vrednosti prevzetih nepremičnin, ne glede na pravnomočni sklep o končni razdelitvi.

VSL Sklep II Ip 3507/2017, 17. 1. 2018

- ◆ Pri prevzemu premoženja, ki ga v stečajnem postopku ni bilo mogoče unovčiti, se upnik šteje za poplačanega v višini ocenjene vrednosti prevzetega premoženja, to je v vrednosti, ki je ugotovljena v sklepu o prenosu in v z njim povezanih vlogah.

VSL Sklep II Ip 71/2018, 28. 2. 2018

- ◆ S tem, ko je sodišče prve stopnje ločitvenemu upniku naložilo plačilo vseh ostalih stroškov, torej tudi tistih, ki s to posebno stečajno maso nimajo nobene stvarne zveze oziroma ta ni pojasnjena, razen tako, da je sodišče sledilo upravitelju, ki je predlagal, da ta ločitveni upnik iz te posebne stečajne mase plača vse ostale stroške, ker jih sicer ne bo mogoče pokriti, je sodišče zmotno uporabilo materialno pravo. S sklepom o prenosu premoženja na ločitvenega upnika se nanj premoženje prenese pod pogojem, da ta plača vse stroške, ki so odmerjeni s tem sklepom. Ker je bila odločitev o stroških razveljavljena, je bilo treba razveljaviti celoten sklep in zadevo vrniti sodišču prve stopnje v nov postopek.

VSL sklep Cst 73/2018, 6. 3. 2018

375. člen (končno poročilo upravitelja)

376. člen (sklep o končanju stečajnega postopka)

377. člen (izbris stečajnega dolžnika iz registra)

378. člen (končanje stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

379. člen (ugovor proti sklepu o končanju stečajnega postopka brez razdelitve upnikom)

380. člen (pozneje najdeno premoženje)

381. člen (fizična oseba kot stečajni dolžnik)

- ◆ Vprašanja vročanja v ZFPPIPP niso v celoti urejena, zato se glede načina osebnega vročanja v predhodnem postopku zaradi insolventnosti uporabljajo pravila Zakona o pravnem postopku. Podjetnik ni pravna oseba, prav tako ni pravna oseba njegovo podjetje, v pravnem prometu nastopa kot fizična oseba. Po 7. členu ZGD-1 za svoje obveznosti odgovarja z vsem svojim premoženjem, tudi osebnim, ki sicer ni v zvezi z opravljanjem podjetja.

VSL sklep Cst 710/2017, 19. 12. 2017

382. člen (namen postopka osebnega stečaja)

383. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo)

1. Uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo v postopku osebnega stečaja

- ◆ Ker se predlog za začetek stečajnega postopka lahko umakne le do izdaje sklepa o začetku stečajnega postopka (šesti odstavek 232. člena ZFPPIPP v zvezi s prvim odstavkom 383. člena ZFPPIPP), umik predloga ni več dovoljen, posledično pa tudi ni mogoče (več) ustaviti postopka osebnega stečaja.

VSL Sklep Cst 235/2018, 15. 5. 2018

2. Presoja dolžnikove insolventnosti

- ◆ Sodišču ZFPPIPP nalaga, da na podlagi poročila o dolžnikovem finančnem položaju presodi, ali je dolžnik insolventen in o začetku stečajnega postopka odloči na podlagi te presoje. Sodišče na podlagi navedb in dokazov dolžnika v predlogu ugotavlja, ali je pri dolžniku podana insolventnost. V razlogih sklepa, s katerim sodišče ugotovi dolžnikovu insolventnost, mora zato sodišče navesti dejstva in dokaze, iz katerih je ugotovilo insolventnost dolžnika. Le tako je mogoče preizkusiti, ali je na ugotovljena dejstva prvostopenjsko sodišče pravilno uporabilo materialno pravo.

VSL Sklep Cst 205/2018, 25. 4. 2018

Iz obrazložitve:

4. Dolžnik v pritožbi navaja, da je vložil predlog za začetek stečajnega postopka pomotoma. Ni ga sestavljal sam, temveč je predlog dobil zgolj v podpis s strani družbe G. d. o. o. (dopis te družbe je priložil pritožbi). Ni se zavedal, kaj podpisuje in da so v predlogu navedene tudi že plačane obveznosti ter da je v predlogu navedeno, da svojih obveznosti dolžnik ni zmožen poravnati. Ni želel, da se zoper njega začne postopek osebnega stečaja.

5. Kadar dolžnik vloži predlog za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču, ga mora sodišče poučiti o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja in možnosti odpusta obveznosti (1. točka drugega odstavka 383. a člena ZFPPIPP). Glede na izkazan dopis družbe G. d. o. o., ki je očitno dolžniku pripravila predlog za začetek postopka osebnega stečaja in neizkazano poučitev dolžnika o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja, pritožbeno sodišče dopušča možnost, da pritožnik o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja ni bil poučen in da zato vloženi predlog ni odražal njegove prave volje. Njegovo pritožbo je zato pritožbeno sodišče meritorno obravnavalo.

6. V primeru dolžnikovega predloga za začetek stečajnega postopka, če je dolžnik pravna oseba, velja izpodbojna zakonska domneva, da je dolžnik insolventen. Dolžniku zato v predlogu za začetek stečajnega postopka ni potrebno opisovati dejstev in okoliščin, iz katerih izhaja, da je dolžnik postal insolventen in dokaze o teh dejstvih, niti predložiti morebitnih listinskih dokazov o tem, da je dolžnik postal insolventen (tretji odstavek 232. člena ZFPPIPP). Drugače je s predlogom dolžnika za začetek postopka osebnega stečaja, ker se v tem primeru insolventnost dolžnika ne domneva. Dolžnik mora zato v predlogu navesti dejstva in okoliščine, iz katerih izhaja njegova insolventnost ter predložiti morebitne listinske dokaze o insolventnosti (1. točka drugega odstavka 383. člena ZFPPIPP). Predložiti mora tudi poročilo o stanju njegovega premoženja (1. točka tretjega odstavka 384. člena ZFPPIPP). Sodišču pa ZFPPIPP nalaga, da na podlagi poročila o dolžnikovem finančnem položaju presodi, ali je dolžnik insolventen in o začetku stečajnega postopka odloči na podlagi te presoje (četrti odstavek 383. člena).

3. Preizkus terjatev

- ◆ Sodišče prve stopnje je o predlogu upravitelja, da se preizkus terjatev ne opravi, odločilo po prejemu in objavi otvoritvenega poročila. Relevantna dejstva, ki jih je navedlo v razlogih sklepa, izhajajo iz otvoritvenega poročila in iz upraviteljevega predloga. Sodišče prve stopnje ob izdaji izpodbijanega sklepa glede na podatke spisa ni imelo razloga za dvom v upraviteljeve ugotovitve, da dolžnik nima premoženja. S tem pa se izkaže, da ni neutemeljen očitek sodišču prve stopnje, da na podlagi podatkov v spisu ni popolno ugotovilo dejanskega stanja. V kolikor pa bo prišlo v stečajno maso kakšno premoženje in se bodo izpolnili tudi pogoji za razdelitev (ali prenos premoženja na upnika), bo sodišče moralo spremeniti sklep, da se preizkus terjatev ne opravi, in upravitelja pozvati k predložitvi osnovnega seznama preizkušenih terjatev.

VSL Sklep Cst 704/2017, 13. 12. 2017

383.a člen (vložitev predloga za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču)

- ◆ Zastopanja dolžnika po pooblaščenki, ki sicer ima opravljen pravniški državni izpit (PDI), pri zastopanju pa krši prepoved, ki se nanaša na gospodarsko dejavnost opravljanja tujih poslov, sodišče prve stopnje ne bi smelo dopustiti. Zmotne so trditve v pritožbi, da v postopku osebnega stečaja stečajni dolžnik ni upravičen do brezplačne pravne pomoči. Sodišče prve stopnje bi moralo v konkretnem primeru pooblaščenko dolžnika iz postopka obravnave ugovora proti odpustu obveznosti izključiti, dolžnika pa napotiti, da zaprosi na sodišču za brezplačno pravno pomoč. Ker pa je dopustilo, da dolžnika zastopa pooblaščenka (ki jo dolžnik tudi naslavlja kot odvetnico), ki je kot oseba, ki nima statusa odvetnice, kršila prepoved odplačnega zastopanja dolžnika v postopku obravnave ugovora upravitelja proti odpustu obveznosti, je storilo absolutno bistveno kršitev določb postopka iz 11. točke drugega odstavka 339. člena ZPP.

VSL Sklep Cst 140/2018, 21. 3. 2018

- ◆ Sodišču ZFPPIPP nalaga, da na podlagi poročila o dolžnikovem finančnem položaju presodi, ali je dolžnik insolventen in o začetku stečajnega postopka odloči na podlagi te presoje. Sodišče na podlagi navedb in dokazov dolžnika v predlogu ugotavlja, ali je pri dolžniku podana insolventnost. V razlogih sklepa, s katerim sodišče ugotovi dolžnikovu predlogu za začetek stečajnega postopka, mora zato sodišče navesti dejstva in dokaze, iz katerih je ugotovilo insolventnost dolžnika. Le tako je mogoče preizkusiti, ali je na ugotovljena dejstva prvostopenjsko sodišče pravilno uporabilo materialno pravo.

VSL Sklep Cst 205/2018, 25. 4. 2018

Iz obrazložitve:

5. Kadar dolžnik vloži predlog za začetek postopka osebnega stečaja na zapisnik pri sodišču, ga mora sodišče poučiti o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja in možnosti odpusta obveznosti (1. točka drugega odstavka 383. a člena ZFPPIPP). Glede na izkazan dopis družbe G. d. o. o., ki je očitno dolžniku pripravila predlog za začetek postopka osebnega stečaja in neizkazano poučitev dolžnika o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja, pritožbeno sodišče dopušča možnost, da pritožnik o pravnih posledicah začetka postopka osebnega stečaja ni bil poučen in da zato vloženi predlog ni odražal njegove prave volje. Njegovo pritožbo je zato pritožbeno sodišče meritorno obravnavalo.

383.b člen (dosegljivost dolžnika sodišču in upravitelju)

- ◆ Odločitev o utemeljenosti upraviteljevega ugovora je sodišče prve stopnje oprlo na dejstvo, da dolžnik v roku iz sklepa o prodaji ni izpraznil stanovanja, v katerem je živel in v katerem je imel svoje stvari. Brez presoje, ali je imel dolžnik utemeljen razlog, da se ni mogel izseliti iz stanovanja in iz njega odnesti svoje stvari v roku treh mesecev iz sklepa o prodaji, je materialno pravno zmoten zaključek sodišča prve stopnje, da predstavlja dejstvo, da stanovanja ni izpraznil na dan, ki mu ga je določilo sodišče v sklepu o prodaji, kršitev dolžnikove sodelovalne dolžnosti s sodiščem.

VSL Sklep Cst 97/2018, 28. 2. 2018

- ◆ Pritožnik je bil poučen o tem, da mora upravitelju redno pošiljati podatke, ki so zajeti v mesečnem poročilu stečajnega dolžnika. Pritožnik teh podatkov upravitelju ni pošiljal dve leti. Pritožnik ne more sam odrediti, kolikšen znesek bo nakazal na fiduciarni račun, upoštevajoč različne mesečne zneske svojih obveznosti, ne glede na to, v kateri državi prebiva in dela, temveč mora o premoženjskem stanju upravitelja redno informirati.

VSL Sklep Cst 128/2018, 3. 4. 2018

384. člen (ugotovitev stanja dolžnikovega premoženja)

1. Splošno

- ◆ Opravičilo z naroka, vloženo skupaj s predlogom za dodelitev brezplačne pravne pomoči na dan naroka, je očitno zavlačevanje s postopkom. Sodišče je dolžno postopati hitro, brez nepotrebnega odlašanja in zavlačevanja in s čim manjšimi stroški. To je bilo onemogočeno z dolžničnim ravnanjem, ko je šele na dan naroka predlagala preložitve naroka in šele takrat zaprosila za brezplačno pravno pomoč, čeprav je pred tem imela dovolj časa, da to uredi. Denarna kazen kot disciplinska sankcija in sredstvo za doseg izpolnitve dolžnosti, mora biti primerna in sorazmerna. Najvišja denarna kazen je predvidena za najhujše kršitve; zavlačevanje s postopkom, pri čemer je dolžnica svoj izostanek vendarle opravičila (čeprav razlog ni bil upravičen), pa ne more biti podlaga za izrek najvišje denarne kazni.

VSL Sklep Cst 226/2018, 8. 5. 2018

2. Obveznosti dolžnika med postopkom

- ◆ Pritožnik je bil poučen o tem, da mora upravitelju redno pošiljati podatke, ki so zajeti v mesečnem poročilu stečajnega dolžnika. Pritožnik teh podatkov upravitelju ni pošiljal dve leti. Pritožnik ne more sam odrediti, kolikšen znesek bo nakazal na fiduciarni račun, upoštevajoč različne mesečne zneske svojih obveznosti, ne glede na to, v kateri državi prebiva in dela, temveč mora o premoženjskem stanju upravitelja redno informirati.

VSL Sklep Cst 128/2018, 3. 4. 2018

- ◆ Dolžnik sam pa navaja, da je dokaj redno oddajal plačilne liste. „Dokaj redno“ v postopku osebnega stečaja ni dovolj, obveznosti mora dolžnik izpolnjevati v roku, če jih ne more, pa mora o tem obvestiti upravitelja. Ravnanje, ko dolžnik odpove pogodbo o zaposlitvi, pri tem pa nove zaposlitve še nima, vsekakor ni ravnanje v skladu s 401. členom ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 166/2018, 10. 4. 2018

385. člen (stranke glavnega postopka osebnega stečaja)

386. člen (omejitev poslovne sposobnosti stečajnega dolžnika)

- ◆ Obravnavani pravdni postopek se ne nanaša na premoženje dolžnika, ki je v osebnem stečaju in tudi ne vpliva na obseg stečajne mase v postopku osebnega stečaja. Ugotovitveni in prepovedni zahtevki zadevajo ravnanje stečajnega dolžnika osebno. Ker se omejitev pritožnikove poslovne sposobnosti ne nanaša na nedenarne terjatve zaradi kršitve pravic, je bila vročitev tožbe stečajnemu dolžniku osebno pravilna. Uredba 874/2004 v primeru nepoštenega ravnanja določa razen preklica domene tudi možnost prenosa domenskega imena na (pri)tožnika.

VSL Sodba V Cpg 1148/2017, 11. 1. 2018

387. člen (posebno pravilo o pravnih posledicah začetka osebnega stečaja nad podjetnikom ali zasebnikom)

388. člen (fiduciarni denarni račun upravitelja)

389. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ◆ Ker prva toženka še ne razpolaga z listinami, ki bi ji omogočile vpis spremembe podatkov v sodni register, intervencija sodišča, s katero bi ji z začasno odredbo prepovedalo na registrskem sodišču vložiti nepopoln predlog, v konkretnem primeru (ob upoštevanju dejstva, da je tožeča stranka v postopku osebnega stečaja) ni potrebna. Poslovni delež dolžnika v družbi z omejeno odgovornostjo, ki ga je imel ob začetku postopka osebnega stečaja, predstavlja njegovo premoženje, ki spada v stečajno maso.

VSL Sklep I Cpg 233/2018, 21. 3. 2018

- ◆ Iz obračunov plač za dolžnika je razvidno, da v posameznih mesecih dolžnikova minimalna plača ni dosegala zakonsko določenega minimuma, upoštevajoč dodatek za prehrano in dnevnice pa ga je večkrat preseгла. Kadar znesek dolžnikove plače ne dosega zakonsko določenega minimuma, z dodatki (za malice in iz naslova dnevnice) pa ga presega, mora delodajalec dolžniku izplačati tolikšen znesek, ki skupaj s plačo in dodatki predstavlja tisti minimum dohodkov, ki jih dolžniku zagotavlja citirano določilo tretjega odstavka 389. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 20/2018, 7. 2. 2018

Iz obrazložitve:

10. V sklepu Cst 301/2017 z dne 8. 6. 2017 (p. d. 166) je pritožbeno sodišče pojasnilo, da ZIZ v 102. členu določa, kateri dolžnikovi prejemki so izvzeti iz izvršbe in da ti prejemki tudi v stečajno maso ne sodijo. Med temi pa ni ne nadomestila za malico, ne dnevnice. Pri tem se je sklicevalo na sodno prakso, po kateri dnevnice lahko predstavljajo nujne stroške v smislu 354. člena ZFPPIPP v zvezi z 9. točko 2. odstavka (pravilno: 1. odstavka) 355. člena istega zakona, če dolžnik pravočasno vloži predlog, naj se mu ti zneski priznajo kot stroški. Vendar pa je to prakso šteti kot pravilno le takrat, kadar dolžnik prejema višjo plačo od tiste, ki mu jo jamči zakon. V primeru, kadar znesek dolžnikove plače ne dosega zakonsko določenega minimuma, z dodatki (za malice in iz naslova dnevnice) pa ga presega, pa mora delodajalec dolžniku izplačati tolikšen znesek, ki skupaj s plačo in dodatki predstavlja tisti minimum dohodkov, ki jih dolžniku zagotavlja citirano določilo tretjega odstavka 389. člena ZFPPIPP. O tem niti v teoriji niti v praksi ni nobenega dvoma. Iz določila 1. točke 1. odstavka 102. člena ZIZ izhaja jasen namen zakonodajalca, da minimalna plača v neto znesku po svoji vsebini pomeni mejo, pod katero v izvršbi na prejemke iz delovnega razmerja ni dopustno presegati. V obrazložitvi predloga Zakona o minimalni plači je kot temeljno načelo poudarjena zahteva, da se mora delavcu s sprejemanjem minimalne plače zagotoviti dostojno življenje, pri čemer minimalna plača v neto znesku predstavlja vrednost minimalnih življenjskih potrebščin. Dokler vsota prejemkov iz delovnega razmerja (plača in ostali prejemki) ne dosega neto zneska minimalne plače, je izvršba nedopustna[.8] Pri izračunu nerubljivega dela plače v znesku 600,95 EUR (od 1. 1. 2016 znaša minimalna plača 790,73 EUR bruto), se upoštevaj prejemki, ki jih dolžnik prejema iz naslova delovnega razmerja, torej poleg plače tudi potni stroški, dnevnice in stroški prehrane ter regres. Tako tolmačenje zakona podpira tudi enotna sodna praksa.

...

13. Kot izhaja iz 2. odstavka 26. člena se v primeru dodelitve otrok v skupno varstvo in vzgojo višina minimalnega dohodka za otroka v razmerju do osnovnega zneska minimalnega dohodka določi v polovični višini merila iz 9. in 10. točke 1. odstavka tega člena. Dolžnik je bil, kot rečeno, v spornem obdobju dolžan preživljati dva mladoletna otroka. Z materjo svojih otrok sta se dogovorila za skupno varstvo in vzgojo. Zato pritožbeno sodišče s tem sklepom spreminja svoje pravno stališče, ki ga je zavzelo v sklepu Cst 2/2017 z dne 11. 1. 2017 (p. d. 143)[12] tako, da znesek za preživljanje dveh dolžnikovih otrok znaša polovico tistega zneska, ki ga določajo merila 9. in 10. točke ZSVarPre; torej tako, kot je predlagal upravitelj v tabeli, priloženi k predlogu z dne 26. 7. 2017 (p. d. 128).

- ◆ V zakonski zvezi ustvarjeno premoženje je skupno premoženje, ki se ob razvezi zakonske zveze ugotavlja in nato določijo deleži na skupnem premoženju. Zakonca se lahko dogovorita za delitev skupnega premoženja tako, kot menita, da je to primerno, če ni spora in če do delitve skupnega

premoženja ne pride v okoliščinah, kot je bilo v obravnavani zadevi. Posebna okoliščina v obravnavani zadevi je ta, da je izpodbijani sporazum sklenjen 19. 12. 2014, nato pa je 25. 3. 2015 nad tožečo stranko začel postopek osebnega stečaja. Pravilna je presoja sodišča prve stopnje, da je sporazum o razdelitvi premoženja zakoncev navidezen in skriva darilno pogodbo, posledično pa je pravilna materialno pravna presoja sodišča prve stopnje, da je s tem zmanjšano premoženje tožeče stranke, ki z izpodbijanem sporazumom ni prejela nasprotne dajatve oziroma v neznatni vrednosti ter je s tem izpolnjen objektivni pogoj izpodbojnosti po 271. členu ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 249/2017, 9. 3. 2018

389.a člen (pogoji za poslovanje stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.b člen (posebna pravila pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.c člen (ustavitev poslovanja stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

389.d člen (posebna pravila o odpustu obveznosti pri poslovanju stečajnega dolžnika kot podjetnika ali zasebnika)

390. člen (posebna pravila za prednostne terjatve)

- ◆ Po izrecni določbi drugega odstavka 390. člena ZFPPIPP začetek postopka osebnega stečaja ne vpliva na postopek izvršbe in zavarovanja zaradi izterjave zakonite preživnine, začetem pred začetkom stečajnega postopka. Prav tako je po začetku stečajnega postopka proti stečajnemu dolžniku dovoljeno izdati sklep o izvršbi in zavarovanju zaradi izterjave zakonite preživnine. Pritožnik meni, da prisilno prodajo istega premoženja sočasno vodita dve sodišči. Zgodilo bi se lahko celo, da bi bilo premoženje sočasno prodano na dveh dražbah sodišč kupcem, ki drug za drugega ne bi vedeli. Po mnenju pritožbenega sodišča to ni pravna ovira, da v konkretnem primeru ne bi bilo mogoče uporabiti 390. člena ZFPPIPP. Izvršilni postopek s prodajo nepremičnin je sestavljen iz več faz postopka. Sodišče je zaznamovalo nadaljevanje izvršbe z novim izvršilnim sredstvom na nepremičninah v zemljiški knjigi in s tem je pridobil upnik zastavno pravico na nepremičnini (prim. 170. člen ZIZ). Ostala izvršilna dejanja pri izvršbi glede nepremičnine pa bodo v izvršilnem postopku opravljena le, če nepremičnina ne bo prodana že v stečajnem postopku. Izvršilno sodišče bo moralo stečajni postopek upoštevati toliko, da ne pride do dvojne prodaje iste stvari. Na to bo moralo paziti izvršilno sodišče pri opravi nadaljnjih izvršilnih dejanja v postopku unovčenja nepremičnine. Tudi pritožnik ugotavlja, da se sočasno ne moreta voditi dve prisilni prodaji nepremičnine. Ker pa gre za izterjavo prednostne terjatve ni razloga, da se ne bi uporabil drugi odstavek 390. člena ZFPPIPP, ki izključuje 131. člen ZFPPIPP, pri dovolitvi izvršbe in zaznambi sklepa o izvršbi v zemljiški knjigi ter posledično pri poplačilu terjatve iz kupnine za prodano nepremičnino.

VSL Sklep I Ip 3803/2016, 26. 1. 2017

- ◆ Terjatve iz prvega odstavka 390. člena ZFPPIPP so le tiste, ki so v prvem odstavku 390. člena ZFPPIPP specialno določene kot prednostne. Tako razlago potrjuje tudi besedilo drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP, po katerem (pred uveljavitvijo novele G) odpust obveznosti ne učinkuje za prednostne terjatve

iz prvega odstavka 21. člena in prvega odstavka 390. člena tega zakona. Ob razlagi 390. člena, na kateri je utemeljena izpodbijana odločitev in po kateri so terjatve iz prvega in drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP kot prednostne določene v prvem odstavku 390. člena, je navedba terjatev iz prvega odstavka 21. člena v tej določbi povsem nepotrebna. Drugačno razlago od izpodbijane narekuje tudi novela ZFPPIPP-G, po kateri se v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP v napovednem stavku besedilo „prvega odstavka 21. člena“ nadomesti z besedilom „prvega in drugega odstavka 21. člena“ in s tem, kot izhaja tudi iz zakonodajnega gradiva, širi terjatve, za katere ne učinkuje odpust obveznosti, tudi na terjatve za plačilo neplačanih prispevkov iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 360/2017-11, 20. 2. 2018

391. člen (posebna pravila o izpodbijnosti pravnih dejanj dolžnika)

- ◆ V zakonski zvezi ustvarjeno premoženje je skupno premoženje, ki se ob razvezi zakonske zveze ugotavlja in nato določijo deleži na skupnem premoženju. Zakonca se lahko dogovorita za delitev skupnega premoženja tako, kot menita, da je to primerno, če ni spora in če do delitve skupnega premoženja ne pride v okoliščinah, kot je bilo v obravnavani zadevi. Posebna okoliščina v obravnavani zadevi je ta, da je izpodbijani sporazum sklenjen 19. 12. 2014, nato pa je 25. 3. 2015 nad tožečo stranko začel postopek osebnega stečaja. Pravilna je presoja sodišča prve stopnje, da je sporazum o razdelitvi premoženja zakoncev navidezen in skriva darilno pogodbo, posledično pa je pravilna materialno pravna presoja sodišča prve stopnje, da je s tem zmanjšano premoženje tožeče stranke, ki z izpodbijanem sporazumom ni prejela nasprotne dajatve oziroma v neznatni vrednosti ter je s tem izpolnjen objektivni pogoj izpodbijnosti po 271. členu ZFPPIPP.

VSC Sodba Cpg 249/2017, 9. 3. 2018

392. člen (posebna pravila o uveljavitvi terjatev do dolžnika)

393. člen (izterjava stalnih prejemkov stečajnega dolžnika)

394. člen (zaseg denarnega dobroimetja na dolžnikovih denarnih računih)

395. člen (posebna pravila o prodaji premoženja)

1. Splošno

- ◆ Ocena vrednosti nepremičnine, na katero se sklicuje pritožnica, je bila opravljena v fiskalne namene in kot taka ne predstavlja nujno realne vrednosti nepremičnine, tudi sicer pa ni iz istega obdobja kot je oceno nepremičnine v tem postopku izdelal sodni cenilec. Ocena vrednosti je zgolj izhodišče v postopku prodaje. Ta vrednost ni dejstvo, pač pa samo (pogajalsko) izhodišče stečajnega dolžnika v postopku prodaje.

VSL sklep Cst 201/2018, 8. 5. 2018

2. Izselitev iz nepremičnine v solastnini

- ◆ Če se v postopku osebnega stečaja prodaja stanovanje ali družinska stanovanjska hiša, v kateri stanuje dolжник kot lastnik, se s sklepom o prodaji naloži dolžniku, da v treh mesecih po prejemu sklepa izprazni stanovanje ali stanovanjsko hišo in jo izroči upravitelju (drugi odstavek 395. člena ZFPPIPP). Izdaja takega sklepa je obvezna, socialne razmere dolžnika pri tem niso pomembne.
VSL Sklep Cst 2/2018, 16. 1. 2018
- ◆ Odločitev o utemeljenosti upraviteljevega ugovora je sodišče prve stopnje oprlo na dejstvo, da dolжник v roku iz sklepa o prodaji ni izpraznil stanovanja, v katerem je živel in v katerem je imel svoje stvari. Brez presoje, ali je imel dolжник utemeljen razlog, da se ni mogel izseliti iz stanovanja in iz njega odnesti svoje stvari v roku treh mesecev iz sklepa o prodaji, je materialno pravno zmoten zaključek sodišča prve stopnje, da predstavlja dejstvo, da stanovanja ni izpraznil na dan, ki mu ga je določilo sodišče v sklepu o prodaji, kršitev dolžnikove sodelovalne dolžnosti s sodiščem.
VSL Sklep Cst 97/2018, 28. 2. 2018
- ◆ Sodišče mora izdati sklep o izpraznitvi stanovanja oziroma stanovanjske hiše, in sicer to stori že ob izdaji prvega sklepa o prodaji. Leto in pol (od začetka postopka osebnega stečaja) je po oceni višjega sodišča več kot dovolj časa za pripravo otrok na selitev. Rok za izpraznitev pa je tudi zakonsko določen, kar pomeni, da sodišče ne more določiti nekega drugega, daljšega roka za izpraznitev.
VSL Sklep Cst 139/2018, 20. 3. 2018
- ◆ Sodišče prve stopnje je v izreku določilo, da mora dolжник stanovanjsko hišo izprazniti in izročiti v treh mesecih po prejemu sklepa. Rok je določen skladno z drugim odstavkom 395. člena ZFPPIPP.
VSL Sklep Cst 169/2018, 10. 4. 2018

396. člen (sklep o končanju postopka osebnega stečaja)

397. člen (uporaba pododdelka 5.11.2)

398. člen (predlog za odpust obveznosti)

399. člen (namen odpusta in ovire za odpust obveznosti)

1. Splošno

- ◆ Stečajno sodišče upošteva izključno podatke iz kazenske evidence, ni pa pristojno za odločanje, ali so ti podatki tudi pravilni. Ker so dolžnikova kazniva dejanja absolutna ovira za odpust obveznosti, le-tega v postopku osebnega stečaja dolжник ne more doseči, ne glede na razloge, zaradi katerih je bil pravnomočno obsojen.
VSL sklep Cst 39/2018, 6. 2. 2018

2. Namen odpusta obveznosti:

- ◆ Dolжник je k vestnemu in poštenemu ravnanju zavezan skozi celotni stečajni postopek in v celoti svojega delovanja, ne pa samo tam, ko je šlo za delodajalca. Zakon sodišču ne nalaga, da mora odločiti o ugovoru do izteka preizkusnega obdobja, zato posledično zatrjevana kršitev pravil postopka ni mogla biti storjena.

Ugovorni rok je objektivni zakonski rok, zato pritožnik z navedbami o tem, kdaj in kako je upraviteljica izvedela za ugovorne razloge, ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 88/2018, 27. 2. 2018

- ◆ Sodišče prve stopnje se je v ponovljenem postopku oprlo na stališče Ustavnega sodišča RS, ki je pojasnilo, da je pri presoji ovire po v času odločanja veljavni 4. točki 399. člena ZFPPIPP potrebno upoštevati namen odpusta obveznosti, ki odpust obveznosti pogojuje z vrednostno primernostjo dolžnika. Zato pravni pojem "prevzemanje obveznosti" v omenjeni določbi ZFPPIPP po stališču Ustavnega sodišča RS ne zajema samo obveznosti, ki so nastale neposredno na izraženi dolžnikovi volji, da obveznost prevzame, ampak tudi tiste obveznosti, pri katerih dolžnik s svojim zavestnim in voljnim ravnanjem povzroči izpolnitev zakonskih pogojev za nastanek obveznosti (npr. spregled pravne osebnosti ali odškodninsko odgovornost zaradi kršitev pravil o finančnem poslovanju). Sodišče prve stopnje je glede na navedeno pri presoji, ali obstaja ovira iz 4. točke 399. člena ZFPPIPP, upoštevalo tudi ravnanja dolžnice kot zakonite zastopnice družbe M. d.o.o., nad katero se je dne 21. 11. 2013 začel stečajni postopek.

VSL Sklep Cst 107/2018, 21. 3. 2018

3. Ovire za začetek postopka odpusta

- ◆ Določba 1. točke petega odstavka 407. člena ZFPPIPP v zvezi s 1. točko drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP je jasna: dolžniku, ki je bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, pa do poteka preizkusnega obdobja ta obsodba še ni izbrisana iz kazenske evidence ali če se do poteka preizkusnega obdobja še niso izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije, obveznosti ni mogoče odpustiti.

VSL Sklep Cst 45/2018, 31. 1. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP nalaga sodišču, da pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti preveri, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da mora preveriti, ali je v primeru, če je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, obsodba do poteka preizkusnega obdobja že izbrisana iz kazenske evidence, ali če so se do poteka preizkusnega obdobja izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije. Če rok za izbris obsodbe do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel, mora sodišče po 1. točki petega odstavka 407. člena ZFPPIPP predlog za odpust obveznosti zavrniti.

VSL sklep Cst 54/2018, 13. 2. 2018

- ◆ Ker je obstoj zakonske ovire za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP prvostopenjsko sodišče moralo ugotavljati po uradni dolžnosti, je zmotno pritožbeno stališče, da bi v zvezi z ugotavljanjem zakonske ovire sodišče moralo postopati kot v primeru vložene ugovora proti odpustu obveznosti po 405. členu ZFPPIPP, ker za to ni zakonske podlage.

VSL Sklep Cst 135/2018, 21. 3. 2018

- ◆ Stečajno sodišče upošteva izključno podatke iz kazenske evidence, ni pa pristojno za odločanje, ali so ti podatki tudi pravilni. Ker so dolžnikova kazniva dejanja absolutna ovira za odpust obveznosti, le-tega v postopku osebnega stečaja dolžnik ne more doseči, ne glede na razloge, zaradi katerih je bil pravnomočno obsojen.

VSL sklep Cst 39/2018, 6. 2. 2018

4. Ravnanja dolžnika, ki pomenijo zlorabo pravice do odpusta

- ◆ Pritožbene trditve, da dolžnica ni imela namena komurkoli škodovati ali se okoristiti z zadolževanjem pri upniku, niso relevantne. Za obstoj zakonske ovire za odpust obveznosti po 3. točki četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP zadostuje že lahkomišelnost ravnanja, ki je privedlo do prekomernega zadolževanja dolžnice. Ta pa se je odrazila v njenem pričakovanju plačila njenega dolžnika zgolj na podlagi njegovih ustnih zagotovil, kot sama navaja v pritožbi "mu je verjela na besedo, ko ji je zatrjeval, da bo dolgove poplačal". Prenehanje ažurnega poplačila dolgov njenega dolžnika glede na predhodna redna plačila, na podlagi katerih je tudi dolžnica sama lahko izpolnjevala svoje obveznosti do upnika, je bil dolžnici, ki je bila odvisna od poravnavanja obveznosti njenega dolžnika, lahko zadosten signal k ukrepanju, če že ne k prisilni izterjavi že zapadlih dolgov pa k prenehanju sprejemanja naročil transportnih storitev. V

nasprotnem primeru je dolžnica soglašala s posledico njenega nadaljnega zadolževanja pri upniku, ne da bi za to imela kritje v izpolnjevanju obveznosti njenega dolžnika. Pravilen je zato zaključek prvostopenjskega sodišča, da dolžnica kljub zavedanju lastnega finančnega stanja in rizika poslovanja ni storila nič, da bi preprečila večanje dolga.

VSL Sklep Cst 552/2017, 4. 10. 2017

- ◆ Pritožnik izhaja iz zmotnega stališča, da je za presojo utemeljenosti ugovornega razloga v danem primeru odločilno le, kakšna je bila višina zavarovanja kredita. Pri presoji, ali je dolžnik prevzel obveznosti, ki so nesorazmerne z njegovim premoženjskim položajem, je namreč potrebno upoštevati tudi ostale obveznosti, ki jih je dolžnik imel ob najetju kredita in presojati, ali je z dohodki, ki jih je prejemal ob sklenitvi kreditne pogodbe, bil sposoben poravnati te obveznosti in obveznosti iz kredita. Sodišče prve stopnje je namreč ugotovilo, da je imel dolžnik še vrsto drugih obveznosti, ki jih očitno bi bil sposoben poravnati.

VSL Sklep Cst 697/2017, 13. 12. 2017

- ◆ Ovira za odpust obveznosti ni podana že, če je davčni organ dodatno ali naknadno odmeril davek v znesku najmanj 4.000,00 EUR. Ovira za odpust obveznosti je podana zgolj v primeru, da ima dolžnikovo ravnanje značilnost nevestnega ali nepoštenega ravnanja, saj gre (zgolj) v takem primeru za zlorabo pravice do odpusta. Vprašanje, ali gre za zlorabo pravice do odpusta obveznosti, je dejansko vprašanje, ki ga mora na konkretizirani ravni najprej zatrjevati upravitelj ali upnik, šele nato pa tudi dokazati.

VSL sklep Cst 720/2017, 9. 1. 2018

- ◆ Dolžnik lahko dokaže, da kljub neodplačnem razpolaganju ni šlo za zlorabo pravice do odpusta obveznosti. Pomembno pa je, da je dolžnik sam povedal upraviteljici že na uvodnem razgovoru, da je to nepremičnino podaril sinu, takoj po opozorilu pa je bilo to sanirano tako, da je bila nepremičnina vrnjena v stečajno maso.

VSL Sklep Cst 673/2017, 5. 12. 2017

- ◆ Sodišče prve stopnje je v navedeni sodbi ugotovilo, da sta bila tako terjatev kot hipoteka pridobljeni z izpodbojnim dejanjem, ki je v opustitvi vložitve ugovora s strani M. S., da sta podana tako objektivni kot subjektivni element izpodbojnosti ter da je potrebno uporabiti drugi odstavek 271. člena ZFPPIPP. Iz navedenega izhaja, da je podan dejanski stan iz 4. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP, ki je ovira za odpust obveznosti.

VSL Sklep Cst 78/2018, 28. 2. 2018

- ◆ Ne glede na to, da je dolžnica trdila, da je verjela vrednosti nepremičnine po oceni GURS (21.450,00 EUR), čeprav se je v prodaji izkazalo, da je bila prodana le za 2.975,00 EUR, kar torej predstavlja njeno dejansko vrednost (za višji znesek je ni bil pripravljen kupiti nihče), pa ni mogoče trditi, da zgolj to predstavlja tako premoženjsko stanje, da sklenitev nove posojilne pogodbe ne bi predstavljala nesorazmernega zadolževanja. Njen mesečni dohodek ni bil bistveno nad minimalnim, zato ni jasno, kako bi dolžnica lahko računala na to, da bo sposobna posojilo vrniti. Pomembno pa je tudi dejstvo, da dolžnica sama ni storila prav ničesar za izpolnitev obveznosti. Kar je bilo poplačanega, je bilo skozi izvršilni postopek, izterjava stalnih prejemkov v postopku osebnega stečaja pa prav tako ni prostovoljno plačilo oziroma prizadevanje za vsaj delno poplačilo upnikov. Njeno ravnanje pred uvedbo postopka osebnega stečaja torej ni bilo ne vestno ne skrbno: obveznosti bi lahko vsaj delno poplačevala, pa v tej smeri ni storila ničesar.

VSL sklep Cst 6/2018, 16. 1. 2018

- ◆ Za obstoj domneve po 1. točki četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP se ne zahteva pravnomočnost odločbe, s katero je bil dodatno ali naknadno odmerjen davek (ali naloženo plačilo prispevkov), pač pa zadostuje že, da je taka odločba izdana. Odveč so zato pritožbene navedbe, ali je sporna davčna odločba že pravnomočna oziroma kdaj bi lahko postala pravnomočna.

VSL Sklep Cst 174/2018, 10. 4. 2018

400. člen (začetek postopka odpusta obveznosti)

1. Podatki, ki jih pred odločitvijo o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti pridobi sodišče in presoja ovir za odpust

2. Sklep o začetku postopka odpusta in oklic

3. Določitev dolžine preizkusnega obdobja

- ◆ Na podlagi ugovora proti odpustu obveznosti zaradi skrajšanja preizkusnega obdobja je dopustno skrajšati tudi preizkusno obdobje, ki je bilo prej določeno v trajanju več kot dve leti, če so podane izjemne okoliščine. Izjemne okoliščine so določene v osmem odstavku 400. člena ZFPPIPP (stečajni dolžnik nima prejemkov ali so neznatni in ni izgledov, da bi bil v naslednjih dveh letih zmožen prejemati pomembno višje prejemke ali pridobiti premoženje večje vrednosti). Dolžnik pa takih izjemnih okoliščin ni zatrjeval, še več, v teku je postopek ugotavljanja skupnega premoženja, na podlagi katerega dolžnik utegne pridobiti solastni delež na nepremičnini, po GURS ocenjeni na 250.000,00 EUR.

VSL sklep Cst 676/2017, 12. 12. 2017

- ◆ Za odmero preizkusne dobe morata biti izpolnjeni dve predpostavki. Ne zadošča torej zgolj ugotovitev, da gre za brezposelno osebo. Zakon namreč poleg predpostavke, da stečajni dolžnik nima prejemkov, ki bi spadali v stečajno maso ali so ti neznatni, določa še predpostavko nezmožnosti pridobivanja dohodkov oziroma premoženja.

VSL Sklep Cst 700/2017, 20. 12. 2017

- ◆ V osmem odstavku 400. člena ZFPPIPP je določena izjema od splošnega pravila, ki je predvidena za primere najbolj ogroženih socialnih skupin. Za ugotovitev o prežिवninski obveznosti do zakonca ne zadošča trditev, da je dolžnik poročen ter da je njegova žena brezposelna.

VSL sklep Cst 35/2018, 26. 1. 2018

401. člen (dodatne obveznosti stečajnega dolžnika med preizkusnim obdobjem)

- ◆ Ker dolžnik upraviteljice ni obvestil o zaposlitvi, prav tako je ni obvestil o prejeti plači in o odprtem transakcijskem računu, je svoje obveznosti nedvomno kršil. Stečajni dolžnik stečajne mase ne sme porabljeti za svoje potrebe, tudi če gre za stroške zdravljenja. Sodišče pa nima možnosti, da bi stečajnemu dolžniku to napako, kot sam označuje svoje dejanje, oprostilo, saj bi sicer poseglo v ustavno pravico upnikov do zasebne lastnine, katere del je tudi pravica do plačila terjatev.

VSL Sklep Cst 31/2018, 6. 2. 2018

- ◆ Dolžnik sam pa navaja, da je dokaj redno oddajal plačilne liste. „Dokaj redno“ v postopku osebnega stečaja ni dovolj, obveznosti mora dolžnik izpolnjevati v roku, če jih ne more, pa mora o tem obvestiti upravitelja. Ravnanje, ko dolžnik odpove pogodbo o zaposlitvi, pri tem pa nove zaposlitve še nima, vsekakor ni ravnanje v skladu s 401. členom ZFPPIPP.

VSL Sklep Cst 166/2018, 10. 4. 2018

402. člen (dodatne naloge in pristojnosti upravitelja med preizkusnim obdobjem)

403. člen (razlogi za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ V postopkih zaradi insolventnosti pritožba ne zadrži izvršitve sklepa, če ni v zakonu za posamezen primer drugače določeno. Sklep o začetku odpusta obveznosti je tako začel učinkovati z izdajo. Razlog, da obstaja ovira za odpust obveznosti iz 399. člena ZFPPIPP, se tudi ne uveljavlja s pritožbo proti sklepu o začetku postopka odpusta obveznosti, temveč z ugovorom proti odpustu obveznosti. Ni pomembno,

ali je bilo dejanje, ki je bilo izpodbijano, odpravljeno in je bil v stečajno maso plačan znesek, ki predstavlja protivrednost takega razpolaganja. Znesek 5.000,00 EUR na račun razlike v vrednosti podedovanega premoženja pa je bil v stečajno maso plačan šele po intervenciji upraviteljice, ki je za to morala vložiti tožbo, iz spisa pa ni razvidno, da bi za kaj takega poskrbel dolžnik. V takem primeru namreč tožba ne bi bila potrebna, ne bi pa bila izpolnjena niti domneva iz 4. točke četrtega odstavka 399. člena ZFPPIPP, za izpolnitev katere je treba tudi vložiti tožbo za izpodbijanje pravnih dejanj stečajnega dolžnika v skladu z 277. členom ZFPPIPP.

VSL sklep Cst 701/2017, 19. 12. 2017

- ◆ Ovira za odpust obveznosti ni podana že, če je davčni organ dodatno ali naknadno odmeril davek v znesku najmanj 4.000,00 EUR. Ovira za odpust obveznosti je podana zgolj v primeru, da ima dolžnikovo ravnanje značilnost nevestnega ali nepoštenega ravnanja, saj gre (zgolj) v takem primeru za zlorabo pravice do odpusta. Vprašanje, ali gre za zlorabo pravice do odpusta obveznosti, je dejansko vprašanje, ki ga mora na konkretizirani ravni najprej zatrjevati upravitelj ali upnik, šele nato pa tudi dokazati.

VSL sklep Cst 720/2017, 9. 1. 2018

- ◆ Pritožnik je bil poučen o tem, da mora upravitelju redno pošiljati podatke, ki so zajeti v mesečnem poročilu stečajnega dolžnika. Pritožnik teh podatkov upravitelju ni pošiljal dve leti. Pritožnik ne more sam odrediti, kolikšen znesek bo nakazal na fiduciarni račun, upoštevajoč različne mesečne zneske svojih obveznosti, ne glede na to, v kateri državi prebiva in dela, temveč mora o premoženjskem stanju upravitelja redno informirati.

VSL Sklep Cst 128/2018, 3. 4. 2018

- ◆ Brezplačno opravljanje funkcije direktorja v kapitalski družbi predstavlja odpoved premoženjski pravici, to je pravici do plačila za opravljeno delo. Čeprav je družbenica družinskega podjetja le dolžnikova žena, predstavlja poslovni delež v njenem notranjem razmerju skupno premoženje. Skupno premoženje oziroma dolžnikov nedoločen delež na tem premoženju pa predstavlja dolžnikovo premoženje, ki je stečajna masa, o katerem dolžnik upraviteljice ni obvestil. Vseeno je, če se je iz naslova plače, ki jo dolžnik prejema pri delodajalcu, nabrala znatna stečajna masa. Dolžnik je k vestnemu in poštemu ravnanju zavezan skozi celotni stečajni postopek in v celoti svojega delovanja, ne pa samo tam, ko je šlo za delodajalca. Zakon sodišču ne nalaga, da mora odločiti o ugovoru do izteka preizkusnega obdobja, zato posledično zatrjevana kršitev pravil postopka ni mogla biti storjena. Ugovorni rok je objektivni zakonski rok, zato pritožnik z navedbami o tem, kdaj in kako je upraviteljica izvedela za ugovorne razloge, ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 88/2018, 27. 2. 2018

- ◆ Odločitev o utemeljenosti upraviteljevega ugovora je sodišče prve stopnje oprlo na dejstvo, da dolžnik v roku iz sklepa o prodaji ni izpraznil stanovanja, v katerem je živel in v katerem je imel svoje stvari. Brez presoje, ali je imel dolžnik utemeljen razlog, da se ni mogel izseliti iz stanovanja in iz njega odnesti svoje stvari v roku treh mesecev iz sklepa o prodaji, je materialno pravno zmoten zaključek sodišča prve stopnje, da predstavlja dejstvo, da stanovanja ni izpraznil na dan, ki mu ga je določilo sodišče v sklepu o prodaji, kršitev dolžnikove sodelovalne dolžnosti s sodiščem.

VSL Sklep Cst 97/2018, 28. 2. 2018

- ◆ Ker dolžnik upraviteljice ni obvestil o zaposlitvi, prav tako je ni obvestil o prejeti plači in o odprtem transakcijskem računu, je svoje obveznosti nedvomno kršil. Stečajni dolžnik stečajne mase ne sme porabljeni za svoje potrebe, tudi če gre za stroške zdravljenja. Sodišče pa nima možnosti, da bi stečajnemu dolžniku to napako, kot sam označuje svoje dejanje, oprostilo, saj bi sicer poseglo v ustavno pravico upnikov do zasebne lastnine, katere del je tudi pravica do plačila terjatev.

VSL Sklep Cst 31/2018, 6. 2. 2018

404. člen (roki za ugovor proti odpustu obveznosti)

- ◆ Zakon sodišču ne nalaga, da mora odločiti o ugovoru do izteka preizkusnega obdobja, zato posledično zatrjevana kršitev pravil postopka ni mogla biti storjena. Ugovorni rok je objektivni zakonski rok, zato pritožnik z navedbami o tem, kdaj in kako je upraviteljica izvedela za ugovorne razloge, ne more uspeti.

VSL Sklep Cst 88/2018, 27. 2. 2018

405. člen (postopek ugovora proti odpustu obveznosti)

- ◆ Za postopek razveljavitve neutemeljenega potrdila o pravnomočnosti se uporablja drugi odstavek 42. člena ZIZ, ki se nanaša na razveljavitev neutemeljenega potrdila o izvršljivosti. Pravnomočnost je namreč nujni pogoj izvršljivosti sodnih odločb, kadar ni posebej določena nesuspendivnost rednega pravnega sredstva. Glede na navedeno mora sodišče pri odločanju o predlogu za razveljavitev klavzule pravnomočnosti presoditi, ali je bila sodna odločba strankam pravilno vročena in ali je postala pravnomočna. V kolikor ti pogoji niso izpolnjeni mora neutemeljeno izdano potrdilo o pravnomočnosti razveljaviti. Stečajnemu dolžniku je treba sklep o ugovoru proti odpustu obveznosti, iz 1. točke prvega odstavka 406. člena ZFPPIPP, osebno vročiti. Ustavno skladna je taka razlaga določbe iz 2. alineje 2. točke prvega odstavka 122. člena ZFPPIPP, po kateri se o predlogu za začetek postopka odpusta obveznosti ne odloča zgolj s sklepom iz drugega odstavka 400. člena ZFPPIPP, temveč tudi s sklepom iz 1. točke prvega odstavka 406. člena ZFPPIPP, s katerim sodišče, ob odločanju o ugovoru zoper odpust obveznosti, postopek odpusta obveznosti ustavi in predlog za odpust obveznosti zavrne. Na podlagi navedenega je torej treba stečajnemu dolžniku vročiti sklep o ugovoru zoper odpust obveznosti, s katerim se ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti.

VSL sklep Cst 71/2018, 21. 2. 2018

- ◆ Ker je obstoj zakonske ovire za odpust obveznosti iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP prvostopenjsko sodišče moralo ugotavljati po uradni dolžnosti, je zmotno pritožbeno stališče, da bi v zvezi z ugotavljanjem zakonske ovire sodišče moralo postopati kot v primeru vložnega ugovora proti odpustu obveznosti po 405. členu ZFPPIPP, ker za to ni zakonske podlage.

VSL Sklep Cst 135/2018, 21. 3. 2018

406. člen (odločanje o ugovoru proti odpustu obveznosti)

- ◆ Za postopek razveljavitve neutemeljenega potrdila o pravnomočnosti se uporablja drugi odstavek 42. člena ZIZ, ki se nanaša na razveljavitev neutemeljenega potrdila o izvršljivosti. Pravnomočnost je namreč nujni pogoj izvršljivosti sodnih odločb, kadar ni posebej določena nesuspendivnost rednega pravnega sredstva. Glede na navedeno mora sodišče pri odločanju o predlogu za razveljavitev klavzule pravnomočnosti presoditi, ali je bila sodna odločba strankam pravilno vročena in ali je postala pravnomočna. V kolikor ti pogoji niso izpolnjeni mora neutemeljeno izdano potrdilo o pravnomočnosti razveljaviti. Stečajnemu dolžniku je treba sklep o ugovoru proti odpustu obveznosti, iz 1. točke prvega odstavka 406. člena ZFPPIPP, osebno vročiti. Ustavno skladna je taka razlaga določbe iz 2. alineje 2. točke prvega odstavka 122. člena ZFPPIPP, po kateri se o predlogu za začetek postopka odpusta obveznosti ne odloča zgolj s sklepom iz drugega odstavka 400. člena ZFPPIPP, temveč tudi s sklepom iz 1. točke prvega odstavka 406. člena ZFPPIPP, s katerim sodišče, ob odločanju o ugovoru zoper odpust obveznosti, postopek odpusta obveznosti ustavi in predlog za odpust obveznosti zavrne. Na podlagi navedenega je torej treba stečajnemu dolžniku vročiti sklep o ugovoru zoper odpust obveznosti, s katerim se ustavi postopek odpusta obveznosti in zavrne predlog za odpust obveznosti.

VSL sklep Cst 71/2018, 21. 2. 2018

407. člen (sklep o odpustu obveznosti)

- ◆ Določba 1. točke petega odstavka 407. člena ZFPPIPP v zvezi s 1. točko drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP je jasna: dolžniku, ki je bil pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, pa do poteka preizkusnega obdobja ta obsodba še ni izbrisana iz kazenske evidence ali če se do poteka preizkusnega obdobja še niso izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije, obveznosti ni mogoče odpustiti.

VSL Sklep Cst 45/2018, 31. 1. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP nalaga sodišču, da pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti preveri, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da mora preveriti, ali je v primeru, če je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, obsodba do poteka preizkusnega obdobja

že izbrisana iz kazenske evidence, ali če so se do poteka preizkusnega obdobja izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije. Če rok za izbris obsodbe do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel, mora sodišče po 1. točki petega odstavka 407. člena ZFPPIPP predlog za odpust obveznosti zavrniti.

VSL sklep Cst 54/2018, 13. 2. 2018

- ◆ Določba četrtega odstavka 407. člena ZFPPIPP nalaga sodišču, da pred izdajo sklepa o odpustu obveznosti po uradni dolžnosti preveri, ali obstaja ovira za odpust iz 1. točke drugega odstavka 399. člena ZFPPIPP, kar pomeni, da mora preveriti, ali je v primeru, če je bil stečajni dolžnik pravnomočno obsojen za kaznivo dejanje proti premoženju ali gospodarstvu, obsodba do poteka preizkusnega obdobja že bila izbrisana iz kazenske evidence oziroma ali so se do poteka preizkusnega obdobja izpolnili pogoji za njen izbris na podlagi zakonske rehabilitacije. Če rok za izbris obsodbe do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel, mora sodišče po 1. točki petega odstavka 407. člena ZFPPIPP predlog za odpust obveznosti zavrniti, ne glede na okoliščine, ki jih navaja pritožnica.

VSL Sklep Cst 714/2017, 10. 1. 2018

- ◆ Če rok za izbris obsodbe do poteka preizkusnega obdobja še ni potekel, mora sodišče predlog za odpust obveznosti zavrniti. Tako je sodišče prve stopnje v danem primeru tudi ravnalo. Ker pogoji za izbris obsodbe iz kazenske evidence še niso bili izpolnjeni, predlogu za odpust obveznosti ni mogoče ugoditi.

VSL Sklep Cst 184/2018, 17. 4. 2018

408. člen (terjatve, za katere učinkuje odpust obveznosti)

- ◆ Pomembno je, ali za konkretno terjatev učinkuje odpust obveznosti - če ne učinkuje, dolžnik nima pravne koristi od odpusta obveznosti. Osnovno pravilo je, da odpust obveznosti učinkuje na vse terjatve, razen na točno določene. Torej gre za izjeme, ki jih je treba ozko uporabljati in tudi tolmačiti, nikakor pa jih ni dopustno širiti na primere izven točno določenih. Ker gre za izjemo od temeljnega pravila, da se odpustijo vse obveznosti, nastale do začetka postopka osebnega stečaja, dolžniku ni mogoče očitati, da škoda, prisojena v odškodninskem postopku, izvira iz istega historičnega dogodka, ki je predstavljal kaznivo dejanje, in nato zaključiti, da obveznost do edinega upnika ne bo odpuščena. Za povrnitev škode vsekakor gre, vendar pa se sodišče prve stopnje ni ukvarjalo s tem, ali je bila povzročena namenoma ali zaradi hude malomarnosti.

VSL sklep Cst 19/2018, 16. 1. 2018

- ◆ Oškodovanec je glede na to, da je zoper obsojenega v povezavi z navedeno terjatvijo tekel kazenski postopek, bil upravičen v tem postopku uveljavljati premoženjskopravni zahtevek. ZFPPIPP ima glede terjatev stečajnega dolžnika iz naslova kazenskega postopka posebne določbe. Tako je v 2. točki drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP določeno, da odpust obveznosti stečajnega dolžnika ne učinkuje za terjatev iz naslova v pogojni obsodbi določenega posebnega pogoja vrnitve premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem.

VSM Sodba IV Kp 36014/2015, 21. 3. 2018

- ◆ V obravnavani zadevi se izterjujejo obveznosti, ki imajo po prvem in drugem odstavku 21. člena ZFPPIPP naravo prednostnih (nezavarovanih) terjatev. To pomeni, da se plačujejo prednostno, pred poplačilom navadnih (nezavarovanih) terjatev. Za tovrstne obveznosti pa odpust obveznosti ne učinkuje, kot je določeno v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP. Sodišče na podlagi nespornega podatka, da je Okrožno sodišče v Ljubljani 1. 9. 2016 izdalo sklep o odpustu obveznosti, ugotavlja, da se v obravnavani zadevi od tožnice izterjuje znesek, ki predstavlja neplačane prispevke za socialno varnost, ki imajo naravo prednostnih terjatev, in na katerega odpust obveznosti ne učinkuje.

UPRS Sodba I U 993/2017-9, 13. 2. 2018

- ◆ Terjatve iz prvega odstavka 390. člena ZFPPIPP so le tiste, ki so v prvem odstavku 390. člena ZFPPIPP specialno določene kot prednostne. Tako razlago potrjuje tudi besedilo drugega odstavka 408. člena ZFPPIPP, po katerem (pred uveljavitvijo novele G) odpust obveznosti ne učinkuje za prednostne terjatve iz prvega odstavka 21. člena in prvega odstavka 390. člena tega zakona. Ob razlagi 390. člena, na kateri je utemeljena izpodbijana odločitev in po kateri so terjatve iz prvega in drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP kot prednostne določene v prvem odstavku 390. člena, je navedba terjatev iz prvega odstavka

21. člena v tej določbi povsem nepotrebna. Drugačno razlago od izpodbijane narekuje tudi novela ZFPPIPP-G, po kateri se v drugem odstavku 408. člena ZFPPIPP v napovednem stavku besedilo „prvega odstavka 21. člena“ nadomesti z besedilom „prvega in drugega odstavka 21. člena“ in s tem, kot izhaja tudi iz zakonodajnega gradiva, širi terjatve, za katere ne učinkuje odpust obveznosti, tudi na terjatve za plačilo neplačanih prispevkov iz drugega odstavka 21. člena ZFPPIPP.

UPRS Sodba I U 360/2017-11, 20. 2. 2018

409. člen (pravni učinki odpusta obveznosti)

410. člen (končanje postopka osebnega stečaja po odpustu obveznosti)

411. člen (izpodbijanje odpusta obveznosti)

412. člen (odločanje o razveljavitvi odpusta obveznosti)

413. člen (evidenca sklepov o odpustu obveznosti)

414. člen (zapuščina kot stečajni dolžnik)

- ◆ Ker je bil začet postopek stečaja zapuščine brez dedičev, je zapustnikovo premoženje del stečajne mase. Posledično se tudi o zahtevku na podlagi 128. člena ZD odloča v postopku stečaja zapuščine.
VSL Sklep I Cp 2512/2017, 11. 4. 2018

415. člen (namen postopka stečaja zapuščine)

416. člen (uporaba pravil o stečajnem postopku nad pravno osebo in o postopku osebnega stečaja)

- ◆ Ker je bil začet postopek stečaja zapuščine brez dedičev, je zapustnikovo premoženje del stečajne mase. Posledično se tudi o zahtevku na podlagi 128. člena ZD odloča v postopku stečaja zapuščine.
VSL Sklep I Cp 2512/2017, 11. 4. 2018

Iz obrazložitve:

7. ZFPPIPP določa, da je namen postopka stečaja zapuščine v zagotovitvi enakomernega poplačila navadnih terjatev upnikov v razmerju do insolventnega zapustnika (415. člen ZFPPIPP). Ker je namen enak kot je namen stečajnega postopka nad pravno osebo, se smiselno uporabljajo pravila o tem stečajnem postopku (416. člen ZFPPIPP).[2] Če upnik predlaga začetek stečaja zapuščine brez dedičev, se šteje, da je bil zapustnik insolventen

(417.c člen ZFPPIPP). Zapuščina je tako del stečajne mase, v katero med drugim spadajo vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob svoji smrti (3. odst. 418. člena ZFPPIPP). Velja fikcija, da je ta posledica nastala že z uvedbo dedovanja, torej z zapustnikovo smrtjo (1. odst. 417.d člena ZFPPIPP).

417. člen (stranke glavnega postopka stečaja zapuščine)

417.a člen (obvestitev Republike Slovenije o zapuščini brez dedičev)

417.b člen (zahteva za prenos zapuščine v stečajno maso zapuščine brez dedičev)

417.c člen (posebna pravila o postopku stečaja zapuščine brez dedičev)

- ◆ Ker je bil začet postopek stečaja zapuščine brez dedičev, je zapustnikovo premoženje del stečajne mase. Posledično se tudi o zahtevku na podlagi 128. člena ZD odloča v postopku stečaja zapuščine.
VSL Sklep I Cp 2512/2017, 11. 4. 2018

417.d člen (posledice začetka stečaja zapuščine brez dedičev)

- ◆ Ker je bil začet postopek stečaja zapuščine brez dedičev, je zapustnikovo premoženje del stečajne mase. Posledično se tudi o zahtevku na podlagi 128. člena ZD odloča v postopku stečaja zapuščine.
VSL Sklep I Cp 2512/2017, 11. 4. 2018

Iz obrazložitve:

7. ZFPPIPP določa, da je namen postopka stečaja zapuščine v zagotovitvi enakomernega poplačila navadnih terjatev upnikov v razmerju do insolventnega zapustnika (415. člen ZFPPIPP). Ker je namen enak kot je namen stečajnega postopka nad pravno osebo, se smiselno uporabljajo pravila o tem stečajnem postopku (416. člen ZFPPIPP).[2] Če upnik predlaga začetek stečaja zapuščine brez dedičev, se šteje, da je bil zapustnik insolventen (417.c člen ZFPPIPP). Zapuščina je tako del stečajne mase, v katero med drugim spadajo vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob svoji smrti (3. odst. 418. člena ZFPPIPP). Velja fikcija, da je ta posledica nastala že z uvedbo dedovanja, torej z zapustnikovo smrtjo (1. odst. 417.d člena ZFPPIPP).

418. člen (posebna pravila o stečajni masi)

- ◆ Ker je bil začet postopek stečaja zapuščine brez dedičev, je zapustnikovo premoženje del stečajne mase. Posledično se tudi o zahtevku na podlagi 128. člena ZD odloča v postopku stečaja zapuščine.
VSL Sklep I Cp 2512/2017, 11. 4. 2018
- ◆ Omejitev dedovanja (zapuščine) po določbi 128. člena ZD se opravi tudi v primeru stečaja zapuščine brez dedičev.
VSL Sklep II Cp 2740/2017, 28. 2. 2018

Iz obrazložitve:

13. Res je, da po 1. točki tretjega odstavka 418. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP) v stečajno maso v postopku stečaja zapuščine brez dedičev sodijo vse stvari, katerih lastnik je bil zapustnik ob smrti, in druge premoženjske pravice, katerih imetnik je bil zapustnik ob svoji smrti. Vendar pa je treba upoštevati, da se že s trenutkom smrti ustrežna vrednost socialne pomoči iz

zapustnikovega premoženja izloči, zato se v stečajno maso prenese le premoženje, ki to vrednost presega. Tudi v primeru, ko zapustnik nima dedičev, dejstvo, da je ob smrti razpolagal s premoženjem, namreč kaže na to, da bi lahko za preživljanje uporabil svoja sredstva in premoženje. Če bi to storil, pa bi bila za poplačilo upnikov po njegovi smrti na razpolago le vrednost zapustnikovega premoženja, zmanjšana za stroške preživljanja, ki jih je kril dajalec socialne pomoči.

14. Položaj dajalca socialne pomoči zakon ureja posebej in ga v razmerju do ostalih zapustnikovih upnikov[1] privilegira. Pritožbeno sodišče ne vidi utemeljenega razloga, da bi dajalec socialne pomoči v primeru stečaja zapuščine brez dedičev takšen položaj izgubil, medtem ko bi ostali upniki zapustnika pridobili pravico poplačati se iz večje vrednosti premoženja kot bi jim bila na razpolago v primeru dedovanja zapustnikovih dedičev.

15. Če so izpolnjeni predpisani pogoji, se omejitev dedovanja (zapuščine) po določbi 128. člena ZD opravi tudi v primeru stečaja zapuščine brez dedičev.

419. člen (uporaba 6. poglavja)

420. člen (odločanje o začetku postopka prisilne likvidacije)

- ◆ Delovanje družbe se kaže v delovanju posloводства. Ne samo, da pritožbena navedba, ki bi bila sicer pravno pomembna (da je družba v letu 2017 izvedla dve aktivni operaciji, kar vsaj smiselno nakazuje na delujoče posloводство), ni prav v ničemer konkretizirana, saj ni pojasnjeno, kaj konkretno zatrjevano sploh pomeni, ta pritožbena trditev tudi ni v ničemer dokazno podprta.

VSL sklep Cst 127/2018, 13. 3. 2018

- ◆ Sodišče lahko začne postopek prisilne likvidacije le na predlog ali po uradni dolžnosti, ne more pa ga začeti „na predlog po uradni dolžnosti“. V odvisnosti od tega, ali postopek začne na predlog ali po uradni dolžnosti, presoja tudi pogoje za začetek postopka prisilne likvidacije. V primeru iz tretje alineje prvega odstavka 402. člena ZGD-1, torej če posloводство ne deluje več kot šest mesecev, se tako na podlagi tretjega odstavka 404. člena ZGD-1 lahko začne postopek prisilne likvidacije le na predlog upnika ali delničarjev, ki predstavljajo vsaj eno desetino osnovnega kapitala, ne pa tudi po uradni dolžnosti.

VSL Sklep Cst 121/2018, 14. 3. 2018

421. člen (uporaba pravil za prisilno likvidacijo)

422. člen (stranke postopka prisilne likvidacije)

423. člen (posebna pravila, če je pravna oseba insolventna)

- ◆ Pritožnik (dolžnik in družbenik) sklep o ustavitvi postopka prisilne likvidacije in začetku stečajnega postopka izpodbija tako, da poleg tistega, kar je bilo pomembno pri začetku postopka prisilne likvidacije navaja še, da ima dolžnik osebno vozilo N. Vendar s tem razlogom pritožnik ne more uspeti, saj se ta razlog nanaša na dolgoročno plačilno sposobnost (prezadolženost), medtem ko se je stečajni postopek začel iz razloga trajnejše nelikvidnosti, ki je podana takrat, ko dolžnik v daljšem obdobju ni sposoben poravnati vseh svojih obveznosti (davčna izvršba je bila neuspešna), ki so zapadle v tem obdobju (1. točka prvega odstavka 14. člena ZFPPIPP).

VSL Sklep Cst 119/2018, 13. 3. 2018

424. člen (uporaba 7. poglavja)

425. člen (pristojnost sodišča)

426. člen (sestava registrskega sodišča)

427. člen (izbrisni razlog)

- ◆ Zakonska domneva, da je izbrisni razlog iz 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP (subjekt vpisa ne posluje na poslovnem naslovu, vpisanem v sodni register) podan, če je kot poslovni naslov pravne osebe vpisan v sodni register naslov, na katerem je objekt, katerega lastnik je druga oseba, ki ji ni dala dovoljenja za poslovanje na tem naslovu (druga alineja 2. točke drugega odstavka 427. člena ZFPPIPP), je odraz nesprejemljive prakse in zlorab v preteklosti, ko so pravne osebe priglasile v sodni register svoj poslovni naslov brez vednosti in dovoljenja lastnika nepremičnine na tem naslovu in katere namen je odprava nezakonitega posega v lastninsko pravico lastnika nepremičnine. V obravnavanem primeru pa ni sporno, da je subjekt vpisa dovoljenje pritožnice ob priglasitvi svojega poslovnega naslova za vpis v sodni register imel. Pritožnica sicer v pritožbi izpostavlja svojo ustavno pravico do zasebne lastnine iz 67. člena Ustave, ki jo utemeljuje s svojo pravico do preklica že izdanega dovoljenja. Pritožbeno sodišče ji te pravice ne oporeka, ne sprejema pa pravnih posledic pritožničinega preklica dovoljenja, kot jih s predlogom za izbris zasleduje pritožnica. Ker izbris družbe iz sodnega registra pomeni njeno prenehanje, so torej posledice nepopravljive in za ustanovitelje družbe pomenijo drastičen poseg in kršitev njihove ustavne pravice do lastnine. Tudi navedeni razlog in zgoraj obrazložena teleološka razlaga domneve obstoja izbrisnega razloga zato narekuje ozko tolmačenje zakonske domneve izbrisnega razloga.

VSL Sklep IV Cpg 978/2017, 29. 11. 2017

- ◆ Domneva iz 2. alineje 2. točke drugega odstavka 427. člena ZFPPIPP o obstoju izbrisnega razloga iz 2. točke prvega odstavka 427. člena ZFPPIPP je podana le v primeru, kadar lastnik objekta subjektu vpisa ni dal dovoljenja za poslovanje na tem naslovu, ne pa tudi v primeru, ko je subjekt vpisa takšno dovoljenje imel, vendar ga nima več.

VSL Sklep IV Cpg 23/2018, 31. 1. 2018

- ◆ Ker se je v postopku izkazalo, da je bilo subjektu vpisa dano dovoljenje za poslovanje na tem naslovu, ni utemeljen pritožbeni očitke, da obstoja izbrisni razlog po drugi alineji 2. točke drugega odstavka 427. člena ZFPPIPP.

VSL Sklep IV Cpg 22/2018, 31. 1. 2018

428. člen (obveznost obveščanja o domnevi izbrisnega razloga)

- ◆ Postopek izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije se začne po uradni dolžnosti na podlagi obvestila iz 428. člena ZFPPIPP, ali na predlog upravičenega predlagatelja. Kadar se sodni postopek vodi na predlog enega udeleženca zoper drugega udeleženca postopka, mora sodišče obema udeležencema omogočiti, da se izjavita o predlogih in dokazih nasprotnega udeleženca. V primeru nasprotnih predlogov udeležencev registrskega postopka, se mora registrsko sodišče do teh tudi izrecno opredeliti. Pritožnik izrecno uveljavlja kršitev določb postopka, ker mu registrsko sodišče z nevročitvijo ugovora zoper sklep o začetku postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije, ni zagotovilo pravice do izjave, čemur pritožbeno sodišče pritrjuje.

VSL Sklep IV Cpg 301/2018, 25. 4. 2018

429. člen (uporaba pravil o postopku)

430. člen (objave in vročitve)

431. člen (odločanje o začetku postopka izbrisa)

432. člen (udeleženci postopka izbrisa)

433. člen (upravičeni predlagatelj)

434. člen (sklep o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Obveznost zavarovanja družbenika, ki je hkrati poslovodna oseba, je vezana izključno le na pravni položaj in s tem status, ne pa na obseg njihovih prihodkov niti na dohodek družbe. Za obveznost vključitve oziroma vključenosti v obvezno zavarovanje na podlagi družbenišтва in poslovedenja je pravno irelevanten vpis začetka postopka izbrisa družbe brez likvidacije. Obvezno zavarovanje nastane ex lege, torej na podlagi zakona z vzpostavitevjo pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje (2. odstavek 6. člena ZPIZ-2). Traja od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje, do prenehanja takšnega pravnega razmerja. Lastnost zavarovanca na obravnavanem temelju na podlagi jasnega določila 3. odstavka 22. člena ZPIZ-2 traja od dneva vpisa družbenišтва in poslovedenja v register vse do dneva izbrisa vsaj enega od teh statusov iz registra.

VDSS Sodba Psp 24/2018, 29. 3. 2018

Iz obrazložitve:

11. Za obveznost vključitve oziroma vključenosti v obvezno zavarovanje na podlagi družbenišтва in poslovedenja je nadalje pravno irelevanten tudi vpis začetka postopka izbrisa družbe brez likvidacije. Obvezno zavarovanje nastane ex lege, torej na podlagi zakona z vzpostavitevjo pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje (2. odstavek 6. člena ZPIZ-2). Traja od začetka pravnega razmerja, ki je podlaga za obvezno zavarovanje, do prenehanja takšnega pravnega razmerja. Lastnost zavarovanca na obravnavanem temelju na podlagi jasnega določila 3. odstavka 22. člena ZPIZ-2 traja od dneva vpisa družbenišтва in poslovedenja v register vse do dneva izbrisa vsaj enega od teh statusov iz registra.

Čprav se začetek postopka izbrisa iz sodnega registra brez likvidacije na podlagi 434. člena Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP)[6] vpiše v sodni register, pa s samim začetkom tega postopka po sodni praksi[7] še ne nastanejo nobene pravne posledice. Te nastopijo šele po tem, ko sodišče odloči o izbrisu pravne osebe iz sodnega registra oziroma ugotovi obstoj izbrisnega razloga. Šele izbris družbe iz sodnega registra ima ob učinku javne objave tega dejstva tudi konstitutivni učinek, to je prenehanje obstoja pravne osebe. Iz tega razloga pritožbene navedbe v zvezi s postopkom izbrisa družbe brez likvidacije ne morejo biti pravno upoštevne.

435. člen (razlogi za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Registrsko sodišče je pred iztekom dvomesečnega ugovornega roka izbrisni postopek ustavilo. Kot izhaja iz podatkov sodnega registra, je bil ta sklep javno objavljen. Za upnika v tem postopku je bil izid postopka ugoden. Zato nista imela nobenega razloga, da bi se zoper ustavitev izbrisnega postopka pritožila. Če bi vložila ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa, ki je bil s sklepom z dne 12. 4. 2007 ustavljen, bi ga registrsko sodišče zavrglo, ker zanj ne bi imela pravnega interesa. V pravnem prometu sta vestno ravnala in se zanesla na podatke, vpisane v sodni register. Zato ju niso mogle prizadeti nobene škodljive pravne posledice. Ko pa je sodišče izdalo nadomestni sklep s katerim je sklep o ustavitvi postopka 10. 7. 2017 razveljavilo in izdalo sklep o obstoju izbrisnega razloga, sta se upnika šele tedaj imela možnost pritožiti zoper sklep o obstoju izbrisnega razloga in hkrati vložiti ugovora. Rok za vložitev ugovora v postopku izbrisa subjekta vpisa je z izdajo sklepa o ustavitvi postopka z dne 12. 4. 2017 kot nadaljno fazo odločanja v postopku prenehal teči. Registrsko sodišče bi sicer postopalo pravilno, če bi počakalo na iztek dvomesečnega roka, torej do 10. 5. 2017 in nato odločilo o ugovoru M. Zaradi opisanega teka postopka pa upnika pri uveljavljanju svojih pravic ne moreta biti prikrajšana.

VSL Sklep IV Cpg 134/2018, 28. 2. 2018

436. člen (rok za ugovor proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Dvomesečni rok iz prvega odstavka 436. člena ZFPPIPP za ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa je torej potekel dne 28. 8. 2017. Subjekt vpisa pa je ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa vložil šele 23. 10. 2017, kot pravilno v izpodbijanem sklepu ugotavlja prvostopenjsko sodišče, torej prepozno. V takem primeru registrsko sodišče na podlagi 1. točke prvega odstavka 437. člena ZFPPIPP zavrže ugovor in na podlagi 1. točke prvega odstavka 439. člena ZFPPIPP izda sklep, s katerim odloči, da obstaja izbrisni razlog.

VSL Sklep IV Cpg 24/2018, 31. 1. 2018

- ◆ Registrsko sodišče je pred iztekom dvomesečnega ugovornega roka izbrisni postopek ustavilo. Kot izhaja iz podatkov sodnega registra, je bil ta sklep javno objavljen. Za upnika v tem postopku je bil izid postopka ugoden. Zato nista imela nobenega razloga, da bi se zoper ustavitev izbrisnega postopka pritožila. Če bi vložila ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa, ki je bil s sklepom z dne 12. 4. 2007 ustavljen, bi ga registrsko sodišče zavrglo, ker zanj ne bi imela pravnega interesa. V pravnem prometu sta vestno ravnala in se zanesla na podatke, vpisane v sodni register. Zato ju niso mogle prizadeti nobene škodljive pravne posledice. Ko pa je sodišče izdalo nadomestni sklep s katerim je sklep o ustavitvi postopka 10. 7. 2017 razveljavilo in izdalo sklep o obstoju izbrisnega razloga, sta se upnika šele tedaj imela možnost pritožiti zoper sklep o obstoju izbrisnega razloga in hkrati vložiti ugovora. Rok za vložitev ugovora v postopku izbrisa subjekta vpisa je z izdajo sklepa o ustavitvi postopka z dne 12. 4. 2017 kot nadaljno fazo odločanja v postopku prenehal teči. Registrsko sodišče bi sicer postopalo pravilno, če bi počakalo na iztek dvomesečnega roka, torej do 10. 5. 2017 in nato odločilo o ugovoru M. Zaradi opisanega teka postopka pa upnika pri uveljavljanju svojih pravic ne moreta biti prikrajšana.

VSL Sklep IV Cpg 134/2018, 28. 2. 2018

437. člen (odločanje o ugovoru proti sklepu o začetku postopka izbrisa)

- ◆ Dvomesečni rok iz prvega odstavka 436. člena ZFPPIPP za ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa je torej potekel dne 28. 8. 2017. Subjekt vpisa pa je ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa vložil šele 23. 10. 2017, kot pravilno v izpodbijanem sklepu ugotavlja prvostopenjsko sodišče, torej prepozno. V takem primeru registrsko sodišče na podlagi 1. točke prvega odstavka 437. člena ZFPPIPP zavrže ugovor in na podlagi 1. točke prvega odstavka 439. člena ZFPPIPP izda sklep, s katerim odloči, da obstaja izbrisni razlog.

VSL Sklep IV Cpg 24/2018, 31. 1. 2018

438. člen (sklep o ustavitvi postopka izbrisa)

- ◆ Registrsko sodišče je pred iztekom dvomesečnega ugovornega roka izbrisni postopek ustavilo. Kot izhaja iz podatkov sodnega registra, je bil ta sklep javno objavljen. Za upnika v tem postopku je bil izid postopka ugoden. Zato nista imela nobenega razloga, da bi se zoper ustavitev izbrisnega postopka pritožila. Če bi vložila ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa, ki je bil s sklepom z dne 12. 4. 2007 ustavljen, bi ga registrsko sodišče zavrglo, ker zanj ne bi imela pravnega interesa. V pravnem prometu sta vestno ravnala in se zanesla na podatke, vpisane v sodni register. Zato ju niso mogle prizadeti nobene škodljive pravne posledice. Ko pa je sodišče izdalo nadomestni sklep s katerim je sklep o ustavitvi postopka 10. 7. 2017 razveljavilo in izdalo sklep o obstoju izbrisnega razloga, sta se upnika šele tedaj imela možnost pritožiti zoper sklep o obstoju izbrisnega razloga in hkrati vložiti ugovora. Rok za vložitev ugovora v postopku izbrisa subjekta vpisa je z izdajo sklepa o ustavitvi postopka z dne 12. 4. 2017 kot nadaljno fazo odločanja v postopku prenehal teči. Registrsko sodišče bi sicer postopalo pravilno, če bi počakalo na iztek dvomesečnega roka, torej do 10. 5. 2017 in nato odločilo o ugovoru M. Zaradi opisanega teka postopka pa upnika pri uveljavljanju svojih pravic ne moreta biti prikrajšana.

VSL Sklep IV Cpg 134/2018, 28. 2. 2018

439. člen (sklep o obstoju izbrisnega razloga)

- ◆ Dvomesečni rok iz prvega odstavka 436. člena ZFPPIPP za ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa je torej potekel dne 28. 8. 2017. Subjekt vpisa pa je ugovor zoper sklep o začetku postopka izbrisa vložil šele 23. 10. 2017, kot pravilno v izpodbijanem sklepu ugotavlja prvostopenjsko sodišče, torej prepozno. V takem primeru registrsko sodišče na podlagi 1. točke prvega odstavka 437. člena ZFPPIPP zavrže ugovor in na podlagi 1. točke prvega odstavka 439. člena ZFPPIPP izda sklep, s katerim odloči, da obstaja izbrisni razlog.

VSL Sklep IV Cpg 24/2018, 31. 1. 2018

440. člen (izbris pravne osebe iz sodnega registra)

- ◆ Pogoj obstoja terjatve, če do popravka (zmanjšanja) obračunanega DDV pride zaradi izbrisa dolžnika iz sodnega registra, izhaja tako iz namenske kot tudi logične razlage tretjega odstavka 39. člena ZDDV-1.

Davčni zavezanec, ki v zvezi s popravkom DDV davčnemu organu predloži pravnomočen sklep sodišča o končanju stečajnega postopka oziroma sklep o potrditvi prisilne poravnave (javno listino), breme dokazovanja neobstoja terjatve prevali na davčni organ. Enako tudi, če se pravica do zmanjšanja DDV utemeljuje na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma druge listine, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku davčni zavezanec ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Sam sklep o izbrisu pravne osebe iz sodnega registra pa še ne izkazuje, da je imel davčni zavezanec (ki uveljavlja pravico do popravka obračunanega DDV) v času izbrisa terjatev do izbrisane pravne osebe.

Revident bi moral v zvezi s pravico do zmanjšanja obračunanega DDV, ker je bil njegov dolžnik izbrisan iz sodnega registra brez likvidacije v davčnem postopku izkazati, da je v času izbrisa (še) obstajala njegova terjatev.

VSRS Sodba X Ips 365/2015, 13. 12. 2017

441. člen (prenehanje pravne osebe)

442. člen (učinek izbrisa za pravice upnikov in delavcev)

- ◆ Za aktivnega družbenika je veljal vsak družbenik, ki je zgolj imel možnost vpliva, ne glede na to, ali je ta vpliv izkoristil. Za nastanek lastnosti aktivnega družbenika ni potrebno, da bi se zadevni družbenik dejavno ukvarjal z vodenjem poslov. Zadošča, da je imel takšno možnost.
VSL Sodba I Cpg 1257/2016, 7. 12. 2017
- ◆ Po uveljavitvi ZPUOOD aktivni družbeniki niso več odgovorni za obveznosti družb, ki so bile izbrisane po uveljavitvi ZPUOOD. Z uveljavitvijo citirane odločbe Ustavnega sodišča je bila dokončno odpravljena neomejena osebna odgovornost vseh aktivnih družbenikov družb, izbrisanih po 17. 11. 2011.
VSL Sklep I Cpg 291/2018, 4. 4. 2018

443. člen (najdeno premoženje izbrisane pravne osebe)

- ◆ Pogoj obstoja terjatve, če do popravka (zmanjšanja) obračunanega DDV pride zaradi izbrisa dolžnika iz sodnega registra, izhaja tako iz namenske kot tudi logične razlage tretjega odstavka 39. člena ZDDV-1.
Davčni zavezanec, ki v zvezi s popravkom DDV davčnemu organu predloži pravnomočen sklep sodišča o končanju stečajnega postopka oziroma sklep o potrditvi prisilne poravnave (javno listino), breme dokazovanja neobstoja terjatve prevali na davčni organ. Enako tudi, če se pravica do zmanjšanja DDV utemeljuje na podlagi pravnomočnega sklepa sodišča o ustavitvi izvršilnega postopka oziroma druge listine, iz katere je razvidno, da v zaključenem izvršilnem postopku davčni zavezanec ni bil poplačan oziroma ni bil poplačan v celoti. Sam sklep o izbrisu pravne osebe iz sodnega registra pa še ne izkazuje, da je imel davčni zavezanec (ki uveljavlja pravico do popravka obračunanega DDV) v času izbrisa terjatev do izbrisane pravne osebe.
Revident bi moral v zvezi s pravico do zmanjšanja obračunanega DDV, ker je bil njegov dolžnik izbrisan iz sodnega registra brez likvidacije v davčnem postopku izkazati, da je v času izbrisa (še) obstajala njegova terjatev.
VSRS Sodba X Ips 365/2015, 13. 12. 2017
- ◆ Sklep o izbrisu iz sodnega registra brez likvidacije ne more predstavljati listine, ki bi bila primerna za vpis lastninske pravice na družbenika. Šele po izpeljanem stečajnem postopku nad premoženjem izbrisane pravne osebe, se bo, skladno z določbama 40. oziroma 96. členom Zakona o zemljiški knjigi, lahko opravila vknjižba lastninske pravice na nepremičninah izbrisane gospodarske družbe.
VSK Sklep CDn 83/2018, 10. 4. 2018
- ◆ Vrednost spornega predmeta pri eventualni kumulaciji se ugotovi po vrednosti vsakega posameznega zahtevka. Aktivni družbeniki izbrisane družbe niso aktivno procesno legitimirani za vlaganje tožb za uveljavljanje terjatev izbrisane pravne osebe niti v svojo korist niti v korist izbrisane družbe. Iz odločbe 443. člena ZFPPIPP namreč jasno izhaja, da pozneje najdeno premoženje izbrisane družbe (kamor spadajo tudi terjatve izbrisane pravne osebe) ne pripade avtomatično bivšim družbenikom izbrisane pravne osebe, ampak se nad njimi izvede stečajni postopek oziroma likvidacija. Procesno legitimacijo za izterjavo terjatve zoper toženko bi ob predpostavki začetega stečajnega postopka nad pozneje najdenim premoženjem namreč imel stečajni upravitelj (245. člen in 2. točka prvega odstavka 320. člena, oba v zvezi z drugim odstavkom 443. člena ZFPPIPP).
VSRS Sodba in sklep II Ips 180/2016, 26. 4. 2018

444. člen (postopki za uveljavitev pravic izbrisane pravne osebe)

- ◆ Prenehanja družbe po volji družbenikov (četudi brez likvidacije) je pravilno ločiti od prisilnega prenehanja brez likvidacije na podlagi odločitve sodišča. Le v slednjem primeru mora izvršilno sodišče postopati po 444. in 444.a členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in

prisilnem prenehanju (ZFPPIPP) zaradi morebitne izvedbe stečajnega postopka nad premoženjem družbe, ki je prisilno prenehala.

V primeru prenehanja družbe po volji družbenikov, kjer so pravni nasledniki (družbeniki) znani, pa postopa izvršilno sodišče v skladu s prvim odstavkom 208. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s 15. členom Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ) in povabi pravne naslednike, da prevzamejo postopek.

VSM Sklep I Ip 72/2018, 8. 3. 2018

- ◆ Vrednost spornega predmeta pri eventualni kumulaciji se ugotovi po vrednosti vsakega posameznega zahtevka. Aktivni družbeniki izbrisane družbe niso aktivno procesno legitimirani za vlaganje tožb za uveljavljanje terjatev izbrisane pravne osebe niti v svojo korist niti v korist izbrisane družbe. Iz odločbe 443. člena ZFPPIPP namreč jasno izhaja, da pozneje najdeno premoženje izbrisane družbe (kamor spadajo tudi terjatve izbrisane pravne osebe) ne pripade avtomatično bivšim družbenikom izbrisane pravne osebe, ampak se nad njimi izvede stečajni postopek oziroma likvidacija. Procesno legitimacijo za izterjavo terjatve zoper toženko bi ob predpostavki začetega stečajnega postopka nad pozneje najdenim premoženjem namreč imel stečajni upravitelj (245. člen in 2. točka prvega odstavka 320. člena, oba v zvezi z drugim odstavkom 443. člena ZFPPIPP).

VSRS Sodba in sklep II Ips 180/2016, 26. 4. 2018

444.a člen (premoženje izbrisane pravne osebe, najdeno v izvršilnem postopku)

- ◆ Prenehanja družbe po volji družbenikov (četudi brez likvidacije) je pravilno ločiti od prisilnega prenehanja brez likvidacije na podlagi odločitve sodišča. Le v slednjem primeru mora izvršilno sodišče postopati po 444. in 444.a členu Zakona o finančnem poslovanju, postopkih zaradi insolventnosti in prisilnem prenehanju (ZFPPIPP) zaradi morebitne izvedbe stečajnega postopka nad premoženjem družbe, ki je prisilno prenehala.

V primeru prenehanja družbe po volji družbenikov, kjer so pravni nasledniki (družbeniki) znani, pa postopa izvršilno sodišče v skladu s prvim odstavkom 208. člena Zakona o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) v zvezi s 15. členom Zakona o izvršbi in zavarovanju (v nadaljevanju ZIZ) in povabi pravne naslednike, da prevzamejo postopek.

VSM Sklep I Ip 72/2018, 8. 3. 2018

- ◆ Vrednost spornega predmeta pri eventualni kumulaciji se ugotovi po vrednosti vsakega posameznega zahtevka. Aktivni družbeniki izbrisane družbe niso aktivno procesno legitimirani za vlaganje tožb za uveljavljanje terjatev izbrisane pravne osebe niti v svojo korist niti v korist izbrisane družbe. Iz odločbe 443. člena ZFPPIPP namreč jasno izhaja, da pozneje najdeno premoženje izbrisane družbe (kamor spadajo tudi terjatve izbrisane pravne osebe) ne pripade avtomatično bivšim družbenikom izbrisane pravne osebe, ampak se nad njimi izvede stečajni postopek oziroma likvidacija. Procesno legitimacijo za izterjavo terjatve zoper toženko bi ob predpostavki začetega stečajnega postopka nad pozneje najdenim premoženjem namreč imel stečajni upravitelj (245. člen in 2. točka prvega odstavka 320. člena, oba v zvezi z drugim odstavkom 443. člena ZFPPIPP).

VSRS Sodba in sklep II Ips 180/2016, 26. 4. 2018

445. člen (tuja država in država članica)

446. člen (domači in tuji postopek zaradi insolventnosti)

- ◆ Priznanje tujih sodnih odločb ne pomeni zgolj priznanja obstoja tuje sodne odločbe, pač pa tudi (in predvsem) priznanje pravnih učinkov tujih sodnih odločb na območju Republike Slovenije. V konkretnem primeru gre za priznanje pravnih učinkov tujega postopka izredne uprave (ne pa še morebitnega sklepa o potrditvi poravnave, sklenjene v postopku izredne uprave), torej pravnih posledic,

ki se nanašajo na začetek tujega postopka izredne uprave kot tujega postopka zaradi insolventnosti. Vendar pa je izjemoma mogoče ob odločanju o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti presoјati tudi pravne posledice v zvezi z zaključkom tega postopka, v zadevnem primeru okoliščine v zvezi z vsebino poravnave. Če (zaradi procesnih ali vsebinskih razlogov) ob odločanju o predlogu za priznanje tujega postopka ni videti pravno utemeljenih možnosti za priznanje poravnave, preko katere naj bi se v postopku izredne uprave poplačali upniki, oziroma za uspešen zaključek postopka izredne uprave, namreč obstaja tehtna ovira za priznanje takšnega postopka v Republiki Sloveniji. V primeru, ko je zakonodajalec (na zunaj sistemski) predpis sprejel prav zaradi reševanja določenega gospodarskega subjekta, ki naj bi bil sistemskega pomena za Republiko Hrvaško, in je v tem istem predpisu kot (edini) sistemski ukrep predvidel prav sklepanje poravnave, ki ima značilnosti materialne konsolidacije, je takšen ukrep treba razumeti kot v naprej predviden način reševanja sistemsko ogroženega subjekta (dolžnika). Pri materialni konsolidaciji gre za obravnavanje premoženja in obveznosti dveh ali več družb, članic skupine, kot ene (enotne, skupne) premoženjske mase (za razliko od postopkovne koordinacije, pri kateri gre za usklajeno vodenje dveh ali več postopkov zaradi insolventnosti nad družbami, članicami skupine). Pridržek javnega reda se uporabi samo kot skrajna možnost, in sicer takrat, ko bi njegova neuporaba privedla do posledic, ki bi bile za domači pravni red nevzdržne. Sodišče prve stopnje je takšno »nevzdržnost« utemeljilo z nespoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov (v postopku izredne uprave), ki naj bi kot eno od temeljnih pravil o postopkih zaradi insolventnosti bilo del javnega reda Republike Slovenije. Vrhovno sodišče (kot pravilno) povzema, da pojem javnega reda ne vključuje vseh prisilnih določb domačega prava, temveč le tiste imperativne pravne norme (in moralna pravila), katerih kršitev bi ogrozila pravno (in moralno) integriteto pravne ureditve. Ker priznanje tuje sodne odločbe pomeni priznanje njenih pravnih učinkov na območju Republike Slovenije, je lahko predmet priznanja le takšna odločba (postopek), ki ustreza temeljnim pravnim načelom postopkov zaradi insolventnosti po ZFPPIPP. S priznanjem tujega postopka izredne uprave, v katerem ni zagotovljeno spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, bi bil namreč prizadet javni interes Republike Slovenije, ki v domačih postopkih zaradi insolventnosti kot skupno (temeljno) pravilo določa (in varuje) načelo enakega obravnavanja upnikov, medtem ko v postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom (na svojem območju) priznava le vodenje postopkov zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika za skupni račun vseh upnikov dolžnika (kar ustreza načelu enakega obravnavanja upnikov). Vsaka država načeloma sama odloča, katere vrednote so zanjo v okviru nacionalnega javnega reda temeljnega pomena. Obseg in vsebina javnega reda sta namreč odvisna od tega, kako posamezna država vrednoti svoje interese. Poleg tega je vloga javnega reda, ko gre za priznanje tujega postopka, omiljena, saj gre v domači državi za priznanje pravnih posledic postopka, ki se je v tuji državi že začel. Sodišče ne more zavrniti priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, čeprav je v nasprotju z nacionalnim javnim redom, če ta zavrnitev z »evropskega vidika« ne bi bila upravičena oziroma proporcionalna.

VSRS Sklep Cpg 2/2018-3, 14. 3. 2018

447. člen (osebe po državni pripadnosti)

448. člen (država, v kateri je premoženje)

449. člen (uporaba 8. poglavja)

450. člen (pristojnost domačega sodišča)

451. člen (upravičenja domačega upravitelja delovati v tuji državi)**452. člen (izjeme zaradi varovanja suverenosti, varnosti ali javnega interesa Republike Slovenije)**

- ◆ Priznanje tujih sodnih odločb ne pomeni zgolj priznanja obstoja tuje sodne odločbe, pač pa tudi (in predvsem) priznanje pravnih učinkov tujih sodnih odločb na območju Republike Slovenije. V konkretnem primeru gre za priznanje pravnih učinkov tujega postopka izredne uprave (ne pa še morebitnega sklepa o potrditvi poravnave, sklenjene v postopku izredne uprave), torej pravnih posledic, ki se nanašajo na začetek tujega postopka izredne uprave kot tujega postopka zaradi insolventnosti. Vendar pa je izjemoma mogoče ob odločanju o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti presojati tudi pravne posledice v zvezi z zaključkom tega postopka, v zadevnem primeru okoliščine v zvezi z vsebino poravnave. Če (zaradi procesnih ali vsebinskih razlogov) ob odločanju o predlogu za priznanje tujega postopka ni videti pravno utemeljenih možnosti za priznanje poravnave, preko katere naj bi se v postopku izredne uprave poplačali upniki, oziroma za uspešen zaključek postopka izredne uprave, namreč obstaja tehtna ovira za priznanje takšnega postopka v Republiki Sloveniji. V primeru, ko je zakonodajalec (na zunaj sistemski) predpis sprejel prav zaradi reševanja določenega gospodarskega subjekta, ki naj bi bil systemskega pomena za Republiko Hrvaško, in je v tem istem predpisu kot (edini) systemski ukrep predvidel prav sklepanje poravnave, ki ima značilnosti materialne konsolidacije, je takšen ukrep treba razumeti kot v naprej predviden način reševanja systemsko ogroženega subjekta (dolžnika). Pri materialni konsolidaciji gre za obravnavanje premoženja in obveznosti dveh ali več družb, članic skupine, kot ene (enotne, skupne) premoženjske mase (za razliko od postopkovne koordinacije, pri kateri gre za usklajeno vodenje dveh ali več postopkov zaradi insolventnosti nad družbami, članicami skupine). Pridržek javnega reda se uporabi samo kot skrajna možnost, in sicer takrat, ko bi njegova neuporaba privedla do posledic, ki bi bile za domači pravni red nevzdržne. Sodišče prve stopnje je takšno »nevzdržnost« utemeljilo z nespoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov (v postopku izredne uprave), ki naj bi kot eno od temeljnih pravil o postopkih zaradi insolventnosti bilo del javnega reda Republike Slovenije. Vrhovno sodišče (kot pravilno) povzema, da pojem javnega reda ne vključuje vseh prisilnih določb domačega prava, temveč le tiste imperativne pravne norme (in moralna pravila), katerih kršitev bi ogrozila pravno (in moralno) integriteto pravne ureditve. Ker priznanje tuje sodne odločbe pomeni priznanje njenih pravnih učinkov na območju Republike Slovenije, je lahko predmet priznanja le takšna odločba (postopek), ki ustreza temeljnim pravnim načelom postopkov zaradi insolventnosti po ZFPPIPP. S priznanjem tujega postopka izredne uprave, v katerem ni zagotovljeno spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, bi bil namreč prizadet javni interes Republike Slovenije, ki v domačih postopkih zaradi insolventnosti kot skupno (temeljno) pravilo določa (in varuje) načelo enakega obravnavanja upnikov, medtem ko v postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom (na svojem območju) priznava le vodenje postopkov zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika za skupni račun vseh upnikov dolžnika (kar ustreza načelu enakega obravnavanja upnikov). Vsaka država načeloma sama odloča, katere vrednote so zanjo v okviru nacionalnega javnega reda temeljnega pomena. Obseg in vsebina javnega reda sta namreč odvisna od tega, kako posamezna država vrednoti svoje interese. Poleg tega je vloga javnega reda, ko gre za priznanje tujega postopka, omiljena, saj gre v domači državi za priznanje pravnih posledic postopka, ki se je v tuji državi že začel. Sodišče ne more zavrniti priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, čeprav je v nasprotju z nacionalnim javnim redom, če ta zavrnitev z »evropskega vidika« ne bi bila upravičena oziroma proporcionalna.

VSRS Sklep Cpg 2/2018-3, 14. 3. 2018

453. člen (razlaga pravil, določenih v 8. poglavju)

454. člen (upravičenje tujega upravitelja do neposrednega dostopa do domačega sodišča)

455. člen (upravičenje tujega upravitelja predlagati začetek domačega postopka zaradi insolventnosti)

456. člen (sodelovanje tujega upravitelja v domačem postopku zaradi insolventnosti)

457. člen (položaj tujih upnikov v domačem postopku zaradi insolventnosti)

458. člen (obveščanje znanih upnikov o začetku domačega stečajnega postopka)

- ◆ Stečajno sodišče ni dolžno za vsakega tujega upnika in za vsak posamičen poziv nadzirati stečajnega upravitelja glede pošiljanja obvestil o uvedbi stečajnega postopka nad domačo pravno osebo. Prav tako ni bilo dolžno teh obvestil pošiljati samo. Sodišče prve stopnje je pravilno uporabilo Uredbo, ki v 40. členu določa dolžnost obveščanja upnikov, in sicer, da takoj po uvedbi postopkov v primeru insolventnosti v državi članici pristojno sodišče navedene države članice ali upravitelj, ki ga je imenovalo to sodišče, nemudoma obvesti znane upnike z običajnim ali stalnim prebivališčem ali registriranim sedežem v drugih državah članicah. Obrazložitev sodišča, da Uredba ni neposredno uporabljiva, je treba brati v smislu njene implementacije v slovensko zakonodajo, to je v 458. člen ZFPPIPP. Ta nalaga obvestitev tujega upnika stečajnemu upravitelju, kar je ustrezno, glede na to, da Uredba predpisuje to dolžnost sodišču ali stečajnemu upravitelju. Pritožbeno sodišče soglaša s sodiščem prve stopnje, da je pošiljanje obvestil o uvedbi stečajnega postopka nad domačo pravno osebo znanemu tujemu upniku samostojno opravilo stečajnega upravitelja, ter da sodišče nadzorne funkcije tovrstnih opravil ni dolžno izvajati. Sodišče prve stopnje je zato pravilno zaključilo, da pri ravnanju stečajnega sodišča ni prišlo do opustitev, ki predstavljajo protipravno ravnanje.

VSL Sodba II Cp 1587/2017, 21. 2. 2018

459. člen (uporaba pravil o postopku)

- ◆ Priznanje tujih sodnih odločb ne pomeni zgolj priznanja obstoja tuje sodne odločbe, pač pa tudi (in predvsem) priznanje pravnih učinkov tujih sodnih odločb na območju Republike Slovenije. V konkretnem primeru gre za priznanje pravnih učinkov tujega postopka izredne uprave (ne pa še morebitnega sklepa o potrditvi poravnave, sklenjene v postopku izredne uprave), torej pravnih posledic, ki se nanašajo na začetek tujega postopka izredne uprave kot tujega postopka zaradi insolventnosti. Vendar pa je izjemoma mogoče ob odločanju o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti presojati tudi pravne posledice v zvezi z zaključkom tega postopka, v zadevnem primeru okoliščine v zvezi z vsebino poravnave. Če (zaradi procesnih ali vsebinskih razlogov) ob odločanju o predlogu za priznanje tujega postopka ni videti pravno utemeljenih možnosti za priznanje poravnave, preko katere naj bi se v postopku izredne uprave poplačali upniki, oziroma za uspešen zaključek postopka izredne uprave, namreč obstaja tehtna ovira za priznanje takšnega postopka v Republiki Sloveniji. V primeru, ko je zakonodajalec (na zunaj sistemski) predpis sprejel prav zaradi reševanja določenega gospodarskega subjekta, ki naj bi bil systemskega pomena za Republiko Hrvaško, in je v tem istem predpisu kot (edini)

sistemeski ukrep predvidel prav sklepanje poravnave, ki ima značilnosti materialne konsolidacije, je takšen ukrep treba razumeti kot v naprej predviden način reševanja sistemesko ogroženega subjekta (dolžnika). Pri materialni konsolidaciji gre za obravnavanje premoženja in obveznosti dveh ali več družb, članic skupine, kot ene (enotne, skupne) premoženjske mase (za razliko od postopkovne koordinacije, pri kateri gre za usklajeno vodenje dveh ali več postopkov zaradi insolventnosti nad družbami, članicami skupine). Pridržek javnega reda se uporabi samo kot skrajna možnost, in sicer takrat, ko bi njegova neuporaba privedla do posledic, ki bi bile za domači pravni red nevzdržne. Sodišče prve stopnje je takšno »nevzdržnost« utemeljilo z nespoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov (v postopku izredne uprave), ki naj bi kot eno od temeljnih pravil o postopkih zaradi insolventnosti bilo del javnega reda Republike Slovenije. Vrhovno sodišče (kot pravilno) povzema, da pojem javnega reda ne vključuje vseh prisilnih določb domačega prava, temveč le tiste imperativne pravne norme (in moralna pravila), katerih kršitev bi ogrozila pravno (in moralno) integriteto pravne ureditve. Ker priznanje tuje sodne odločbe pomeni priznanje njenih pravnih učinkov na območju Republike Slovenije, je lahko predmet priznanja le takšna odločba (postopek), ki ustreza temeljnim pravnim načelom postopkov zaradi insolventnosti po ZFPPIPP. S priznanjem tujega postopka izredne uprave, v katerem ni zagotovljeno spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, bi bil namreč prizadet javni interes Republike Slovenije, ki v domačih postopkih zaradi insolventnosti kot skupno (temeljno) pravilo določa (in varuje) načelo enakega obravnavanja upnikov, medtem ko v postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom (na svojem območju) priznava le vodenje postopkov zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika za skupni račun vseh upnikov dolžnika (kar ustreza načelu enakega obravnavanja upnikov). Vsaka država načeloma sama odloča, katere vrednote so zanjo v okviru nacionalnega javnega reda temeljnega pomena. Obseg in vsebina javnega reda sta namreč odvisna od tega, kako posamezna država vrednoti svoje interese. Poleg tega je vloga javnega reda, ko gre za priznanje tujega postopka, omiljena, saj gre v domači državi za priznanje pravnih posledic postopka, ki se je v tuji državi že začel. Sodišče ne more zavrniti priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, čeprav je v nasprotju z nacionalnim javnim redom, če ta zavrnitev z »evropskega vidika« ne bi bila upravičena oziroma proporcionalna.

VSRS Sklep Cpg 2/2018-3, 14. 3. 2018

460. člen (zahteva za priznanje tujega postopka zaradi insolventnosti)

461. člen (domneve pri priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

462. člen (sklep o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

- ◆ Priznanje tujih sodnih odločb ne pomeni zgolj priznanja obstoja tuje sodne odločbe, pač pa tudi (in predvsem) priznanje pravnih učinkov tujih sodnih odločb na območju Republike Slovenije. V konkretnem primeru gre za priznanje pravnih učinkov tujega postopka izredne uprave (ne pa še morebitnega sklepa o potrditvi poravnave, sklenjene v postopku izredne uprave), torej pravnih posledic, ki se nanašajo na začetek tujega postopka izredne uprave kot tujega postopka zaradi insolventnosti. Vendar pa je izjemoma mogoče ob odločanju o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti presojati tudi pravne posledice v zvezi z zaključkom tega postopka, v zadevnem primeru okoliščine v zvezi z vsebino poravnave. Če (zaradi procesnih ali vsebinskih razlogov) ob odločanju o predlogu za priznanje tujega postopka ni videti pravno utemeljenih možnosti za priznanje poravnave, preko katere naj bi se v postopku izredne uprave poplačali upniki, oziroma za uspešen zaključek postopka izredne uprave, namreč obstaja tehtna ovira za priznanje takšnega postopka v Republiki Sloveniji. V primeru, ko je zakonodajalec (na zunaj sistemeski) predpis sprejel prav zaradi reševanja določenega gospodarskega subjekta, ki naj bi bil sistemeskega pomena za Republiko Hrvaško, in je v tem istem predpisu kot (edini) sistemeski ukrep predvidel prav sklepanje poravnave, ki ima značilnosti materialne konsolidacije, je takšen ukrep treba razumeti kot v naprej predviden način reševanja sistemesko ogroženega subjekta (dolžnika). Pri materialni konsolidaciji gre za obravnavanje premoženja in obveznosti dveh ali več družb,

članic skupine, kot ene (enotne, skupne) premoženjske mase (za razliko od postopkovne koordinacije, pri kateri gre za usklajeno vodenje dveh ali več postopkov zaradi insolventnosti nad družbami, članicami skupine). Pridržek javnega reda se uporabi samo kot skrajna možnost, in sicer takrat, ko bi njegova neuporaba privedla do posledic, ki bi bile za domači pravni red nevzdržne. Sodišče prve stopnje je takšno »nevzdržnost« utemeljilo z nespoštovanjem načela enakega obravnavanja upnikov (v postopku izredne uprave), ki naj bi kot eno od temeljnih pravil o postopkih zaradi insolventnosti bilo del javnega reda Republike Slovenije. Vrhovno sodišče (kot pravilno) povzema, da pojem javnega reda ne vključuje vseh prisilnih določb domačega prava, temveč le tiste imperativne pravne norme (in moralna pravila), katerih kršitev bi ogrozila pravno (in moralno) integriteto pravne ureditve. Ker priznanje tuje sodne odločbe pomeni priznanje njenih pravnih učinkov na območju Republike Slovenije, je lahko predmet priznanja le takšna odločba (postopek), ki ustreza temeljnim pravnim načelom postopkov zaradi insolventnosti po ZFPPIPP. S priznanjem tujega postopka izredne uprave, v katerem ni zagotovljeno spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, bi bil namreč prizadet javni interes Republike Slovenije, ki v domačih postopkih zaradi insolventnosti kot skupno (temeljno) pravilo določa (in varuje) načelo enakega obravnavanja upnikov, medtem ko v postopkih zaradi insolventnosti z mednarodnim elementom (na svojem območju) priznava le vodenje postopkov zaradi finančnega prestrukturiranja ali likvidacije dolžnika za skupni račun vseh upnikov dolžnika (kar ustreza načelu enakega obravnavanja upnikov). Vsaka država načeloma sama odloča, katere vrednote so zanjo v okviru nacionalnega javnega reda temeljnega pomena. Obseg in vsebina javnega reda sta namreč odvisna od tega, kako posamezna država vrednoti svoje interese. Poleg tega je vloga javnega reda, ko gre za priznanje tujega postopka, omiljena, saj gre v domači državi za priznanje pravnih posledic postopka, ki se je v tuji državi že začel. Sodišče ne more zavrniti priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, čeprav je v nasprotju z nacionalnim javnim redom, če ta zavrnitev z »evropskega vidika« ne bi bila upravičena oziroma proporcionalna.

VSRS Sklep Cpg 2/2018-3, 14. 3. 2018

463. člen (objava sklepa o priznanju tujega postopka zaradi insolventnosti)

464. člen (obveščanje sodišča o novih informacijah)

465. člen (začasna ureditev posledic tujega sodnega postopka zaradi insolventnosti)

466. člen (pravne posledice priznanja tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti, ki nastanejo ne da bi o njih odločalo sodišče)

467. člen (pravne posledice priznanja tujega postopka zaradi insolventnosti, ki jih določi sodišče)

468. člen (varovanje interesov upnikov in drugih oseb, za katere učinkujejo pravne posledice priznanaja tujega postopka zaradi insolventnosti)

469. člen (procesno upravičenje tujega upravitelja izpodbijati pravna dejanja insolventnega dolžnika)

470. člen (intervencija tujega upravitelja v postopkih, katerih stranka je insolventni dolžnik)

471. člen (sodelovanje domačega sodišča s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

472. člen (sodelovanje domačega upravitelja s tujimi sodišči in tujimi upravitelji)

473. člen (oblike sodelovanja)

473.a člen (jezik sodelovanja)

474. člen (začetek domačega pomožnega postopka zaradi insolventnosti)

475. člen (usklajevanje vzporednega domačega in tujega postopka zaradi insolventnosti)

476. člen (usklajevanje več vzporednih tujih postopkov zaradi insolventnosti)

477. člen (domneva insolventnosti pri priznanju tujega glavnega postopka zaradi insolventnosti)

478. člen (pravilo o plačilu terjatve v vzporednih postopkih zaradi insolventnosti)

479. člen (splošno pravilo)

480. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe, katerih predmet je nepremičnina)

481. člen (pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

482. člen (pravo, ki se uporabi za plačilne sisteme in finančne trge)

483. člen (pravo, ki se uporabi za dogovore o izravnavi in pogodbe o ponovnem odkupu)

484. člen (pravo, ki se uporabi za pogodbe o zaposlitvi)

485. člen (uporaba oddelka 8.7)

486. člen (neposredno učinkovanje postopka zaradi insolventnosti države članice)

487. člen (domači pomožni postopek zaradi insolventnosti)

488. člen (posebna pravila o pravu, ki se uporabi)